Violet Winspear - Ismarlanan Gelin

BİRİNCİ BÖLÜM

Bliss, Cassandra Kulübünün, Fayfair'deki, Curzon Street, üzerinde olduğunu biliyordu. Ayrıca ardında hoş kokulu menekşelerini bırakan bir çiçekçi kızın, kulübün girişinden bir hayal gibi içeriye sürüklendiği hakkında çıkartılan söylentileri de işitmişti.

Curzon Street'teki o bildik kapıların önünden geçerken gaipten haber verebilme yeteneğine sahip patronu Madame Lilian'ın, bu söylentiyi gerçek olarak kabul ettiğini düşündü. Sonra vaşak ceketinin üzerindeki yağmur damlalarını silkti. Böyle bir akşam üzeri Londra'daki belirli bölgeler, insan hayali üzerinde gerçekten esrarlı ve uğursuz bir etki uyandırıyordu.

Kulübün bekleme salonundaki, Victoria, döneminden kalma büyük, boy aynasının karşısında duraklayarak kendisini bir an süzdü. Gözleri yüzüne oranla çok büyük duruyordu. Heyecanlı, kendinden emin olmayan, çabucak incinebilir bir havası vardı. Hem de uçuk renkli uzun elbisesinin üzerine giymiş olduğu kürk ceketine rağmen. Yeni açılan bir butikten almıştı bunu ve ilk defa giyiyordu. Kürkün kendisine güven dolu bir hava vereceğini sanmıştı, ama yine de yabancı eve girmiş bir kedi kadar sinirli ve telaşlı olduğunu gizlemesi olanaksızdı ne yazık ki.

Paris Apollonaris'den bu randevuyu almak için telefon ettiğinde adam saat dokuzda kulüpte olacağını söylemişti. Kulaklarında çınlayan ses, sert ve yabancı aksanıydı. Bliss'in adamı görme nedenini açıklamasına hiç gerek yoktu. Nitekim Apollonaris de, onun kendisiyle bağlantı kurmasını beklediğini söylemişti.

Kulüp iki yüzyıldır Curzon Street'deydi. Genç ve zengin soyluların rahatça oyun oynayabilecekleri ilk ilginç kumarhanelerden sayılıyordu.

Şimdiki sahibinin elindeyken de Victoria, çağındaki görünüşünü aynen koruyordu. Cilalı maun, pırıl pırıl parlayan pirinç, lüks kadife ve kırmızı porto şarabının birleşiminden kaynaklanıyordu bu ortam. Bliss, koyu kırmızı kadifeyle kaplı geniş merdiveni çıkarak koridora girdi.

Koridor, kristal apliklerle aydınlatılmıştı. Birkaç adım atınca az ötede üzerine, 'Özeldir', yazılı bir plaket takılmış olan kapıyı gördü. Heyecandan bacakları titriyordu. Bir hayli sessizdi burası. Ama özellikle çok yüksek kumar oynayan Arapların devam ettiği kâğıt salonundan yansıyan hafif uğultu, buraya kadar geliyordu.

Bliss, Apollonaris denilen bu adamı, yumuşak davranması için nasıl ikna edebileceğini düşündü. Aslında olanaksızdı bu. Ama her şeye rağmen, elinden geleni yapmaya kararlıydı. Kendisine iki yıl önce evlilik önermiş olduğuna göre, demek o zamanlar Bliss'i beğeniyordu. Ve bu duygusu, herhalde tümüyle yok olmamıştı. Ancak, önerisinin reddedilmesinden ötürü kin besliyor da olabilirdi.

Büronun kapısı önünde duraladı. Sonra tüm cesaretini toplayarak zile bastı. Hafif bir ses duyuldu. Tokmağı çevirince kapı açıldı ve Bliss kendisini, Paris Apollonaris'in karşısında buldu.

Adam ayaktaydı. Arkasını, uzun kadife perdelerle örtülü pencerelere dönmüştü. Yine eskisi gibi o zorlayıcı bakışlarla kendisini süzüyordu. Bliss, sevecenlikten eser bulunmayan bu vahşi gözlere baktı. Bir aslanınkine benzeyen amber renkli gözlerde derin bir zekânın pırıltıları seziliyordu. Yunanlılara özgü, biçimli bir burnu vardı. Dudakları ise o güne kadar asla tatlı ya da sevecen bir sözcük söylememiş gibiydi. Adamın çevresine yaydığı gücü odanın öbür ucunda olmasına rağmen hisseden Bliss ürktü. İşte yine karşılaştık Miss St. Cyr. Sesi sert ve alaycıydı. Son görüşmemizden bu yana ne kadar geçti? Belleğim beni yanıltmıyorsa iki yıl oldu sanırım.

Apollonaris'in belleğinin, kendisini ilgilendiren konularda asla yanılmadığını gayet iyi bilirdi genç kız. Her... herhalde söylediğiniz ka... kadar olmuştur Mr. Apollonaris, diye kekeledi.

Sesin, bir içkiye ihtiyacın varmış gibi çıkıyor yavrum. İçki dolabından bir şişeyle iki kristal kadeh aldı. Genellikle uzun boylu ve adaleli erkeklerden beklenmeyecek derecede zarifti hareketleri. İçkileri doldururken ellerinin kesinlikle titrmediğini fark etti Bliss. Ama adamın, için için öfkeyle kaynadığından da emindi. Apollonaris eliyle masasının yanındaki deri kaplı koltuklardan birini işaret etti.

Gel şöyle otur. Ceketini de çıkart. Rahat edersin.

Her zamanki gibi alay ediyordu tabii. Genç kızın gözlerinden ne kadar heyecanlı olduğunu anlamaması olanaksızdı. Ama Bliss yine de ceketini çıkartmadan gösterilen koltuğa oturdu.

Aslında o gece Madame Lilian'larda yemeğe davetliydi. Ama bir süre önce telefon ederek biraz rahatsız olduğu için gelemeyeceğini bildirmişti. Aslında içinde kötülük olmayan bir yalandı bu. Hem Paris Apollonaris gibi bir adamla birlikte olmak öylesine ürkütücüydü ki genç kız kendisini bayılacak gibi hissettiğinden söylediğinin, yalan sayılamayacağını düşündü.

İçkini al. Kadehi Bliss'in eline tutuşturdu. Çok solgun görünüyorsun yavrum. Şarap iyi gelir.

Te... teşekkür ederim...

İçkisinden büyücek bir yudum aldı. Apollonaris bir zamanlar geçimini güç sağlayan bir insandı herhalde. Ama bu olgun çağını, paranın sağlayabildiği en mükemmel şeylerle geçirdiği belliydi. Ve bu durum, Justin'in sözleriyle büyük bir çelişki yaratmaktaydı. Çünkü Justin, Apol-lonaris'in harcamaktan çok, kazanmayı sevdiğini söylemişti.

Adam masasının kenarına oturarak, Biraz rahatladın değil mi? diye sordu. Bliss böylesine bir güç ve zekâyı o güne kadar hiç hissetmemişti. Ağabeyi Justin, aslında cezalandırılmayı tümüyle hak eden biriyken, bu adamı, onu bağışlamaya nasıl ikna edebilecekti bakalım?

Apollonaris'e döndü. Şarap çok güzelmiş.

Durumu senin için biraz kolaylaştırayım mı? Sanırım buraya o hiçbir işe yaramayan ağabeyinin ısrarıyla geldin. Demek senin etekliğinin altına saklanmaya çalışıyor. Barda oturup cezalandırılmayacağını sanan bir hırsız gibi kafayı çekerken kız kardeşinin tüm tehlikeyi göze alarak aslanla dövüşeceğini ve eğer senden hoşlanırsam ona bir kötülük yapmayacağımı düşünüyor. Kabataslak durum bu, değil mi?

Pek sayılmaz Mr. Apollonaris.

Adamın bakışları etinden geçip kemiklerine işliyordu adeta. Bu, sıfırdan başlayıp zirveye tırmanmış olmasına rağmen, binlerle ifade edilebilecek bir miktara asla sünger çekmeyecek bir Yunanlıydı. Öyleyse beni aydınlatın lütfen Miss St. Cyr. dedi. Alaycı bir sesle konuşuyordu.

Bana kalırsa ağabeyin kendisini kurtarmak için karşılık olarak seni sunuyor.
Bliss şiddetle irkilmekten kendisini alamadı. Çünkü durum gerçekten de böyle görünüyordu. Sizi gör... görmeye geldim, dedi sonunda. Jus-tin'in neden böyle davrandığını anlayacağınızı umuyorum. O, sizin karakter gücünüze sahip değil.
Yavrum... Karakterimden filan söz edip beni övmeye çalışma. Çünkü şu anda karakterimin gücünü değil, öfkemin gücünü dikkate almalısın.
Genç kız titreyen parmaklarıyla kadehini kavradı. Öfkelendiğiniz için sizi suçlu bulmuyorum. Öf... öfkelenmek için yerden... yerden göğe kadar haklısınız. Ama Justin'i hapihsaneye göndermek, paranızı geri almanızı sağlayabilecek mi?
Sanmam. Gözleri parladı. Ama hiç olmazsa o küçük hırsızın parmaklıklar ardına atıldığını görme zevkini tadacağım. Ona, hırsız, denmesinden hoşlanmıyorsun, değil mi Bliss? Gözlerindeki ıstırabı sezebiliyorum. Ama onun yaptıklarına boş vermemi de bekleyemezsin, değil mi? Öyle davrandığım takdirde ya çok yumuşak olmam gerek, ya da bir aziz... Oysa, ikisi de olmayıp damarlarında az da olsa Türk kanı dolaşan bir Yunanlıyım. Ekthekissis'e de inanırım ayrıca. Genç kızın boş gözlerle baktığını görünce ekledi. Yani, intikam adaleti...
Bliss totreyerek içini çekti. Bu adamın, Jus-tine'e asla merhamet göstermeyeceği belli olmuştu artık. Ağabeyim, hapisaneye atılmaktan müthiş korkuyor, dedi. Gerçek suçlularla bir arada olmanın onu nasıl etkileyeceğini anlayamıyor musunuz? Justine, anladığımız anlamda bir suçlu değil. Sadece düşüncesiz... Ayrıca kumar hastalığı da kanma işlemiş. Eğer gerçek bir haydut olsaydı, size karşı işlediği suçu örtbas edebilmek için çok daha akıllıca bir kılıf uydururdu.
Aptal oluşu beni daha da öfkelendiriyor zaten. Böyle bir kardeşle neden uğraşıyorsun bilmem. Onun kendisinden başka hiç kimseye aldırmadığını tahmin edemiyor musun? Kısa bir süre için bile olsa hapisanede yatması, bencilliğiyle budalalığını düzeltebilir.
Bliss şiddetle yutkundu. Çok... çok sertsiniz. Kıymet verdiğiniz bir erkek ya da kız kardeşiniz yok mu?
Ben, nikâhı kıyılmamış bir kadının tek çocuğuyum. Yunanistan'da, parmağında alyans bulunmayan bir kadının çocuğu olarak yetişmek çok güçtür. Annem, o zamanlar keçi çobanlığı eden genç bir kızmış. Orada bir yabancıyla tanışmışlar. Bu yabancı sonunda onu kandırmış ve arzusuna kavuştuktan sonra da annemi, karnındaki çocukla bırakarak gitmiş. Köylülerin gazabından korkan annem de beni yanında kimsecikler yokken, dağ başında doğurmuş. Ben o, sürüdeki keçilerle oynayarak büyüdüm. Dudakla-rındakigülümsemenin, belirmesiyle kaybolması bir oldu. Hayatımın ilk bir iki yılında, kendimi keçi sanmış olmalıyım. Gerçi çok sert koşullar altında yaşıyorduk. Ama sağlıklı bir hayattı bu.

Her tür olanaksızlığa rağmen sağ kalabilmeyi, kötü havayı da iyi hava gibi kabul etmeyi ve babasız büyüdüğümü bilen köy çocuklarının davranışları karşısında katılaşmayı öğrendim. O günlerde bile annem çok güzel bir kadındı. Ancak asla evlenmedi. Bir Yunanlı erkek bekâretini bir başkasına vermiş olan kadına kolay kolay evlilik önermez. Kendimi bildikten sonra doğmama neden olan adamı her zaman merak etmişimdir. Ama annem söylemediği için bir türlü öğrenemedim. Hoş, belki annem de adamın adını bilmiyordu ya... Herhalde karşılaşıp birbirlerinden hoşlandılar ve yıldızların altında seviştiler. Aradan tam otuz altı yıl geçti, Şimdi ise sahibi olduğum kulübün özel bir odasında konuşuyoruz. Saflığın, ya da bana karşı hissetmekte olduğun hoşgörü nedeniyle ağabeyinin benim paramı çalmasının bir sakıncası olmadığını söylememi bekliyorsun belki de. Aslında çaldığı pek de az değildi. Ne kadar olduğunu söyledi mi sana?

Genç kız kıpkırmızı kesildiğini biliyordu. Evet, söyledi, diye mırıldandı.

Ben okula yalın ayak giderdim küçük hanım. Yunanlının yüzün kaya kadar sertti. On yedi yaşındayken kocaman kamyonları kullanarak doklara mal taşıyor, günde tam yirmi saat çalışıyordum. Salt paramı çoğaltabilmek için. Ama hiç kimseden tek bir kuruş bile çalmadım.

Bliss başını önüne eğdi. Dayanılma t bir utanç duygusu tüm varlığını kaplamıştı. Aslında Jus-tin'in bu adam hakkında yaptığı ileri geri konuşmalara da yürekten katılmıştı doğrusu. Belki de, Cathlamet Malikânesi olayından ötürü ona karşı kin beslemekteydi. Doğup büyüdüğü evin Paris Apollonaris'in eline geçtiğini duyduğu gün nasıl ağladığını asla unutamıyordu. Babalarının gömüldüğü gün aile avukatları Justin'le kendisine, yaşlı adam tarafından yazılmış mektubu okuduğu zaman duyduğu ıstırap da henüz din-memişti.

Babaları o mektubunda defalarca ipotek edilmiş olan malikânenin borçlarının Paris Apollonaris tarafından nasıl yüklenildiğini anlatıyordu. Borçlar o kadar büyüktü ki evin artık St. Cyr ailesinde kalmasına olanak yoktu. Babaları da elden giden malikâneye karşı Yunanlı'dan, kızıyla oğlunun eğitimlerini tamamlamalarına yetecek kadar para almıştı.

Durumu öğrendiği zaman, 'Neden bizi özel okullarımızdan alıp artık o ahçı ve uşaklarla dolu lüks hayatın sona erdiğini açıklamadı sanki?' diye düşünmüştü genç kız. Neden, şimdi iki kardeşin davranışlarını yargılama hakkını kendinde bulan bu adamın, eğitim harcamalarını da üstlenmesine izin vererek gururlarının kırılmasına neden olmuştu?

Bliss farkına bile varmadan, Anneniz hayatta mı Mr. Apollonaris? diye sordu.

Evet, hayatta.

Yoksa... yoksa Cathlamet'de mi yaşıyor?

Bu soruyu sorarken malikânede bir başka kadının yaşamasından duyduğu hoşnutsuzluğu elden geldiğince belli etmemeye çalışmıştı. St. Cyr ailesinin

atalarının yaşayıp öldüğü Cathlamet'e hayrandı Bliss. Bu adamın orada, canının istediği kişiyle oturması, genç kızm kalbini yaralıyordu.
Paris Apollonaris bir aslanınkine benzeyen gözleriyle genç kızı süzüyordu. Onun aklından geçenleri okumuştu adeta. Annem, kendi ülkesinde yaşamayı tercih etti, dedi. Sıcak Yunanistan güneşini bırakıp, rüzgârın sürekli estiği kırlardaki o büyük, taş yapıya sahibelik etmeye hiç niyeti yok. Senin, Cathlamet'i, ziyaretin her zaman hoşnutlukla karşılanacaktır. Hem orada pek bir şey değişmedi sayılır.
Bliss soğuk bir tavırla, O ev benim için artık hiçbir şey ifade etmiyor, dedi. Üşüdüğü için soğuk konuşmuştu. Kışın malikânedeki o kocaman şöminelerde yanan ateşin kendisini bir türlü ısıtamadığını hatırlamıştı birden. Ama bunları düşünmemeye çalışarak bakışlarını adama çevirdi. Kızgm Yunan güneşi Apollonaris'in tenini öylesine esmerleştirmişti ki gözleri daha belirgin ve tehdit edici duruyordu. Böyle bir insan nasıl ikna edilebilirdi?
Kuşkulandığı şeyin ne olduğunu sezerek ürper-di birden. İnsanlar ve para hakkında son derece deneyimli olan Apollonaris, ağabeyinin, kulübün gelirine el uzatmadan bir gün bile yaşaya mayacağını kestirmiş olmalıydı. Gözleri ürkek yüzünde kristal taneleri gibi yanarken sordu:
Onun böyle bir şey yapacağını zaten biliyordunuz, değil mi?
Neyi biliyordum, yavrum?
Ne demek istediğimi gayet iyi anladınız.
Ne demek istiyorsun Bliss?
Adımın dudaklarınız arasından çıkması beni ürpertiyor.
Bu çok kötü, moiya. Çünkü sana uyuyor. Benim ismime ne de güzel yakışır. Çünkü göbek adım, Adams'dır, biliyor muydun? Yunancada, 'Elmas kadar sert1, anlamına gelir.
Bliss hızla ayağa kalktı. Ama kadehindeki şarabı adamın yüzüne fırlattığı an, Apollonaris, sakin sakin oturan bir hedef değildi artık. O daha davranamadan doğrulup bu ani saldırınir
etki alanından çıkmıştı. Masanın üzerine yayılan içki, oradaki kâğıtları pembeleştirmişti.
Bir an için oluşan o dehşet verici sessizlikte genç kızın Şiddetle vuran kalbi, adeta bedenine çiviler çakan bir çekici andırıyordu. Ve adam bu defa son derece kibar bir sesle içinden geçen öneriyi yapacak, ağabeysinin özgürlüğünü istiyorsa, kendisininkini terk etmesi gerektiğini söyleyecekti.

İKİNCİ BÖLÜM

Biraz çocukça bir davranış değil miydi bu?
İki adımda yanma gelip boş kadehi elinden alınıştı. Bliss bacaklarının titrediğini hissediyordu. Sen de ağabeyin gibi pervasızsın yavrum, diye devam etti. Böyle davranışların, bedelleri ödenmek zorundadır.
Bunu ba... bana ödetecek... siniz, değil mi? Korkuyla geriledi genç kız... Masanın kenarı sırtına batıncaya kadar geriledi. Adamın, kendisini tepeden

tırnağa süzen bakışları altında yok olmak istercesine büzülüyordu. Geniş omuzları ve dar kalçasıyla çoğu Yunanlıdan uzun boyluydu Apollonaris. Bu da herhalde, annesini dağ başında iğfal etmiş olan o adamdan aldığı bir özellikti. Ayrıca Bliss'in bildiği bütün yollar onun karşısında birer çıkmaz sokağa dönüşüyor du. Açlığı, soğuğu ve hakaretlere göğüs germeyi çok önceden öğrenmişti. Öyleyse ona soğuk davranıp hakaretler yağdırarak etkilemesine olanak var mıydı? Ama yine de denedi.

Böyle kulüpler işleten sizin gibi kişiler, kumar hastalarını teşvik ederler.

Sahi mi? Demek ağabeyini bile bile bu yola sürüklediğime inanmakta kararlısın? Tıpkı bir yılan gibi.

Yılan, şeytanın büründüğü kılıklardan biridir, öyle değil mi?

Demek evini senden çalan Yunanlıdan başka, şimdi bir de şeytan oldum ha?..

Alaylı bir şekilde konuşuyordu. Gözlerindeki ifadeye bakılırsa henüz öfkelenmemişti galiba.

Neden bu kulübü senin için yönetmesini Jus-tin'den istedin? İyilik melekliği yapmıyordun herhalde. Çünkü ağabeyimin kâğıt oynayıp at yarışlarına gitmekten ve bahis tutuşmaktan ne ka-dah hoşlandığını biliyordun.

Belki de bir şeyi kanıtlamak istiyordum moi-ya. İnsanı yozlaştıran şeyin yoksulluk olmadığını...

Eğer Justin hakkında böyle düşünüyorsanız o zaman beni... beni...

Seni istememin bir anlamı kalmıyor... Böyle mi diyecektin? Aradan geçen iki yıldan sonra hâlâ senin peşinde olabileceğime gerçekten inanıyor musun?

Ha... hayır... Adamın gözlerindeki alaycı ifade genç kızın baştan aşağı titremesine yol açmıştı.

Öyleyse neyi ima etmek istedin?

Cathlamet'i aldığınızı ve bir St. Cyr olduğum ve orada doğduğum için oraya yakışacağımı. Orada kalacağımı... Öyle değil mi Mr. Apollonaris? Paranız vardı. Bu nedenle bir beyefendi olmak istediniz... Babam hakkında nasıl isterseniz düşünün. Bir kumarbaz gibi ölmüş olabilir, ama gerçek bir beyefendi olarak doğmuştu o.

Olayları tersine çevirmeyi, sıfırdan başlayan biri olarak doğmama rağmen, artık bir beyefendi olmak istediğimi mi düşünüyorsun?

Evet, doğru.

Ve seni karım yaparak, öyle mi?

Bundan başka hiçbir düşünce mantığa uygun gelmiyor.

Yani, tutkularımı gerçekleştirebilmek için ağabeyine bir tuzak kurdum.

Kurmadınız mı?

Şöyle açıklasak... Bir yatırım yaptım desek.

Bliss içini çekti. Gerçek, belli belirsiz ortaya çıkmaya başlamıştı. Apollonaris ellerini kürkünün altına kaydırıp genç kızı belinden kavrayarak sözlerini sürdürdü.

Bu durum senin için çok mu tehlikeli? 'Tazminat1, diye bir şey yok mu? Aslında ne sihirli küreye bakan o kadın için çalışmana, ne de elbiselerin üzerinden sarkana kadar beklemene gerek var. En iyisi, Cathlamet'in hanımı ol. Ben de o zaman ağabeyini, zimmetine para geçirme suçundan polise teslim etmeyeyim. Öyle sanıyorum ki böyle bir suçun cezası, en az bir yıl hapistir. Oysa sen benim yanımda bir yıl geçinirsen, bunun, ağabeyinin hapisanede yaşayacağı süre kadar acımasız olacağını pek sanmıyorum.

Sonra kararlı hareketlerle Bliss'in üzerindeki kürk ceketi çıkartıp bej, ipek elbisenin genç kızın ince vücudunu sarışını inceledi. Biliyor-musun... Sen doğuştan bir hanımefendisin Bliss. Çok zengin olduğum ve her şeyin en iyisini aldığım için, seni seçtim. Seninle ilk tanışmamızı hatırlıyor musun?

Evet. Malikânemizin kâhyalığını istemek için geldiniz sanmıştım.

Adamın gözleri kısılıverdi. Sonra onu en etkili şekilde cezalandırmak istercesine Bliss'i kollarına aldı. Ilık nefesi genç kızın yanaklarını okşuyordu. Seni uyarıyorum, moiyüdedi. Her attığın tekme bir öpüşle karşılık görecektir. Sende bundan pek hoşlanmazsın, öyle değil mi?

Bliss adamı öfkeyle ve meydan okurcasına süzdü. Sonra ancak duyulabilecek bir sesle, Sizinle evlenmek zorunda mıyım? diye sordu.

Yoksa başka bir beraber olma yöntemi mi öneriyorsun?

Bu... bu tür şeylerde pek deneyimli değilim Mr. Apollonaris. Ama eğer gerçek isteğiniz benimle... benimle yatmaksa...

Ama cümlesini tamamlayamadı. Adamın pençeleri, belkemiğini kıracakmış gibi sıkıyordu. Benimle bir daha asla böyle konuşma! dedi.

Bliss bakışlarını kaldırınca onu en sonunda da, tıpkı hâmile olduğunu anladığı zaman köyünden uzaklaşan annesinin sahip olduğu gibi öfkelendirmeyibaşardığını anladı. Bu Yunanlıda güçlü bir ahlak kavramı vardı. Hayatımıza girdiğinizden bu yana Justin de, ben de kahroluyoruz, dedi.

Apollonaris, cevap olarak az önceki tehdidini yerine getirdi. Onu iterek uzaklaştırmak tümüyle olanaksızdı. Çünkü olağanüstü denecek kadar güçlüydü adam. Kollarındaki kaslar, genç kızın vücudunu saran çelik bir halat gibiydi. Bliss, bu öpüşü kabul etmek zorunda kaldı. Çünkü çaresizdi. Ama bir öpüşe nasıl karşılık verileceğini pek bilmiyordu. Hem bilse bile Paris Apollonaris'in öpüşlerine karşılık verecek değildi, herhalde. Zaten o güne kadar arkadaşlık ettiği gençlerden hiçbiri ona böyle davranamamış, genç kızın çevresine ördüğü o kalın duvarı yıkıp geçememişti.

Oysa bu adam o savunma hattını bir hamlede parçalamıştı. Bliss yaslandığı bu sert kaslı vücuttan kendisini geri çekemiyordu. Apollonaris' in dudakları ise dudaklarını bırakmış, boynun da dolaşmaya başlamıştı şimdi.

Bliss, 'Bırak öpsün, hatta isterse bana sahip olsun1, diye düşündü. Justin'e kurduğu tuzak ve kendisine oynadığı bu oyundan ötürü içinde sadece nefret duygularının uyanmamasına yol açabilirdi, o kadar. Vücudunu boş bir çuval gibi bırakıverdi.

Apollonaris başını geriye çekerken, Bir buz parçasından farkın yok, dedi usulca.
Yoksa beni eritebileceğinizi mi ummuştunuz?
Bana zaman tanı, moiya. Biz Yunanlılar, istediğimizi elde etmekle ünlüyüzdür.
Ya kanınızdaki Türklük o neyle ünlü acaba?
Adamın cevap vermediğini görünce bakışlarını ona çevirdi. Bu esmer tenli yüz ne kadar da katıydı. Böyle bir adam istediğini muhakkak elde ederdi herhalde.
Cathlamet Malikânesinde bir harem kurdunuz mu?
Oraya taşındığın zaman bunu kendi gözlerinle görebilirsin sanırım. .
Kendinizden çok eminsiniz, öyle değil mi Mr. Apollonaris?
Artık bir hayli içli dışlı olduğumuza göre, bana, Paris demeni tercih ederim.
Bliss'in gözleri isyanla parlıyordu. Justin'i pençelerinizden kurtarmanın bir yolunu bulsay-dım acaba bana parmağınızın ucunu dokundu-rabilir miydiniz? diye homurdandı.
Bu çok kötü olurdu doğrusu. Elleri ipekli elbisenin üzerinden genç kızın kalçalarında dolaşmaya başlamıştı. Vücudunu kendisine saklamış bir kız olmandan ne kadar hoşnut kaldığımı itiraf etmeliyim. Daha önce de söylediğim gibi... Yunanlılar, kendisini kullanmalarına izin ver-
miş bir kadınla evlenmeye pek yanaşmazlar. Bu kurala dikkat etmemiş olduğu için annem mutsuz bir hayat yaşadı.
Genç kız, Apollonaris'in dokunuşlarının kendisini ürperttiğini hissetti. İç dünyası, sanki adam kendisine oracıkta sahip oluyormuşcasına paramparça oluyordu. Tarih, sanki yeniden tekrarlanıyor, öyle değil mi? dedi. Apollonaris'in kaşlarından biri yukarıya doğru kalktı.
Nasıl yani?
Çünkü ben de tıpkı anneniz gibi mutsuz bir hayat süreceğim. İçimde size karşı küçük de olsa olumlu bir duygu olduğunu sanmıyorsunuz-dur herhalde?
Doğru. Ama Cathlamet için çok olumlu duygular besliyorsun, öyle değil mi? Haziranda güller tomurcuklanmaya başladığı zaman orada olman seni hiç kuşkusuz mutlu edecektir.
Haziran mı? Haziran ayma sadece birkaç hafta var.
Evet, öyle. Genç kızı bırakıp masanın üzerinde duran takvime bir göz attı. İşlerimden bir vakit bulup mayıs ayında seninle evlenebileceğimi söyleyebilirim. Bu senin için uygun mu?
Bliss sersemlemiş bir halde adamı, süzdü. Olanlar bir rüyaya benziyordu ama hiç de öyle değildi aslında. Dışarıda bardaktan boşanırcasına yağan yağmur ya da Paris Apollonaris'in yaktığı puronun kokusu kadar gerçekti. Genç adam Bliss'e döndü.
Seni evine götüreyim.
İstemem. Bir taksi bulup...

Israr ediyorum.

Bu odaya ilk girdiğinde gördüğü gibi kadife perdelerin önünde duruyordu. Şu son bir saat içinde ne kadar çok şey oluşmuştu oysa. Kendisini tam anlamıyla emri altına almıştı.

Beni evlenmeye zorlayacaksınız, değil mi?

Sana seçim hakkı tanımıştım.

Yani artık vidaları sıkıyorsunuz, öyle mi?

Apollonaris içine çektiği puro dumanını burnundan koyuverirken, Hayattan istediğini elde edebilmek için kişinin kararlı olması gerekir, dedi. Ayrıca hiçbirimiz yapımızı değiştirenleyiz. Eğer ağabeyin içine kapanık ve bencil biri olacağı yerde hayatı tanımaya çalışsaydı, şimdi yitiren değil kazanan olurdu.

Bu belki de ailemizin bir özelliğidir. Dikkat edin. Servetinize el uzatabilmek için sizi kullanıyor değilim.

Eğer servetimin ardında olsaydın, iki yıl önceki önerimi kabul ederdin yavrum.

Belki o zamanlar çalışarak kazanılan paranın pek de yeterli olmadığını henüz öğrenememiştim. Belki elden düşme bir kürkün, zengin bir erkek tarafından armağan edilen kadar tatmin edici olmadığını bilemiyordum.

Ağabeyinle ortak bir tek aile özelliğiniz var. O da renkleriniz... Neyse... Evlenmek için Yunanistan'a uçacağız. Çünkü İngiltere'ye gelmesi için annemi kesinlikle ikna edemem. İşte, her şey böylece yoluna girmiş oldu.

Kendinizi ne sanıyorsunuz? İnsanların alınıp satılmaları size çok basit geliyor galiba? Beni satın almanızın sizi hiç de rahatsız etmediğini görüyorum.

Paris Apollonaris sakin bir şekilde başını salladı. Sen, ödenen paranın son kuruşuna kadar değer taşıyorsun yavrum.

Lanet olsun! Şeytana bile pabucunu ters giydirirsiniz siz.

Genç adam boğuk bir sesle güldü. Kim bilir... Belki de babam, şeytanın ta kendisiydi.

Bliss kekeledi. Ağabeyim konusunda umarım verdiğiniz sözü... sözü tutar... tutarsınız.

Verdiğim sözden kolay kolay dönmem. Pazarlık pazarlıktır.

Tıpkı pazar yerine benziyor.

Yoksa seninle romantik konuşmalar yapmamı mı tercih ederdin? Bana, ’Cathlamet'in gölünde yüzen ay beyazlığındaki o garip zambağı hatırlattığını söylesem daha mı hoşuna giderdi?

Bliss karşısındakini süzdü. Apollonaris'in yüzü, çok eskiden Yunanlıların metal paralarına bastıkları yüzlere ne kadar da benziyordu. Çok da şıktı. Ama yakışıklı denemezdi. Paris Apollonaris, tek kelimeyle hükmedici bir adamdı, o kadar.

Eve... eve gitmek istiyorum. Ama kendi kendime...

Seni ben götüreceğim.
Kendisini süzen bu amber renkli gözlerin tuzağından kurtulmak isteyen Bliss telaşlı ve huzursuz adımlarla gidip kapının tokmağını çevirdi. Ama nedense açamamıştı. Apollonaris gülümsedi.
Kapı, masamın altındaki düğmeye basmazsam açılmaz. Doğrulup purosunu tablada söndürdü. Seni evine götüreceğimi söylemiştim. Bu nedenle, hayatını kurtarmak için kaçabileceğini sanma.
Keşke bunu yapabilsem.
Ve Justin'i de demir parmaklıkların ardın-dayken seyretsen... Masanın altındaki düğmeye bastım yavrum. Yani kapı artık açıktır. Seni durdurmuyorum. Artık istediğini yapmakta tümüyle serbestsin. Her şey bu kadar basit işte.
Bliss kapıya baktı. İlk aklından geçen, adamın söylediği gibi davranmak oldu tabii. Hem neden davranmasındı? Şu anda Justin ona, kendisinden beklenen özveriye değmez gibi görünüyordu. Kendisini kurban etmesine yani...
Ama birdenbire hayalinde kırlarda birlikte oynadığı o sarı saçlı çocuk canlandı. Düşündüğünü gerçekleştiremeyecekti galiba.
Gitmiyor musun?
Beni eve... eve götüreceğini söy... söylememiş miydin?..
Sonra o önde, Apollonaris arkada, merdivenleri inerek büyük kapıdan geçip sokağa çıktılar. Gecenin ayazını hisseden Bliss hafifçe ürperdi. Kulübün az ötesinde duran Jaguar'a bindiler. Genç adam, Kemerin, diye mırıldandı. Bliss kemeri takarken de ekledi: Bazı şeylerin kaçınılmaz oldukları hiç aklına gelmedi mi? İnanmazsan olacakları sihirli küresinden okuyana sor.
Onun adı, Madame Lilian. Ayrıca böyle alaycı bir tavır takınmaya da gerek yok.
Alaycı tavır takman kim? Kulübüme neden Cassandra, adını verdiğimi sanıyorsun? Biz Yunanlılar, batıl itikatlara kuvvetle bağlıyızdır.
Aslına bakarsanız kulübe, Machiavelli adını vermeliydiniz.
Karşılık vermeyen Apollonaris başını iki yana sallayıp genizden gelen bir kahkaha attı. Bliss, sileceklerin ön camda ileri geri çalışmasını seyrediyordu. Sonunda, Madame Lilian'a danışmaya karar verdi. Belki de Paris Apollonaris'in malı olmasına gerek kalmadan ağabeysini kurtarmanın bir yolu bulunurdu.
Bir süre sonra genç kızın küçücük dairesinin bulunduğu yüksek yapının önünde durdular. Bliss, Sizi içe... içeriye davet edemeyeceğim, diye kekeledi. Hem... hem yalnız kalmak, hem de...
Bliss... Apollonaris uzanıp genç kızı omuzlarından sıkıca kavramıştı. Düğünümüz hakkında planlar yapmak zorundayız. Bu nedenle en kısa sürede seni yeniden görmek isteyeceğim. Birlikte bir akşam yemeği yiyelim. Perşembe akşamı işim yok.

Bakıyorum, benim de aynı akşam boş olduğumdan emin gibisiniz.

Öyle değil misin? Bir an Bliss'in solgun yüzünü süzen genç adam uzanıp dudaklarıyla onun dudaklarma dokundu. Böyle titreme yavrum.

Eğer ihtirasla karşılık vermemi bekliyorsanız hayal kırıklığına uğrarsınız. O... o şekilde hissetmiyorum.

Her şey mümkündür. Sesi alaycı bir havaya bürünmüştü. Perşembe akşam üzeri telefon edeceğim. O gece herhangi bir işin olmamasını sağla. Eğer patronun fazla mesai yaptırmak isterse kalamayacağını, önceden verilmiş sözün olduğunu söylersin.

Lütfen izin verin de içeriye gireyim. Yorgunum.

Yeni oluşan duygular seni yordu ha? Eh, hiç olmazsa ağabeyinin yarattığı sorunu düşünmeden rahat rahat uyuyabilirsin artık. Onu hapise attırmayacağım.

Genç kız arabadan inip koşa koşa merdivenleri çıktı. Jaguar, o içeriye girinceye kadar hareket etmemiş, beklemişti.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Madame Lilian'ın kristal küresine baktığı oda Bliss'i her zaman büyülemişti. Tavan, Zodiac'la Libra'nın işaretleriyle boyanmıştı. Bliss bunun nedenini sorduğunda kadın, hayatın kendisinin zıtlıklar üzerinde dengelendiğini söylemişti. Her insanın belli ölçülerde iyi ve kötü tarafı olduğu gibi yine herkesin kaderinde şanslı ve şanssız zamanlar bulunurdu.

Bu açıklamalardan sonra Blişs, Ama tüm bunlar salt tahmin değil mi? diye sormuştu. Hayatımızın iyi ve kötü yanlarını biz yaratmıyor muyuz?

Gaipten haberler veren bir insana böyle şeyler söyleme. Hayatımızın belli bir yönde gideceğini kesinlikle biliriz. Ama yine de ara sıra bizi kontrol eden magnetik güçlerin karşı çıktığı seçimlerimizin fazla bir yararı olmaz tabii.

Genç kız fazla düşünmeden Madame Lilian'ın zilini çaldı, içeriye girip kadının fal baktığı odaya geçtiklerinde Madame, Sevgili yavrum, dedi. Tehdit edilmiş gibi bir hal var üzerinde.

Neye dayanarak bunu söylüyorsunuz?

Hissediyorum Bliss. Hem de büyük bir güçle. Uzanıp genç kızın elini tuttu. Cildin buz gibi.

Bu, derin bir heyecanın işaretidir. Ağabeyinle ilgili, değil mi?

Bliss hafifçe ürperdi. Doğru. Korkarım haklısınız.

Ve de fazla gecikilmeden düzeltilmesi gereken bir şeyler var. Bu ağabey, senin kartlarında, vale olarak görünüyordu Ve onunla karşılaşır karşılaşmaz da şeytanı çağıracağını hemen anladım

Nefes alamaz hale gelen Bliss, kadının onu üzerinde cam kürenin bulunduğu masanın yanına götürmesine itiraz etmedi Madame Lilian perdeleri örttükten sonra genç kıza döndü   Küreye bir göz atmak hiçbir kötülük doğurmaz Aksine düşünmeme yardımcı olur Bu nedenle uğraşmak ve sana en doğru öğüdü vermek zorundayım

Sonra oturup kürenin üzerindeki örtüyü açtı. Kadın Bliss'e hiçbir zaman bu kürede birtakım hayaller gördüğünü iddia etmemişti. Aslında gerçekleşen şey, Madame'in kendi kendisini ipnotize etmesiydi o kadar.

Justin'in oluşturduğu şeytanla başa çıkabilmesi için gerçekten doğru öğütlere ihtiyacı, vardı. O sırada kadın, Yanımda bir süre çalışmış olduğun için, Justin'in seni defalarca böyle biçimsiz heyecanlara sürüklediğini zaten biliyorum, dedi: Bunlarla mükemmel bir şekilde başa çıktığından da haberim var. Ama bu başka, öyle değil mi? Bana olanlardan, şu genç erkekten söz et.

Şiddetle sıçrayan Bliss, Ne... nere... nereden biliyorsunuz?.. diye kekeledi.

Biliyorum işte, demem yeterli sayılır, değil mi çocuğum? Neyse... Şimdi bu erkeği bana tanımla.

Fiziksel olarak mı?

Hayır. Karakterini kastediyorum.

Eh, öyleyse şunları söyleyebilirim: Eğer kalbine bir tekme atarsam, sonra oturup kendi ayağımı sarmam gerekir.

Anlıyorum. Kadın, Bliss'e şöyle bir göz attı. Demek bu kadar kötü ha?

Sanırım.

Yani hiçbir iyi yanı olmadığını mı söylemek istiyorsun?

Şey... Pek sayılmaz.

Yani, şeytan, diyebileceğin bir kimse değil, öyle mi?

Her nedense Bliss bu açıklamadan ötürü dehşete kapılmıştı. Oh, hayır, diye itiraz etti.

Ama anladığım kadarıyla üzerinde bir hâkimiyeti var, değil mi?

Bliss başını önüne eğdi. Olanların tümünü Madame Lilian'a açıklamak kuşkusuz çok kolaydı. Ama nedense bunları, kadının keşfetmesini 'Club Cassandra'da, olanlarla Paris Apollonaris'in kendisini evlenmeye zorladığını anlamasını istiyordu.

Madame Lilian yeşim renkli gözlerini pırıl pırıl parlayan küreye dikerek, Bir bakalım, diye mırıldandı. Az sonra yüzü tümüyle ifadesiz bir hal almıştı. Derin bir sessizlik çökmüştü odaya. Onu izleyen Bliss, kadının kalp atışlarını adeta duyuyordu. Şimdi çeşitli dertleri olanların neden Madam'ı görmeye geldiklerini daha iyi anlar gibiydi. Ne yana yöneleceğinizi bilmediğinizde birazcık büyünün büyük yararı olurdu herhalde.

Bir süre sonra Madam Lilian, Ağabeyinin bu
adama borcu var, diye mırıldandı. Bunu, o adama ödemek zorundasın.

Genç kız avuçlarını yüzüne bastırdı. Bu... bunu nasıl bilebildiniz Madam?..

Kadın, Adımı, 'Shirley Holmes', olarak değiştirmeliyim, değil mi? dedi alayla.

Sizinle iki yıldır birlikte olduğumuz için aslında bunların beni fazla şaşırtmaması gerek. Ama bugüne kadar geleceğimi hiç okumamıştınız.
Bu belki de güzel genç kızların geleceklerinin yüzlerinde yazılı olmasından kaynaklanıyordur yavrum.

Neyse... Ağabeyinin borcunu bu adama hangi şekilde ödenmen isteniyor?
Peki, bunu nasıl tahmin ettiniz?
Basit. Kumarhane denebilecek yerlerde çalışan yakışıklı, hoş ama çeşitli yönlerden de hayli zayıf bir ağabeyin var. Günün birinde kâğıt oyunlarında başının derde gireceğini ve kendisini senin kurtarmanı umacağını iskambil kâğıtlarında okumuştum. Sen de bu girişimin sırasında, tüm geceni uykusuz geçirmene yol açan bir sorunla karşılaştın. Gençlerin iyi uyuyamadık-ları, biz yaşlıların aksine, hemen belli olur. Eh, genç kızlar da genellikle ufukta genç bir erkek beklediklerine göre, böyle tahminlerde bulunmak pek güç olmasa gerek. Duraklayarak dimdik genç kızın yüzüne baktı. Senden ne istiyor bu adam? Yatmak mı?
Bliss boğuk bir sesle, Daha da fazla... dedi. Onunla evlenmemi istiyor. Aksi takdirde Justin'in hapse atılmasına neden olacak. Ağabeyim müthiş korkuyor. Bense ne yapacağımı bilemez bir haldeyim. Beynim durdu.
Bahis konusu olan para çok mu?
Bliss kadına Justin'in zimmetine ne kadar para geçirdiğini söyledi. Ama nedense Paris Apollonaris'in adını açıklamadı. .
Demek sana duygusal olarak şantaj yapıyor ha?
Evet.
Buna rağmen onun şeytan gibi bir adam olmadığını söyleyebiliyorsun.
Doğru. Çünkü kulübün patronu, işlenen bir suçun muhakkak cezalandırılması gerektiğine inanıyor. Karşılığında beni elde ettiği zaman Justin'in kendisinden çaldığı miktarı istemekten vazgeçecek.
Madam Lilian parmağındaki iri taşlı yüzüğü okşarken, Bu adam sana yabancı mı yavrucuğum? diye sordu.
Tam olarak yabancı sayılmaz.
Aynı anda Apollonaris'in esmer cildiyle beyaz gömleğini ve gümüş rengi kravatını düşündü Adamın altın kol düğmeli manşetlerinin altından görünen, kıllarla örtülü güçlü bilekleri aklına geldi. İçinden, Apollonaris'in iyi yanlarını sıralamaya başladı. Hayli nazikti. Kendine özgü bir tavrı vardı. Hayatı, istekleri doğrultusunda eğip bükerek şekillendirmişti. Çok zengin ve başarılı olduğu biliniyordu. Ama buna rağmen birçok zenginin yaptığı gibi bununla ne övünüyor, ne de çevresine caka satıyordu. Ayrıca kendisini, istemediği bir evliliğe zorlamaktaydı. Ve de aşkın bu anlaşmada herhangi bir rol oynamadığı belliydi...
Madame, Tam olarak yabancı sayılmaz, dedin, diyerek genç kızın düşüncelerini böldü. Demek onu daha önceden tanıyordun?
Evet.
Biraz daha açık konuşmayacak mısın yavrum? Örneğin, adamın adını vermek istemiyor musun?
Ver... vermesem daha iyi.
Bu adı tanıyabileceğimden ötürü mü?

Tanıma olasılığınız var.

Pekâlâ Bliss. Bu adı kendine saklama ihtiyacına saygı duyuyorum. Ama bu davranışın, adamın önemli birisi olduğunu gösteriyor.

Adı ara sıra gazetelerde yer alır.

İş konularında mı?

Evet.

Öyleyse senden bir hayli büyük olması gerek, öyle değil mi? Bu nedenden ötürü mü onunla evlenme fikrinden hoşlanmıyorsun?

Benden çok yaşlı sayılmaz aslında. Ama ben... sevmediğim bir erkekle evlenemem.

Kadın arkasına yaslanıp kurnaz bakışlarını Bliss'e dikerek, Ah... dedi. Sonunda sorunun en can alıcı noktasına parmak bastık galiba. Pek tabii yavrum. Senin tepeden tırnağa bir romantik olduğun her halinden bellidir. Zaten ağabeyin de bu nedenden ötürü duygularını böyle-sine etkileyebiliyor ya. Belki onu hâlâ küçük çocukkenki haliyle hatırlayabiliyorsundur. Ama şimdi, eğer hâlâ sahipsek, ailesini işin içine karıştırmadan kendisini rahatça rezil edebileceği sömürgelerimizden birisine gönderilmesi gere: ken genç bir erkek. Eskiden böyle yapılırdı ve bu davranış da çoğu zaman yararlı olurdu.

Madame Lilian sustu. O zaman Bliss, kadının ne demek istediğini anladı. Ama Justin'in yurt dışma gitmesi için gereken yol parasını nereden bulurdu?

Onun aklından geçenleri adeta okumuş olan Madame Lilian, Bu parayı borç alabilirsin

Bliss, dedi. Dürüst bir bankere gidip istediğin miktarı söyler, sonra da bu miktara mantığa uygun bir faiz eklenmiş olan sözleşmeyi imzalarsın. Bunu çok kişi yapıyor yavrum. Bu sadece paradır, evlilik değil.

Ölmeden önce babasının nasıl gırtlağa kadar borca battığını hatırlayan genç kız dehşetle, Böyle bir şey yapamam, diye itiraz etti.

Eğer yapamazsan, geri kalan seçeneğin ne olduğun - biliyorsun.

Ona... ona meydan okuyabilirim, öy... öyle değil mi?

Ama bu söylediklerine kendisi de kesinlikle inanamıyordu aslında.

Kalbine tekme attığında kendi ayağının yaralanmasına neden olacak bir adama mı meydan okumayı düşünüyorsun yavrum? Neyse... Sana uygun koşullarla yardım edebilecek, iyi tanıdığım dürüst bir bankerlik şirketi var. Bu, utanılacak bir şey değil. Gaipten haber verme işine başlarken bunu etkili bir şekilde yapabilmek için bir zamanlar ben de böyle borç almıştım. Bana bu şirketi bir dostum öğütlemişti. Müşterilerinin sırlarını gayet iyi gizleyen ve istedikleri faizlerde de aşırıya kaçmayan dürüst bir şirkettir bu.

Öne doğru eğilip bir süre Bliss'i süzdü, sonra, İki şeytandan birine boyun eğmekten daha iyi • bir seçenek sayılır, öyle değil mi? diye devam etti. Yani evlenmek istemediğin bu adamdan ve kendisininkiyle birlikte senin de başını derde sokan ağabeyinden kurtulabilme açısından... Aslında önünde, yaşama hakkına sahip olduğun bir hayat uzanıyor.

Ve bu adamlardan hiçbiri sana ne yapman gerektiğini gösterecek durumda değil.
Ama bugüne kadar hiç borç almadım ki. Bir de bunu ödeyemediğimi düşünelim.
Saçmalıyorsun. Yanımda gayet iyi bir durumun var. Ayrıca sana mükemmel maaş ödüyorum. Borcunu bal gibi ödeyebilirsin. Bu şirket hem gayet dürüst çalışır, hem de eski bir müşterileri olarak ismim, senin talebine öncelik kazandırır.
Bir kadının böyle şirketlere başvurması için daha önceden evlenmiş olması gerekmez mi?
Yaşadığımız çağda böyle şeyler düşünülmüyor bile yavrum. Kadınlar artık kendi kişiliklerine sahip olan insanlardır, erkeklerin yardımına muhtaç canlılar değil... Bazı kişiler bunun aksini düşünseler bile durum artık söylediğim gibi. Ama sözünü ettiğin o büyük adam, bir hayli eski kafalı galiba. Çünkü ağabeyinin suçuna karşı senin gençliğinle masumluğunu isteyebilecek kadar acımasız. Bunca nezaket göstererek az önce reddetmiş olmana rağmen, aslında canavar gibi bir adam olmalı.
Apollonaris'in amber renkli gözlerini hatırlayan genç kız, Pazarlık etmeye alışmış bir adam o, dedi.
Seninle ilgili olan bu konuda, iyi bir pazarlık yaptığını düşünüyor, öyle mi?
Aslında benim pazarlık konusu yapılmam saçma. Ona karşı olan duygularımdan kuşku duyması olanaksız. Duygularımın hiç de iç açıcı olmadığını bilmesi gerek.
Eğer söylediğin gibi katıysa, bu onun için hiç de önemli değildir. Duruma göre seni kölesi haline getirecek. Kırbacı da seni, ağabeyinin kendisinden çaldığı parayla satın alması olacak. Bir daha asla gururuna sahip çıkamayacaksın. Bunun farkında mısın acaba?
Elbette farkındayım. Ken... kendimi kötü... kötü bir rüyada sanıyorum. Sanki olanların hiçbirisi gerçek değil. Ama ne yazık ki, hepsi de gerçek.
Zaten ben de her zaman müşterilerime, onları ürkütmeden, şeytanın her zaman aramızda olduğunu ve biz yaşayıp giderken hayatımızı cehenneme çevirmek için fırsat kolladığını ima ederim. Bu bahis konusu adamın İngiliz olmadığı kesin. Bunu hissediyorum. Onun etkisi altına- kesinlikle girmemelisin, beni işitiyor musun? Yok olursun.
Oh, ne olursunuz... Bliss korkmuş gibiydi. -Bana böyle şeyler...
Bu, senin kendi iyiliğin için yavrucuğum. Sen, sevilmeye muhtaç 'bir kızsın, satın alınmaya değil. Kölelik, Abraham Lincoln'le birlikte batı dünyasından silinip gitmiştir.
Öyleyse ben ne yapmalıyım? Çünkü cevabımı perşembe akşamı vermem gerek.
Madame Lilian kenardaki sehpanın üzerinde duran el çantasını alıp hayli araştırdıktan sonra bulduğu kartı genç kıza uzattı. Yapacağın şey gayet basit

çocuğum. Gidip bu adamları gör. öğleden sonra izinlisin. Ağabeyinin Avustralya' ya gemiyle gitmesine yetecek kadar borç al. Orası son derece acımasız, vahşi denebilecek kuralların yürürlükte olduğu bir ülke olduğu için bunun. Justin'e çok yararı dokunabilir. Bileti kendin al. Parayı ağabeyine verirsen, bilet alacağı yerde bunu yine kumara yatırabilir. Muhakkak gemi bileti al. Sözünü ettiğin o adanı gerçekten söylediğin gibiyse, çeşitli hava alanlarını kontrol ettirecek güce sahip olabilir. Böyleyse, o zaman da ağabeyini hemen buldurtup yeniden buraya gönderirler Oysa senin böyle bir doruradan kesinlikle kaçınman gerek.

Başını sallayan Bliss, patronunun verdiği karta bir göz attı. O şirkete başvurma fikrinden nefret ediyordu aslında. Ama Madame Lilian'ın önerisi de gerek kendi, gerekse Justin için gerçekten çok uygundu. Hele ağabeyisi, bu duruma bayılacaktı. Tutuklanıp hapse atılmamak için ne istenirse yapacağı kesindi. Gerçi Apollonaris'in, yurt dışına giden gemi yolcu listelerini inceletmesi de olasıydı. Ama genç kız, Justin'in adını bulsa bile onu kaptana tutuklatmayacağını hissediyordu. Apollonaris'in asıl isteği, Justin'i demir parmaklıklar ardında görmek değildi. O Bliss'i istiyordu sadece. Ve ağabeysinin yanlış , davranışı da adama gerekli fırsatı sağlamıştı.

Madame Lilian, Fazla tereddüt eden kaybeder, dedi.

Baş... başka bir seçe... seçeneğim yok, değil mi?

Bir taşla iki kuş, yavrucuğum.

Bliss başını salladı. Eğer Justin, Avustralya'ya giderse, orada iki ayağı üzerinde durabilirdi belki. Ya da en azından, ablasının başmı derde sokamazdı. O zaman genç kız da Paris Apollon-aris'e, evlilik konusunda ne yapması gerektiğini uygun bir dille söylerdi.

Cathlamet'i düşününce içinden hafif bir pişmanlık hissetti. Ama sonuç olarak Cathlamet taş ve tuğladan yapılmış bir evdi alt tarafı. Eğer kendisini satın aldığını düşünen bir kocayla oraya giderse, bu defa hapisaneden hiç farkı kalmayacaktı.

Genç kız ayağa kalkarak, Söylediğinizi yapacağım, dedi. Sözünü ettiğim adama bağlan-maktansa, faiz veren şirkettekilere bağlı kalmayı tercih ederim. Herhalde ondan daha tehlikeli olamazlar.

Kutlarım, dedi Madame Lilian. Sen şimdi bize birer kahve yap. Ben de telefon edip Avustralya'ya ya da aynı uzaklıkta bir başka yere hareket edecek bir gemi olup olmadığını öğreneyim.

Yani şimdi ben en doğru olanı mı yapıyorum?

Elbette. Bu, kaderine yazılmış.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Telefonun çaldığını duyan Bliss irkildi. Banyodan yeni çıkmıştı. Bornozunun kuşağını sıkarken aceleyle seğirtti. Alo...

Burası, Elias Mercantile, Miss St. Cyr. Genel Müdürümüz sizinle görüşmek istiyor.

Genç kız kalbinin hızla çarpmaya başladığını hissetti. Elias Mercantile, Madame Lilian'ın güvence vermesinden sonra borç almak üzere baş vurduğu bankerlik şirketiydi.

Yoksa bir terslik mi oldu?

Ama karşı tarafın sesini duyduğu an birdenbire buz kestiğini sanarak bornozuna sımsıkı sarındı. Genel müdür, Çok heyecanlıymışsın gibi bir halin var, dedi.

Gür ve yabancı aksanlı bir sesti bu. Bliss düşmemek için, telefon sehpasının kenarına tutundu. Ses devam etti. Umarım bayılmamışsındır.

Genç kız hayretler içerisindeydi. İki ayrı insanın tümüyle aynı ses tonu ve tavırla konuşması olanaksızdı. Ama telefonu açtığında ilk konuşan, kendisiyle, Elias Mercantile Genel Müdürünün görüşmek istediğini söylememiş miydi?

Kiminle konuşuyorum? diye sordu nefes nefese.

Kim olduğumu sesimden tanımaman hiç hoşuma gitmedi Bliss. Hele aramızdaki o çok özel ilişki dikkate alınırsa...

Paris Apollonarisdi konuşan. Ama nasıl olurdu? Adam sanki düşüncelerini okumuş gibi, Evet, dedi. Ben, Paris Apollonaris...

Genç kız kekeledi. Elias Mercantile'ı, siz... siz mi yöneti... yorsunuz...

Tümüyle...

Oh, hayır.

Sevgili yavrum... Elias, Yunancada, 'Apollo', anlamına gelen bir sözcüktür. Eğer eğitim gördüğün o pahalı okulda klasiklere daha fazla ilgi gösterseydin, iki kere ikinin dört ettiğini anlayabilirdin. Yunan Tanrısı Apollo'ya benzemek için değil... Ama soyadımın bir bölümü. Ağabeyini yakalayamayacağım kadar uzaklara göndermek amacıyla para almak için benim şirketimi seçmen, kaderin çok ilginç bir cilvesi, öyle değil mi?

Aslında hiç olmazsa Justin gerçekten Apollonaris'in yetişemeyeceği kadar uzaktaydı artık. Singapur'a kalkan bir gemide bir yer bulunmuş ve ağabeysi de hemen harekete geçmişti. Gerekli parayı Bliss'in, üstelik kendi adına faiz karşılığı borç alması, Justin'i zerre kadar ilgilendir-memişti. Aksine inanılmayacak bir hızla trene atladığı gibi Southampton'a doğru yola koyulmuştu. Demek, Elias Mercantile'in, Apollonaris' in şirketlerinden birisi olduğunu biliyordu.

Bliss başını sallayarak kendisini toplamaya çabalarken, İleriye sürdüğünüz koşulları ve evlilik önerinizi kuzu kuzu kabul edeceğimi mi tahmin etmiştiniz?

Tahminin bunlarla bir ilgisi yok. Bir Yunanlı pazarlıkta söz verdiği zaman o söz, yemin sayılır. Bu konuda seni uyarmıştım sanırım. Ağabeyini ülkeden kaçırmak amacıyla borç almak için baş vurduğun şirketin bana ait olması, senin açından biraz üzücü. Bunu kabul et. Ama çok hızlı çalıştığını da ben kabul

ediyor ve seni kutluyorum yavrum. Ama bu olanlar senin lehine gibi görünüyorsa da, aslında şimdi bana eskiye oranla daha fazla borçlu olduğunu görü-yorsundur herhalde.

Lanet olsun! Bliss, o anda telefonu çarparak kapatıp Justin'le beraber kaçmayı ne kadar da isterdi. Ama karakteri ağabeyisinden çok farklı olduğu gibi Apollonaris'in haklı olduğunu da görüyordu. Adam devam etti.

Sana, geçmiş olsun, diyorum Bliss. Yanında çalıştığın, gaipten haberler veren kişinin, kristal kürede benim adımı görememesi çok hayal kırıcı. Onun, Elias Mercantile'ın, eski bir müşterisi olduğundan haberim var. Bu nedenle bir bankerlik şirketine baş vurmanı onun önerdiğini tahmin edebiliyorum. Herhangi biri tarafından zorlanmadan böyle bir şeye kalkışabileceğini pek sanmam.

Bliss kabul etmek zorundaydı. Doğru. Bunun, benim için bir kurtuluş yolu olacağını Madame Lilian düşünmüştü.

Peki, o gaipten haberler veren iskambil kâğıtlarına hiç mi bakmadı?

Sen... sen şeytanın birisin, diye haykırdı genç kız. Şansın, bir şeytanınkine benziyor, öyle değil mi?

Öyle düşünüyorsan, öyledir. Bir kahkaha attı. Aramızda tartışılması gereken önemli konular var. Bu nedenle seni yemeğe götürmek için bir saat sonra dairende olacağım. Hazır ol, tamam mı?

Bir çıtırtı duyuldu ve genç kızın karşılık vermesine fırsat kalmadan telefon kapandı. Bliss titreyen bacaklarıyla gidip kanepeye oturdu. Ağabeysi yüzünden içine düştüğü ağ, gittikçe daralıyordu.

Paris Apollonaris'den kurtulamayacağını uzun süredir hissediyordu zaten. Adamın bir kumarhaneyle birlikte bir de bankerlik şirketine sahip oluşu Bliss'i artık şaşırtmıyordu. Tehlikeli işlerle uğraşmayı seven bir insan olmalıydı Apollonaris. Bu tür işlerden para kazanması da, herhalde oyunun zevkini artırıyordu.

Kendisinden korkulduğu sürece sevilmemeye pek de aldırış etmeyen bu sert Yunanlı, şimdi Bliss'i tümüyle eline geçirmiş gibiydi. İnsanlara karşı da gerçekten çok katıydı. Çünkü o insanlar, babası olmayan bir çocuğa, hayli acımasız davranmışlardı.

Adam, 'Bir saat sonra', demişti. Bliss'in kendisiyle evlenmeye karar verdiğinden emindi demek. Ama genç kızm bunu isteyip istememesi, onu zerre kadar ilgilendirmiyordu.

Yatak odasına geçip kararlı bir tavırla gardıroptan, yakası beyaz dantelli siyah elbisesini çıkardı. Bunu gördüğünde Apollonaris, ne demek istendiğini anlayacaktı herhalde. Her şeyi sevgi yerine parasal açıdan düşünüp kazanmayı isteyen bir adamla evlenmeyi, kutlanacak bir olay gibi görmüyordu çünkü... Sarışın olduğu için siyah giysiler Bliss'e çok yakışıyordu. Gümüşsü saçlarını ensesinde bağladı. Dudaklarını hafifçe boyadıktan sonra kulaklarına da inci küpelerini taktı.

Aynadaki hayalini süzdüğü zaman Paris Apollonaris'in isteğinin ne olduğunu fark etti. Genç adam Bliss'in sarışınlığını arzuluyordu.

Çok eski zamanlarda, 'York'u, kuşatan bir Norman şövalyesi .kendisine verilen arazi üzerinde Cathlamet'i inşa ettikten sonra bir Saxon şövalyesinin kızını kendisiyle evlenmeye zorlamış, hatta onu atının terkisine atarak kaçırmıştı. Bliss, işte bu sülaleden geliyordu. Normanlar-la Saxonların karışan genlerinden bu sarı saçları ve uçuk mavi göz rengini almıştı. Paris Apollonaris'in de genç kızın güzelliğine kapıldığı belliydi.

Belki de adam bu öyküyü biliyordu. Bir bankerlik şirketi kurmasının nedeni bu olabilirdi. Sıfırdan başlayıp kendi alanında bir dev haline gelmiş, ihtiyacı olanlara faiz karşılığı kredi vererek onların, kendi insafına terkedilmeleri hoşuna gitmeye başlamıştı. Demek bundan böyle Bliss de onun insafına kalmış oluyordu.

Bu düşünce genç kızın fena halde öfkelenmesine neden oldu. Zil çalındığında kapıyı açmaya giderken yanakları kıpkırmızıydı.

Paris Apollonaris'in o uzun boyuyla oturma odasına girmesi, genç kızı altüst etmişti yine de. Hele bir aslanınkine benzeyen amber renkli gözler... Bliss'e yaklaştı.

Ne kadar harika bir görünüşün var moiya.

Genç kız geriledi. Kendisini öpmesinden çekiniyordu. Apollonaris, Ürkmene gerek yok, diye mırıldandı. Makyajını bozacak ya da saçlarım dağıtacak değilim. Hiç olmazsa şimdilik... Şunu, mantonun yakasına tak.

Kapağı şeffaf bir kutu uzatıyordu. İçinde küçük ama çok güzel çiçekler vardı. Te... teşekkür ederim, diye kekeledi Bliss. Kapağı kaldırıp çiçekleri aldığı anda da onlara iliştirilmiş, kelebek biçiminde bir broş görerek şiddetle irkildi.

Sonra Apollonaris'e döndü. Böyle bir şey yapmanıza...

Dünyanın parasına mal olmuş değil, diye takıldı genç adam. Ayrıca genç bir kiziri nişanlısından armağan kabul etmesi gayet doğal bir şeydir. Bu daha değişmedi, biliyorsun.

Umarım...

Uyup uymayacağını mı düşünüyorsun? Sırtına alacağın bu mu? Uzanıp kürk ceketi tuttu. Sana vizon alacağım.

Ben bu ceketi seviyorum. Bunu elden düşme mallar satan bir butikte görüp hemen almıştım. Vizon manto istemiyorum.

Göreceğiz.

Sonra çiçeklerle broşu genç kızın titreyen ellerinden alıp mücevheri ceketin yakasına iğneledi. Paris, kürk ceketi Bliss'in omuzlarına koyarken broş pırıl pırıl parlıyordu.

Hayır sözcüğünü cevap olarak kabul etmez misin sen?

Bunu meydan okur gibi omuzlarını dikleştirerek sormuştu Bliss. Başı, ancak genç adamın çenesinin hizasına kadar geliyordu.

Eğer yapabileceğim bir şeyse gerçekten kabul etmem. Zengin bir kocanın, fakir olana tercih edildiği inkâr edilemez. 'İki gönül birleşince samanlık seyran olur,' deyimine romanlarda pek sık rastlanır. Ama gerçekte bu, açlık ve üşüme anlamına gelir.' Öyle bir durumda aşk da rutubet ve lahana kokuları arasında yok olur gider.

Bliss, Sevginin birçok güçlüğü yendiğine eminim, dedi. Ama Paris'in az önceki tanımı hiç hoşuna gitmemişti gerçekten de. Kaynamış lahana kokusunu düşünürken ister istemez burun kıvırdı. Genç adam gülümsedi.

Teorik olarak çok şey mümkündür yavrum.
Ama gerçekte aşk, tıpkı güller gibi, sadece sıcak güneş ışığında gelişir. İzin verirsen, sana deneyimlerime dayanarak, yoksulluktan söz etmek istiyorum. Ses tonu birdenbire buz gibi soğu-yuvermişti. Annemin sevgi dolu ruhunun, güç hayat koşulları nedeniyle nasıl sertleştiğini gözlerimle gördüm. Bir erkeğin kollarında sıcaklık arama yanlışını yaptığı sıralar, henüz çok genç bir kızdı. Ama bu yanlışı unutmasına asla izin vermediler. Çünkü bunun sonucu olarak ben ortaya çıktım.

Kalbinde, o küçük çocuk için bir şefkat hisseden Bliss, İnsanların çoğunu sevmemenin nedeni bu mu? diye sordu.

İnsanları sevmek şart mıdır? Alaycı bir tavırla konuşmaya başlamıştı şimdi. Aslında içlerinde bilgilerinden ötürü saygı duyduklarım, görünüşlerine hayranlık beslediklerim ve dar kafalılıklarından ötürü de iğrendiklerini vardır. Ben herhangi bir insanım, moiya. Beni bu hale getiren koşullardır. Ben bir insanın yüzüne karşı tatlı sözler söyleyip arkasını döndüğünde sırtından bıçaklayan tiplerden değilim. Özetlemek gerekirse Bliss, ben zehirli şeyler düşünürken yüzüme bir nezaket maskesi takamam.

Bir Yunanlı olarak İngilizce sözcük dağarcığınız çok yüklü Mr. Apollonaris.

Bana küçük adımla hitap etmeni istiyorum. Birdenbire uzanıp onu omuzlarından kavradığında, genç kız Paris'in, ayaklarını bir hamlede yerden kesebilecek olan gücünü bir kez daha fark etmişti. Eğer gerçeği öğrenmek istiyorsan... gerçek şu: Cathlamet'e sahip olduğum gibi sana da sahip olduğumu düşünüyorum. Sen oraya aitsin, her zaman da öyleydin. Orada oturacağına, bu berbat yerde, diğer kiracıların yemek kokularım koklayıp gürültülerini dinleyerek yaşamaya zorunlu değilsin. Pençeler omuzlarını birer mengene gibi sıkmaya başlamıştı. Tanrı aşkına, küçük aptal... Cathlamet'de sana her zaman bir yer olacağı konusunda babana söz verdiğimi bilmiyor musun? Çeşitli bakımlardan baban budala ve dünyayı umursamayan bir insandı. Ama seni, deli gibi severdi. Yuvandan kopman düşüncesi ise onu büsbütün yıkmıştı. Eğer senin de orada yaşayacağına inanmasam, kırların ortasındaki o koskocaman taş yapıyı tutar mıydım sanıyorsun? Bliss bu ciddi, esmer yüzü süzdü. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Bana

daha... daha önce salt bu... nedenden ötürü evlilik önerdiğini bili... biliyordum... diye kekeledi. Vicdanından ötürü...

Tanrı vicdanın cezasını versin, diye homurdandı Paris. Sonra genç kızı, canını acıtırcasına kollarının arasına alıp hırsla dudaklarından öptü. Bliss karşısındakinin, tıpkı ilk sahibi gibi Cathlamet'e ayak basan bir fatih olduğunu anlıyordu yavaş yavaş.

Genç adam geri çekildiğinde Bliss'in başı dönüyordu. Konuşabilecek hali kalmamıştı. Paris, Vicdanımdan ötürü değil, dedi. Duygularımdan ötürü... Hayatta istediğim eş sensin. Ve sahip olacağım eş de yine sensin.

Genç kız nefes nefese, Seni sevmesem bile mi? diye sordu.

Romanlardaki aşk mı?.. Uyum içindeki ikiz ruhların ihtiras ateşi mi? Biz her şeyi vücudumuzla hissederiz Bliss. Yoksa bir laboratuvar teknisyeninin tek bir kadın ya da erkeğin içinde bile bulmayı başaramadığı mistik bir organla değil. Dürtülerimiz etimizden kaynaklanır. Ayrıca, bunda herhangi bir terslik var mı? Sana dokunduğum zaman hiçbir şey hissetmediğini sakın söylemeye .kalkma, Parmaklarını genç kızın boynuna dokundurdu. Şu anda bile yüreğinin nasıl attığını hissedebiliyorum.

Korktuğumuz zaman kalbimiz her zamankine oranla daha hızlı atar, dedi Bliss. Zaten bu tür 1 ilişkilerde son derece tecrübesizdi. Paris Apol-lonaris gibi ihtiraslı bir erkeğin yanında ise, kendisini küçük bir çocuk kadar toy hissediyordu.

Demek seni korkutuyorum ha? Belki de karnın acıkmıştır yavrucuğum. Ruby Tovver'da yer ayırttım. Gel, artık yola çıkalım.

Kapının önünde duran Jaguarın koltukları, gri deriyle kaplanmıştı. Gözlerini genç kızınki-lere diken Paris, En sevdiğim renk, diye mırıldandı.

Bliss genç adamın, kendine özgü bir şekilde kur yaptığını fark etti. Böyle bir şeye hiçbir İngiliz erkeği kalkışmazdı. O zamana kadar böyle şeylere ve evlilik konusuna pek aldırmamıştı. Acaba Paris Apollonaris, Yunan usulü bir tören mi düşünüyordu?

'Bu adamla evleneceğim,' diye geçirdi aklından. Paniğe kapılmak üzereydi. 'Cathlamet Malikânesine karşı duyduğum sevginin, aramızdaki sevgi eksikliğinin boşluğunu dolduracağını düşünüyor...'

Kırmızı trafik ışığında duran Paris, Yunan yemeklerini sever misin? diye sordu.

Hiç denemedim.

Öyleyse bu gece denersin.

Lokantaya girdikleri sırada bile Bliss, kendisini hiç de acıkmış gibi hissetmiyordu. Şef garson onları diğerlerinden ayrılmış bir masaya götürdü.

Yunan yemeklerini bir denemeni öğütlerim.

Öyleyse en iyisi benim siparişlerimi de sen ver. Bunu da, tıpkı hayatım gibi, sana bırakıyorum.   Ne kadar da dramatik bir ifade... Böyle bir yerde yiyip içmekten çok hoşlanacak birçok kadın vardır.

Sözünü ettiğin kadınlardan biriyle olamadığın için üzüldüm. Eğer bu lokantanın, ya da senin karşında hayranlıktan hayranlığa sürükleneceğimi umuyorsan, aldanıyorsun.

Kendi olanaklarımla elde edemeyeceğim hiçbir şeyi ummam, moiya.

Paris, bir süre yemek listesini inceledikten sonra garsonu çağırarak yemekleri ısmarladı. Rumca konuşmuştu. Sonra genç kıza döndü.

Bakalım ağabeyin Singapur'a vardıktan sonra ne gibi uygunsuzluklar yapacak?

.Bliss şaşkınlıkla karşısındaki bu zoraki nişanlıya baktı. Sonra, Sen şeytan mısın? diye fısıldadı usulca.

Yavrucuğum... Ben, keçi tanrısının oğlu değil miyim? Aslında basit gerçeğe karşı buna inanmayı tercih etmez miydin?

Olabilir.

Pekâlâ. Senin de bildiğini tahmin ettiğim bir deyimle birçok tarakta bezim var. Cathlamet olayından ötürü benden nefret ediyorsun. Ama seni temin ederim ki yapının ipoteği, son derece yasal olarak elime geçti. Babanın paraya ihtiyacı vardı, ben ise onun bu ihtiyacını karşılayacak bir işe sahiptim. Ama ne yazık ki bu paranın büyük bölümü rulet masalarında eridi. Bunun üzerine de baban, kumar borçlarını ödeyebilmek
için yeniden borç almak zorunda kaldı. Benim kulübümde oynamasına izin vermemin tek bir nedeni vardı. O da, aksi takdirde gidip daha az dürüst bir kumarhanede oynaması ihtimaliydi. Dinle Bliss... Eğer bir kızım olsa, onu yuvasız bırakacağıma, elimden geleni yaparak ona bir yuva hazırlarım. Bu nedenle biraz da babanı hatalı bul... Sonuç olarak Cathlamet'i kumarda yiyen odur.

Senin gibilerin, insanlarm kumar oynayacakları yerler işletmesinden ötürü...

Ben genellikle baban gibi müşterileri, oynamaları için teşvik etmem.

Sahi mi? Bu davranışı ona madem yakıştıramadım öyleyse onu neden kumarhanene kabul ettin?

Bu sorunun cevabını gayet iyi bildiğini sanıyorum Bliss.

Biliyor muyum?

Babanın mirasını yeşil çuhalı masalarda har vurup harman savurduğunu görünce böyle bir şeyi nasıl yapabildiğini düşündüm. Büyülenmiş gibi seyrettim onu. Geceler boyunca, mükemmel bir beyefendilik simgesi olarak, Cassandra'ya gelip her defasında bir miktar parayı burada yitiriyordu. Benim gibi insanlar kumarbazları yaratmazlar. Onlar kendilerini mahvetmek için böyle yerlere giderler. Oysa ben, para kazanmayı kafasına koymuş, babadan kalma mirası olmayan bir kişiydim. Her neyse... Cassandra'ya na-si sahip olduğumu öğrenmek ister misin?

Eğer anlatmak istiyorsan...

Bliss hiç ilgi göstermiyormuş gibi bir tavır takınmayı başarmıştı.

Oysa aslmda gerçekten öğrenmek istiyordu. Çünkü Cassandra, babasının ikinci bir evi olmuştu adeta.

Çin'e gidecek bir gemi dolusu pamuklu kumaş vardı elimde. Ama daha kârlı bir öneri aldım ve bu malla kulübü değiş tokuş ettik. Kulübün yeni sahibi olunca Geoffrey St. Cyr'in bir hayli borcu olduğunu öğrendim. Onun bir budala olduğunu düşünmüştüm. Ama aynı zamanda ondan hoşlanmıştım da... İngiliz beyefendilerinden hoşlanmak kolaydır.

Yunanlıların aksine...

Doğrusu merak ediyorum... Evleneceğin adama günün birinde tatlı şeyler söyleyebilecek misin?

Yani, beni kendisiyle evlenmeye zorlayan adama, demek istiyorsun?..

Benimle evlenerek babanın yitirdiği her şeye yeniden sahip olacağın hiç aklına gelmiyor mu?

Bliss'in gözleri hakaretle parlamaya başlamıştı. Ne kadar da tüccar kafalısınız Mr. Apollona-ris, dedi. Paraya tapıyor olmalısınız.

Paraya saygı duyarım. Yüz hatları ve bakışları taş gibi sertleşmişti bir anda. Sonra elini ceketinin iç cebine sokarak oradan bir şey alıp masanın üzerine bıraktı. Küçücük bir kutuydu bu. Bakalım uyacak mı, bir dene, dedi. Takmaya başladıktan sonra belki o zaman bana küçük adımla hitap edersin.

Genç kız, kutunun içindekini gayet iyi tahmin edebildiği halde yine de sordu.

Nedir bu?

Aç da gör.

Gör... görmek isteyeceğimi pek... pek sanmıyorum.

Öyleyse izninle ben açayım.

Az sonra nefis bir yakut yüzük, kutunun saten kumaşı üzerinde pırıltılar saçmaya başlamıştı. Paris, Pırlantaların ışığı soğuktur, dedi. Zümrütler fazla gösterişlidir. Opal içinse, uğursuzluk getirir denir. Bu nedenle yakutu seçtim. Sol elini uzat.

Ama genç kız aksine elini sıkı sıkıya kucağına bastırdı. Herkesin önünde bu yüzüğü zorla ona kabul ettiremezdi nasıl olsa...

BEŞİNCİ BÖLÜM

Yüzüğün taşı genç adamın avcunda adeta ateş gibi yanıyordu. Yapmamız gereken belli şeyler var Bliss, dedi Paris. Bunlardan biri de yüzüğümü takma zorunluluğun. Beyaz teninin üzerinde çok güzel duracak.

Bana... çocukmuşum gibi, davranma...

Öyleyse sen de çocukmuşsun gibi hareket etme.

Yüzük takmaktan hoşlanmam. Beni rahatsız eder.

Buna alışman gerek. Onun için bir an önce taksan iyi olur. Elini uzat.

Ses tonuyla bakışları, giderek daha da ısrarlı bir hal almıştı. Yanlarındaki masada oturanların, neler olduğunu anlayabilmek için kendilerini izlemeye

başlamalarına aldırış bile etmiyordu. En sonunda yarattıkları tablodan utanç duyan Bliss elini uzattı.

İşte gördün ya, bir yerin incinmedi.

Gururum incindi.

Böyle düşünmen çok kötü.

Omuzlarını silkerek dikkatini, az önce sipariş ettiği, Bollinger şarabını getirmiş olan garsona çevirdi. Adam şişeyi peçeteyle tutarak buz kovasındarı çıkartıp etiketini Paris'e gösterdi. Başım sallayarak beğendiğini belli eden genç adam, Bu şarap, nişanlımla aynı yaşta, dedi.

Bliss'e bir göz atan garson gülümseyerek Rumca bir şeyler söyledi. Kadehlerini doldurup çekildikten sonra genç kız, adamın ne söylediğini sordu.

Kadehini kaldırıp minik kabarcıkları süzen Paris, Nişanlım da bu şarap kadar lezzetliyse, o takdirde çok şanslı bir erkek olduğumu söyledi, dedi. Bliss hafifçe kızarmıştı.

Söylediği gibi olmamam ne kötü.

Bu, bir yaklaşım meselesi.

Yoksa halimden memnun gibi mi görünüyorum? Tüm bunları başka seçeneğim olmadığı için yapıyorum. Beni tuzağa düşürmüş olduğun için buradayım ve yüzüğünü takıyorum. Tuzağa yakalanmış olan hiçbir yaratık, tuzağı kuranın elini yalamaz.

Amacımı yanlış anladın Bliss. Bana yaltaklanmanı istemiyorum ki.

Öyleyse ne istiyorsun?

Sonunda, Paris Apollonaris'in gözlerine bakarak bu soruyu sormaya cesaret edebilmişti işte. Genç adam kısaca, Seni, dedi. Sonra kadehi dudaklarına götürerek zevkle içti. Bliss, genç adamın dudaklarının kendi dudaklarına dokunduğunu sandı bir an. Çılgın gibi baktı. Kadehini indiren Paris, Duygusallık, kararlarımı kesinlikle etkilemez, dedi. Bunu öğrenmen çok yararlı olur.

Sen intikam duygulan içerisindesin!

İntikam çok kötü bir şey olabilir. Ama bunu insanın içgüdülerinin istemesi gayet doğal.

Senden hiçbir şey almamış olmama rağmen mi?

Paris Apollonaris, masadaki abajurun ışığının aydınlattığı güzel yüzü bir süre seyrettikten son-Benden hiçbir şey almamış olduğundan bu kadar emin misin? diye sordu.

Bliss şaşırmıştı. Senden ne almış olabilirim? Birbirimizle alt tarafı sadece dört beş defa karşılaştık.

Doğru. Bakışları, yandaki masada oturan kadının, göğüslerini neredeyse tümüyle ortaya çıkartacak kadar açık olan tuvaletine kaymıştı. Bir kadm vücudu herkese sergilenen bir şey olmamalıdır, derken, kendi kendine konuşuyormuş gibiydi.

O sırada yemekleri getirildi. İnce dilimlenmiş isli balık, yine dilimlenmiş enginar göbeği, iri, yağlı zeytinler ve susamlı ekmek...

Ekmeğin bir parçasını kopartıp ağzına atan Paris, Buna, kalouria deriz, diye açıkladı. Her gün taze taze pişirilir. Buz dolabında korunmaya gerek olmadığı için de plastik kapların içine konmaz. Batılıların davranış ve duygular açısından plastikleşmeye başlamasına pek de şaşmamalı.

Bliss karşılık vermeden yemeğini yemeye başladı. Bu adamın istedikleriyle düşündüklerini, kendine özgü bir açıklama biçimi vardı. Ayrıca başkalarının fikirlerine ve ne diyeceklerine aldırış etmediği de belliydi.

Herhalde, Yunanlılara özgü bir düğün yapılmasını isteyeceksin. Şarabından bir yudum aldı Bliss.

Aksi düşünülemez bile, pedhi mou.

Um... umarım uzun ve fazla karmaşık bir tören değildir?

Genç adam, hayır, anlamında başını salladı. Aksine... Ayrıca pek de güzel olur. Tabii Yunanistan'da evleneceğiz.

Yunanistan'da mı?.. Ama hiç kuşkusuz bu ülkede de evlenebileceğimiz birkaç kilise vardır.

Kuşkusuz... Ama ben düğünümde annemin de bulunmasını istiyorum. Oysa annem o uzun yolculuğu göze alarak İngiltere'ye kesinlikle gelmez. Ülkemi beğeneceksin. En azından güneş pırıl pırıl parlıyor olacak.

Her şeyin kendi bildiğin gibi olmasını istiyorsun, değil mi? Bliss'in gözlerinde bir isteksizlik ifadesi belirmişti. Bir abide kadar belirgin bir egoya sahipsin.

Paris omuzlarını silkti. Ne olmuş yani? İngiltere'de gerçekten değer verdiğin kimin var? Belki birkaç uzak akraban, o kadar. Oysa ben anneme çok değer verdiğim gibi, benim düğünümde bulunmak, onun da çok hoşuna gidecektir. Kendisinin hiçbir zaman yapamadığı ve de yapamayacağı bir olay bu, anlıyorsun değil mi? Hadi Bliss... Umarım bencil bir insan değilsindir.

Haklısın. Eğer her zaman başkalarından çok kendimi düşünseydim, böyle bir çıkmaza saptanmazdım zaten.

Nişanlına ne kadar da övünülecek şeyler söylüyorsun böyle. Demek kendini, içinden çıkıla mayacak bir durumda görüyorsun?

Bu çıkmazdan kurtulmama izin vermeyeceğin açıkça belli.

Paris alayla güldü. Eh, pek film kahramanlarına benzemem ama tam anlamıyla da kötü bir adam sayılmam. Buna ne dersin?

Ben de filmlerdeki kadın kahramanlara benzemem. Bilemediğim şeyler nedense sinirlerimi bozup heyecanlanmama neden olur.

Bırak şimdi... Eğer bu söylediğin doğru olsaydı, o zaman gaipten haberler veren Madame
Lilian'ın yanında çalışmazdın. Anladığım kadarıyla bu seni eğlendiriyor. Madame beni, senin o borç para veren şirketine gönderdi diye gaipten haber verme olayına saçmalık gözüyle bakıyorsun, değil mi?

Sözlerinde pek haklı sayılmazsın Bliss. Biz Yunanlılar batıl inançları olan bir milletiz. Hatta bazı köylerde hâlâ, Delphi Mabedine bağlı kadın kâhinlerin, gaipten haber verme töreni yaparlar... Madame Lilian'a, sevecekleri ve hayatlarının sonuna kadar birlikte mutlu olacakları erkekle karşılaşıp karşılaşmayacaklarını öğrenmek isteyen müşteriler de gelir mi?

Her zaman... Başlangıçta Madame Lilian'ın güçlerinden ben de kuşkuluydum ama artık pek öyle düşünmüyorum.

Benim kim olduğumu kristal küresinde görmeyi başaramamasına rağmen mi?

Büyük bir olasılıkla nüfuzun orada da, Madame Lilian'ı engelliyordu.

Aslında salt cevap vermek için konuşmuştu ama birden bu söylediklerinde belli bir gerçek payı olabileceğini fark etti. Gaipten haber verme işini yapan bir kişi, o sırada tüm nüfuz ve etkilere karşı açık olurdu. Bliss ise karşısında oturmakta olan erkekten son derece kuvvetli bir gücün yayıldığını daha yeni yeni keşfetmekteydi. Bu yalnız onun yüz hatlarıyla vücudunda değil, gözlerinde de vardı.

Boşalan tabakları alındıktan sonra tekerlekli sehpanın üzerinde kuzu budu getirildi. Kendi yağıyla suyunun içerisindeki budun çevresine çeşitli sebzeler konulmuştu. Bu nefis manzara karşısında Bliss birdenbire ağzının sulandığını hissetti. Garson etle birlikte patates tava, böbrek ve sebze servisi yaptıktan sonra, Sos alır mıydınız madam? diye sordu.

Evet, lütfen.

Aslında Paris Apollonaris'in belli belirsiz bir alayla kendisini seyrettiğinin farkındaydı. Genç adam, Sen başla, dedi. Tıpkı diğer bazı iştah açıcı şeyler gibi yemek de sıcakken yenmelidir.

Ama Bliss tüm nezaketiyle onun yemeğinin de verilmesini bekledi. Az önceki sözlerin, üzerindeki altüst edici etkisine rağmen hiçbir şey belli etmeden büyük bir serinkanlılıkla davranıyordu. Erkekler konusunda deneyimli olduğunu hiçbir zaman iddia etmemişti. Ama içgüdüleri, Paris Apollonaris'in cinsel gücünün de büyük bir olasılıkla diğer tutkuları düzeyinde olduğunu söylüyordu.

Kuzu etini sever misin?.

Kurbanlık olmadığı zamanlar.

Ah... Yine kendini kastediyorsun.

Ben kurbanlık bir kuzu değil miyim yani?

İştah açıcı uzun saçların, mahmur gözlerin ve çekici vücudunla öyle sayılırsın.

Bliss, kızardığını hissederek başını önüne eğdi. Paris açıkça genç kızın borcunu ödemesini söylüyordu. Erkekleri iyi tanıyan o deneyimli kızlardan olmayı ne kadar da isterdi Bliss. Ama ne kadar deneyimsiz olduğunun Paris de çok iyi farkındaydı kuşkusuz. Tatlılar, tekerlekli sehpayla getirilmedi. Aksine garson tabakları elinde getirdi. Üzerine sıcak kızılcık suyu dökülmüş

harika bir tatlıydı bu. Bunun üzerine de krema konulduğunu gören Bliss, Çok güzel bir tatlı bu, dedi.

Beğendiğine sevindim, diye gülümsedi Paris. Yediklerimizin çoğu ulusal mutfağımızdan-dı. Ama bu tatlıyı bana Amerikalı bir dostum öğretmişti. Ne zaman, Ruby Tower'a, gelsem,
ahçıbaşı bana bunu hazırlar. Sonunda ortak bir yanımız olduğu anlaşılıyor moiya. Cathlamet' deki ahçının da bu tatlıyı çok nefis pişirdiğini öğrenmen hoşuna gidecektir.

Genç kız, Oradaki eski aşçımız Sarah'ya ne oldu? diye sordu. Malikânedeki o kocaman, yüksek tavanlı sıcacık mutfağı hatırlamak, genç kızın garip bir burukluk hissetmesine neden olmuştu. Doğduğu evi ne kadar da özlemişti.

Paris geniş omuzlarını silkti. Benim yanımda çalışmak istemedi, çıktı. Sanırım şimdi kızıyla birlikte oturuyor. Orada birtakım değişiklikler yapıldığını göreceksin tabii. Bunlar kaçınılmazdı. Örneğin ahırlara bakan yeni bir adam var şimdi. Birkaç tane at daha aldım. Malikânenin bazı yerleri de yeniden elden geçirildi. Ama aslı olduğu gibi duruyor. Bir hayli zevkli olduğumu tahmin edebilirsin.

Konuşurken bakışları genç kızın yüzünden ayrılmıyordu. Bliss'i seçmesini de zevki konusunda bir örnek olarak göstermeye çalıştığı belliydi. Aslında bu iltifattan ötürü hoşnutluluk duyması gerekirdi belki de. Ama ne zaman Bliss'e baksa genç kızın aklına Paris'in aralarındaki pazarlığı düşündüğü geliyordu.

Tam o sırada, Ruby Tovver'ın o huzur dolu salonunda hiç beklenmedik bir şey oldu. Yandaki masalardan birinde oturan bir adam, ansızın boğulurcasına öksürmeye başlamıştı. Boğazına bir şey kaçmıştı herhalde. Yüzü bir anda mosmor kesildi.

Adamın karşısındaki kadın dehşet içerisinde donup kalmıştı. Durumu hemen kavrayan Paris birden ayağa fırlayarak iki adımda boğulmakta olan adamın yanma ulaşıp sert bir hareketle başını geriye çekti ve parmağını gırtlağına soktu.

Az sonra zavallının nefes almasını engelleyen şeyi çıkartmıştı. Adamcağız bir iki dakika içerisinde kendisini enikonu topladığı gibi yüzünün rengi de normale döndü.

Aynı anda masadaki kadın yerinden fırlayıp Paris'in yanma koşarak kollarını boynuna doladı. Genç adam ciddi bir ifadeyle kadına bir şeyler söyledi. Sonra onu kendinden uzaklaştırarak geriye döndü.

Yeniden yerine oturduğunda Bliss hayretler içerisindeydi. Paris'den başka herkes şaşkınlığa uğramış, çaresizlik içinde kalmış, belki de dehşete kapılmıştı. Ama bir an bile gecikmeden adama yardım edebilen sadece Paris'di. Genç adamın kendisine olan güveni, genç kızın soluğunu kesmişti adeta.

Oysa Paris Apollonaris her zamanki serinkanlılığıyla oturmuş kahvesini yudumlamaya başlamıştı bile. Boğazına meyve parçası kaçmış, dedi.

Portakalın bir parçası... Bak, gidiyorlar. Belki tırnağım boğazını çizmiştir düşüncesiyle kadına, kocasını- hastaneye götürmesini söyledim. Okula gittiğim dönemlerde bir arkadaşımın başına da aynı şey gelmiş ve öğretmenimiz onu, benim az önce uyguladığım yöntemle kurtarmıştı. Ama çocuk sonradan doktora gitmediği için öğrenmenin tırnağının boğazda çizdiği yer mikrop kaptı ve orada bir apse oluştu.

Bliss, Sen... diye başladı. Bir an ne söyleyeceğini unutur gibi oldu, sonra kendisini yeniden toparlayarak, Sen, hiç umulmadık şeyler yapabilen bir insansın Paris, dedi.

Öyle mi düşünüyorsun? Gülümsedi. Sonunda, beni küçük adımla çağırabildin.

Genç kız, Paris, sözcüğünün ağzından çıktığının farkına bile varmamıştı oysa. Hemen savun maya geçti. Komuta sende. Ama hayatıma da komuta etmene rağmen buna aldırmıyorsun bile. Sanki ben birtakım özverilerde bulunmuyor-muşum gibi... Aslında hayatımı kendim kazanmayı tercih ederim. Senin evinin süs hayvanı olmak istemem.

Saçma... İçinde Türk lokumları bulunan bir tabağı Bliss'e doğru itti. Şundan bir tane al, moiya. Bu yaşında perhiz yapmayı düşünmediğine eminim. Ayrıca düşünsen bile, aldırma. Biraz balık etindeki kadınlardan hoşlanırım ben.

Bundan eminim, dedi genç kız. Sonra dikkatle Paris'in yüzünü inceledi. Belki de yüzüğü geri alıp onu serbest bırakırdı.

Ama böyle bir ifade sezemedi o yüzde. Oysa o yüzük aslında, bir esaret halkasından başka bir şey değildi. Paris, genç kızı hoşnut etmekle zerre kadar ilgilenmiyor ve ona sahip olmaktan başka bir şey düşünmüyordu besbelli. Kadın... kadınlar, senin için bir... bir eğlenceden başka bir şey sayılmaz... diye kekeledi.

Doğru.

Bunu inkâr etmeye bile çalışmıyorsun.

Gerçekleri inkâr etmeye çalışarak asla zaman yitirmem, peâhi mou.

Oh!.. diye duraksadı Bliss. Söyleyecek bir • şey bulamıyordu bir türlü. Bir hamlede çanta sini kaparak ayağa kalktı. Ben tuvalete gidiyorum. Umarım şu tatlıları yerken boğulup gidersin.

Tuvalete girdiği sırada hem öfke, hem de üzüntüyle titriyordu. Ama bu duygularını üzerinden atmaya çalışarak makyaj aynalarının önüne oturdu.-Bu adamın pençesinden kurtulmak olanaksızdı galiba. Bundan böyle onun malı olacaktı. Parasıyla elde edebileceği hiçbir şeyi ka-
çırmayan bu adamın... Büyük bir sabırla Geof-frey St. Cyr'in kendi kendisini mahvetmesini seyretmiş, ardından da ortaya çıkarak St. Cyr Malikânesini ele geçirmişti. Cathlamet'i ve şimdi de Bliss'i... 'Tanrı onun cezasını versin!' diye düşünerek tuvaletten fırladı. Ama dışarıya çıkar çıkmaz Apollonaris'in az ötede beklediğini gördü. Kürk ceketi elindeydi.

Az sonra dışardaydılar. Hava insanı endişelen-dişelendirecek kadar yumuşak. Gökyüzü ise yıldızlarla kaplıydı. Arabanın yanında durdukları zaman Paris ciğerlerini temiz havayla doldurarak, Ülkeni yavaş yavaş sevmeye başladım Bliss, dedi. Verebileceği çok şey var.

Genç kız soğuk bir sesle, Sen de bunlardan, hissene düşenleri kapmakla meşgulsün, değil mi? diye homurdandı.

Genç adam bakışlarını ona çevirdi. Sonra da arabanın kapısını açarak, Bin, dedi sert bir sesle. Az sonra hızla yol almaya başlamışlardı. Ama Bliss birdenbire evinin olduğu yöne değil de Londra'nın merkezine doğru gitmekte olduklarını fark etti. Bu adam nereye götürüyordu onu? 'Gece kulüplerinden birine gitmeyiz umarım,' diye geçirdi içinden. Bu yabancının kolları arasında dans etmek, hayatta isteyebileceği en son şeydi.

Picadilly Circus'dan çıkarlarken yandaki sokaklardan birine sapıp, arabayı durduran Paris, Biraz yürümek istiyorum, dedi. Hadi gel.

Bliss itiraz etmedi. Yürüyüşe çıkmak, gece kulübüne gitmekten çok daha iyiydi kuşkusuz. Zaman hayli ilerlemiş olmasına rağmen sokaklar henüz kalabalıktı.

Genç kızın elini tutup koluna girmesini sağlayan genç adam, Kuş seslerini dinle, dedi. Gerçekten Picadilly'de garip bir yaşantıya alışmış binlerce kuş vardı. Bunların hepsi de bir ağızdan ötüp şakımaktaydılar. Gürültü ve parlak ışıklardan ötürü de bir türlü uyuyamıyorlardı.

Bliss hayranlıkla dinlemeye başladı. Damlar, sanki bir sayfiye kentindeymişlercesine canlıydı adeta. Genç adam, Anlıyor musun? diye mırıldandı. İnsan, kalbi kırılmadan yeni bir ortama kendisini uydurabiliyor.

Olabilir. Ama bu kuşların hiç dinlenip uyumadan yaşamaları beni kederlendiriyor. Oysa köy ve kasabalarda yaşayan akrabaları kim bilir ne kadar rahat ve huzur içerisindedirler. Doğal değil bu.

Gerçekten de doğal değil. Ama kuşlar için kent hayatı, yiyecekleri ekmek anlamına gelir. Onun için fazla kederlenmene gerek yok. Onlar, kuşaklardır Picadilly'nin damlarında yaşıyorlar. Başka tür bir hayat tanımadıklarından ötürü de onlar için garip sayılmaz. Ama sen Londra'da geçirdiğin iki yıl içerisinde kendini sürekli bir. yabancı gibi hissettin, öyle değil mi?

Ara sıra... Ama alışıyorum.

Hayır. Cathlamet'i ve çocukken kırlarda bindiğin midillileri unutmadığmdan eminim. Cath-lamet senin dönüşünü bekliyor, Bliss.

Bu sözlerin nedenini anlamıştı genç kız. Demek Paris onu gece yarısı Picadilly'ye, salt yuvasına karşı hissettiği özlemin tazelenmesi için getirmişti. Soğuk bir sesle homurdandı.

Daha önce de söylemiş olduğun gibi... sen duygusallık nedeniyle hiçbir şey yapmazsın.

Cevap vermedi genç adam. Başını bir yana eğmiş, kuş seslerini dinliyordu. Ama yüzünde, genç kızın hissettiği hüznün aynısı var gibiydi.

Hafifçe ürperdi Bliss. Bunun üzerine kendisini toparlayan Paris, Eve dönme zamanı geldi, dedi. Az sonra arabayla yola koyulmuşlardı. İçi ısınan genç kız, birden rahatladığını hissetti.

Birtakım hazırlıklara girişeceksin sanı... sanırım.

Evliliğimiz için mi?

Evet. Herhalde düğünün çok görkemli bir şey olmasını istemiyorsundur.

Bunu ikimiz de istemeyiz sanırım. Atina'da evlenip oradan da Ege'deki Dovima Adası'na gideceğiz. Orası bana aittir. Balayımızı orada ge; çiririz.

Anlıyorum.

'Balayı, birbirini seven çiftler için ilginç ve zevkli bir şey olmalıydı. Bana, söyleyecek bir şey kalmıyor, dedi Bliss.

Yok canım... Örneğin kendi elbiseni seçebilirsin.

Yaa... Kilisede mi evleneceğiz?

Pek tabii.

Peki, bir İngiliz kızıyla evlenmen, annenin hoşuna gidecek mi acaba?

Sanmıyorum.

Oh, Paris, lütfen... Biz nasıl mutlu olabileceğiz?

Mutluluk, fazlaca' düşündüğüm bir kavram değüdir.

O sırada genç kızın evinin önüne gelmişlerdi. Araba durur durmaz Bliss kendisini hızla dışarıya atarak aceleyle kapıya doğru seğirtti. Bir yandan da çantasının içerisinde anahtarlarını arıyordu. Ama aynı anda Paris'in onu kavrayarak kendisinden yana döndürdüğünü gördü. Çılgın gibi baktı genç adama. Üzüntüsü yüzünden rahatça okunuyordu. Yalnız kendini düşünüyor-sun, diye inledi. Ya ben küçücük de olsa, mutluluk bulmayı istiyorsam. Bunun hiç önemi yok mu?

Benimle beraberken mutlu olacağını aklın kesmiyor mu?

Seninle birlikte mi?.. Bunun sorulması bile çok garip gelmişti Bliss'e. Ben, senin pazarlık sonucu sahip olacağın karınım, unuttun mu? Satın alındım ve bedelim de ödendi.

Evet, öylesin.

Sonra ipek yumuşaklığındaki saçlarını eline dolayıp genç kızı, ona sahip olurcasına şiddetle öptü. Hayatı boyunca şefkate yabancı kalmış bir erkeğin öpüşüydü bu.

Bliss bunu kabul etmek zorunda kaldı. Karşı çıkmanın bir yarar sağlamayacağını biliyordu. Ama onun arzu dolu öpüşüne karşılık vermedi. Genç kızın hiç hareket etmediğini hisseden Paris sonunda lanetler savurarak bıraktı onu. Esmer yüzünde amber rengi gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu. Seni eriteceğim, diye söylendi.

Buz eridiği zaman Paris, geride sadece bir su birikintisi kalır.

Her şeye verebileceğin bir cevabın var, değil mi? Alayla gülümsedi. Artık gidip yat pedhi mou. Seni arayacağım.

Uzanıp Bliss'in elini, yüzüğün tam üzerinden öptü. Sonra topukları üzerinde dönüp kocaman adımlarla Jaguar'a doğru yürüdü. Bu haliyle kocaman, vahşi bir orman kedisinden hiç farkı yoktu. Üstelik, gerektiğinde onlar kadar acımasız olabileceği de kesindi...

ALTINCI BÖLÜM

Gelinliğin mükemmelliği Bliss'in daha fazla üzülmesine yol açtı. Çünkü bir gelinin mutlu ve hevesli bir şekilde giyeceği gerçekten çok güzel bir giysiydi bu. Aslında yerleri süpüren ve yüzü şeffaf bir peçe ardında gizleyen geleneksel bir gelinlik değildi. Kalp şeklinde biçilmişti. Uzunluğu ise diz kapağının hemen altındaydı.

Genç kız hiç tartışmaya kalkışmadan Paris'in kendisini gönderdiği, South Moulton Caddesindeki terziye gitmişti. Burası, gerekli talimatı daha önceden almış bulunuyordu. Bliss'e yalnız gelinlik hazırlamayacak tüm gardırobunu baştan aşağı değiştirecekti.

Bliss'in, genç adamın isteklerine karşı çıkma-yışının basit bir nedeni vardı. Bu da, Paris'le tartışmanın, kaygan bir direğe tırmanmak kadar güç oluşuydu. Genç adam sadece bir erkeğin evinin hâkimi olduğuna değil, aynı zamanda emretmesinin de doğallığına inanıyordu. Bu nedenle karşısına çıkan her fırsattan yararlanarak genç kıza emretmekteydi.

Bliss elbisesiyle gayet iyi uyuşan küçük, saten şapkayı saçlarına iliştirdikten sonra kalmakta olduğu otelin odasına bırakılan deri kutuyu açtı. İçinde iki sıra inciden oluşan bir gerdanlık duruyordu. Bir de kart vardı.

'İnciler gözyaşların olsun ki gülümseyişin bana kalabilsin. Ve pencerenden bakıp damlardaki yağmuru gördüğün zaman buna aldırma. Benim ülkemde, düğün günü yağmur yağmasının, şans ve bereket getireceğine inanılır.'

Son sözcüklerin ima ettiği gerçek Bliss'i öylesine öfkelendirmişti ki gerdanlığı sımsıkı tuttu. Neredeyse ipek ipliği kopacak ve taneler yerlere yuvarlanacaktı.

Odasının camlarını döven yağmur sesini dinlerken aynada hayalini tepeden tırnağa kadar süzdü. Bu ses, Cassandra Kulübü'ne yalvarmak için gittiği ilk günü hatırlatıyordu ona. Ama o zaman ağabeyisini mahvetmek üzere olan adam bu defa kılıcını kendisine çevirmişti.

Genç kız iki elini şakaklarına bastırdı. Başı ağrıyordu. Bu, ancak ağlayarak kurtulabileceği bir ağrıydı. Zaman zaman bu ağlama isteği boğazına bir yumru gibi oturuyor, onu öfke, heyecan, korku ve isteksizlikle titretiyordu. Kalbinin her atışı ve bileğindeki saatin her tıkırtısı, düğün arabasının gelme zamanını yakınlaştırıyordu.

Atina'ya daha önceki gün gelmişlerdi. Genç kız, ışıklar altında yüzen, 'Parthenon'dan başka bir yer görmüş sayılmazdı. Düğünü erteletmekten başka bir şey düşünmeyen Bliss, taksinin içinde yol alırlarken, Beni tanımamaları annenle dostlarına garip gelmeyecek mi? diye sormuştu. Benimle hiç tanışmadılar.

Paris başını sallamış ve, Yunanistan'da, yabancıların evlenmesi kabul edilmiştir, demişti. Annemle dostlarım içinse, benim evleniyor olmam, yeterlidir. Çünkü benim evleneceğimden umutlarını neredeyse kesmişlerdi.

Oh, neden?

Genç kız gerçekten merak etmişti. Böyle bir adamın hayatında kuşkusuz birçok kadın olması gerekirdi. Ama evlenmemiş olması biraz kuşku uyandırıcıydı doğrusu. Çünkü parasal açıdan büyük bir başarıya ulaşmıştı. Ayrıca adını devam ettirmesi için bir erkek çocuk sahibi olabilmek isteği, Yunanlıların en belli başlı özellikle-rindendi.

Genç adam, Bliss'in sorusuna, Kız kardeşim olmadığı için, karşılığını vermişti. Bir ağabeyin, eğer varsa önce kız kardeşlerini ev bark sahibi yapması ve ancak ondan sonra kendisine bir eş aramaya kalkışması Yunanistan'da bir aile onurudur. Bugün bile kasabaların çoğunda erkekler bu şekilde davranmakta, bir damat adayını cezbedebilmesi için kız kardeşlerine drahoma sağlamaya çalışmaktadırlar. Kırsal kesimde drahoma keçi ya ela koyun sürüsü ya da bir iki sağlam attan oluşabilmekte ise de kentlerde altın tercih edilir.

Bliss acı bir sesle, Evlilik pazarı... diye mırıldandı. Demek zengin olmasaydın, ben senin işine yaramayacaktım. Çünkü drahomam yok.

Yaa?.. Aslında doğru. Ben gerçekten istediğini seçip alabilecek kadar zengin bir insanım. Hiç kuşkusuz adetlerimizin çoğu, sana garip gelecektir. Bir Yunanlı olmama rağmen kırsal kesimde yaşayan geri kafalı ve cahil kişilerin itibardan düşen kadınlara hayatı zehir etmelerini, bön bile yanlış bir davranış olarak nitelendiriyorum. Evet, bugün zenginin; moiya. Pahalı elbiseler giyip iyi yemekler yiyebiliyor, seçtiğim kızla evlenebiliyorum. Ama yine de daha önce ne olduğumu unutamam. Arkadaşlarıyla oynamasına asla izin verilmeyen o küçük çocuğu unutmama olanak yok. Çünkü bu, kapı eşiklerine oturup gözlerini genç kızlardan ayırmayan zehirli kocakarılar tarafından yasaklanmıştı. Zaman zaman oğlan çocukları beni taşa tutar, kızlar ise benim durumumda olanlara ne ad verilirse, arkamdan öyle bağırırlardı. Böyle durumlarda ne yapardım bilir misin? Omuzlarımı dikleştirerek önümdeki taşlara tekme atar ve günün birinde Yunanistan'a dönüp diğer erkeklerin kıskançlıktan çatlayacakları bir kızla evleneceğime yemin ederdim. Acı dolu, adeta insanın ruhunu törpüleyen bir kahkaha attı. Senin içinde böyle bir kız yaşıyor Bliss. Ve yarın, yasal olarak benim olacaksın.

Şimdi otel odasında bunları düşünen genç kız aynaya baktığı zaman gözlerinde heves ve umut değil, aksine üzüntü ve ıstırap duyguları görüyordu.

Kapının vurulduğunu duyunca birden irkildi. Sonra gidip sürgüyü çekerek kapıyı açtı. Kendisinden birkaç yaş dana büyük olduğu anlaşılan bir kadın duruyordu eşikte. Yunanlı olduğu kesindi. Üzerinde mavi, ipekli bir elbise vardı. Çekici yüzü bir gülümsemeyle aydınlanırken, Merhaba, dedi İngilizce.

Ben, Kara Savidge, dedi. Nişanlının bir arkadaşıyım. Kocamla birlikte seni, St. Nikolas Kilisesine götürmek için geldik.

Bliss şaşkınlıkla, kadının içeriye girmesi için bir adım geriledi. Çünkü Paris o sabah saat on birden önce kendisini arabayla alıp kiliseye götüreceklerini söylemiş, ama gelecek olan kişinin ismini vermemişti.

Kara Savidge saatine bir göz attıktan sonra, Daha birkaç dakikamız var, dedi. İçeriye girip biraz konuşabilir miyiz? Kilisede hazırlanan bu düğün töreninden ötürü hiç kuşkusuz bir hayli heyecan duyuyorsundur. Aslında bir hayli sararmışsın.

Evet, lütfen içeriye gir.

Gülümseyerek giren Kara, Kocam Lucan bizi lobide bekliyor, dedi. Lucan, İrlanda asıllıdır. Ama sen tümüyle İngilizsin gördüğüm kadarıyla. Saçların çok güzel. Paris, ağabeyime bir çok bakımlardan benzediği için onun, sarışın bir eş tercih etmesi beni hiç şaşırtmadı. Ağabeyim Paul de bir İngilizle evlidir. Yunan erkeklerinin çoğu sarışınlardan hoşlanırlar.

Bliss hafifçe gülümsedi. Oysa benim saçlarımla başa çıkabilmek pek kolay sayılmaz. Aslına bakarsan ben de 'seninki gibi doğuştan dalgalı saçlara sahip kadınları kıskanıyorum.

Kara Savidge'in saçları simsiyahtı. Kulak memelerindeki küçük altın küpeler pırıl pırıl parlıyordu. Genç kız onun tam anlamıyla güzel olmadığını düşündü. Ama büyüleyici bir hava vardı bu kadında. Uzanıp müşfik bir tavırla Bliss'in kolunu tutarken, Seni paldır küldür Atina'ya getirip iklime ve geleneklere alışabilmen için hiç zaman tanımaması, tam Paris'e özgü bir davranış. Ah, şu Yunan erkekleri... Herkesin önündey-ken ne kadar ciddi ve soğuksalar, yalnızken de son derece ihtiraslıdırlar. Sevgileriyle nefretleri sınır tanımaz. Ama çoğunlukla kadınların ihtiyaçlarını kolay kolay anlayamadıkları gibi, onların kendilerinkinden çok daha farklı ihtiyaçları olabileceği akıllarına bile gelmez. Ancak bir Yunanlı âşık olduğu zaman karşısındaki kadına sanki o, esiriymiş gibi davranır.

Kara Savidge ihtiras ve esaretten söz ettiği sırada Bliss etine sanki iğneler batırılıyormuş gibi irkildi. Bu sözcükler gerçekten Paris'in, kendisine karşı olan tutumunu tam anlamıyla açıklıyordu işte. Genç kız onun sevgisiz ihtirasının bir esiriydi.

Bliss'in gözlerinden bir şeyler okuyan kadın, Herhalde Paris'in annesiyle daha tanışmadın, dedi usulca. Tabii bu Yunanistan'ı ilk ziyaretin değilse, o başka.

Farkına bile varmadan yüzüğüyle sinirli sinirli oynayan genç kız, Hayır, anlamında başını salladı. Paris ondan söz etti. Her şeye rağmen o, Paris’in annesidir. Onu tanıyor musun Kara?

Evet. Paris’in satm almış olduğu Dovima Ada-sı'na davet edildiğimizde, annesiyle tanışmıştık.

Nasıl bir insandır? Ondan... ondan hoşlandın mı?

Bliss sakin bir şekilde konuşmaya çalışmıştı. Ama kafasında oğluna sahip çıkan, sert yaradılışlı bir insan hayali canlanmaya başlamıştı yavaş yavaş. Kadın, Yunanlı olmadığı için kendisine kötü davranabilirdi.

Ona hayran kalmıştım, diye karşılık verdi Kara. Paris başarılı bir işadamı olup da ona asla sahip olamadığı şeyleri verinceye kadar hayattan çok çekmiş. Adada yaşar. Ama oradaki malikânede değil... Paris, adayı aldıktan sonra orada iki tane ev yaptırdığından söz etmiştir herhalde.

Genç kız başını salladı. Hayır. Paris bana adadan fazla söz etmedi. Tüm bildiğim, bal... halayımızı geçirmek üzere oraya gidecek oluşumuz.

Kara güven verici bir tavırla, Oradan hoşlanacağına eminim, dedi. Paris adayı aldığı zaman orada sadece harap bir şato vardı. Venediklilerin zamanından kalma... Burası, gelip geçen korsan gemilerini gözlemek için yapılmış bir nöbetçi kulesi gibi kullanılıyormuş o zamanlar. Böyle gemileri gördükleri zaman da çevreyi uyarabilmek için ateş yakıp top atarlarmış. Şimdi bu kalenin eski ama sağlam duvarları villayı çepeçevre sarıyor. Duvarlarındaki, St. Mark As-lanı'nı bugün bile görebilirsin. Lucan bunun, Paris için mükemmel bir arma olduğunu söyler hep.

Bliss hafifçe gülümsedi. Sahi mi?.. Kocan neden böyle düşünüyor dersin?

West Indies'de doğmuş olmasına rağmen her şeyden önce hâlâ son derece İrlandalıdır. Bundan başka Paris'e her zaman, 'Aslan Yürekli Erkek' diye hitap eder. Biliyorsun... Bugünkü durumuna gelebilmek için geçmesi gereken yolun her santimini tırnaklarıyla kazıyarak aşmıştır nişanlın. İşe başladığı zaman zekâsıyla gücünden başka hiçbir şeyi yoktu. Şimdi ise her şeyiyle birlikte senin gibi bir de kıza sahip.

Benim gibi mi?.. Bliss, inanmazlıkla gözlerini kırpıştırdı. Oysa ben, Yunanlı olmadığım için annesinin beni kesinlikle beğenmeyeceğinden korkuyorum.

İş evliliğe geldiği zaman Yunanlıların bir hayli ön yargılı oldukları doğrudur. Ama eğer kocanı seversen, annesini de kesinlikle kazanabilirsin.

Sevgi, sözcüğünü duyunca genç kızın kalbi birden hızla atmaya başladı. Düşüncelerinin gözlerinden okunmaması için bakışlarını kol saatine çevirirken, Zaman geçiyor, dedi usulca. Acaba yola çıksak mı?

Evet. Kara yaklaşıp Bliss'in ellerini avuçları içine aldı. Fazla endişelenme. Sizin İngiliz düğünleriniz Yunan düğünlerinden çok daha ciddidir. Düğün olduğunu duyan herkes kiliseyi doldurur. Ayrıca gelinle damat mihrabın önünde yalnız başlarına kalmazlar. Çünkü konukların, törene tanık olabilmeleri için yakında durmalarına izin verilir. Yani düğünden çok, bir partiye benzer.

Paris düğünün fazla gösterişli olmayacağını, söylemişti. Kaç kişi davet edildi acaba?

Yaklaşık yirmi beş kişi... Paris'in Atina'da gerek özel dostları, gerekse iş arkadaşları olduğunu anlamalısın. Onlar da arkadaşlarının evlendiğini görmek istiyorlar kuşkusuz. Bu phiofcimo' ya sahip olmak demektir. Yunanca bir söz bu. Başkalarının hayranlık duyması için gururla onurun birleştirilmesi anlamına gelir. Bir Yunan erkeği için, philotimo, evlendiği kızın bakire olması kadar önemlidir. Ya senin ailenle arkadaşların ne olacak?

Hayattaki tek akrabam olan ağabeyim uzun bir yolculukta şu sıralar. Gerçi Londra'da birkaç arkadaşım var, ama geçimlerini sağlamak için çalışmak zorunda olduklarından, bir hamlede işlerini bırakıp Atina'ya gelmelerine olanak yok.

Kara anlayışlı bir tavırla, Bu da senin, kendini yalnız hissetmene neden oluyor, değil mi? dedi. Öyleyse Lucan'la birlikte yanında olmaktan büyük hoşnutluluk duyacağız. Kocamı seveceğinden eminim. Dur şimdi seni şöyle bir inceleyip her şeyin yolunda olup olmadığına karar verelim. Genç kızı tepeden tırnağa kadar dikkatle süzdükten sonra beğeniyle başını salladı. Elbisen çok güzel. Sadeliği de sana pek uymuş. Manolya rengiyle saçların gerçekten uyuşuyor. Ah... hele şu inciler bir harika.

İncileri okşayan Bliss, Paris'in armağanı, dedi. Oysa İngiltere'de incinin şanssızlık getirdiğine inanılır.

Sus... Düğünün gününde şanssızlık ve uğursuzluktan söz etmemelisin.

Genç kız, Kara'nın haç çıkardığını gördü.

Çiçek taşıyacak mısın?

Evet. Paris bunların, otel soğutucusunda korunmalarını sağladı. Gerektiğinde resepsiyondan isteyecekmişim. Tüm bunlar... Oh... ne kadar da garip ve yabancı... İngiltere'de çiçekler buket halinde ve tepsi içerisinde taşman karanfillerle konuklara getirilir. İşlerin çoğunu gelinin nedimeleri görür. Konuklara çay, sandviç ve kahve ikram edilir. Hatta radyo ya da pikapta müzik çalınır. Ürpertiyle içini çekti. Yarım saate kadar evlene... evleneceğime inanamıyorum doğ... doğrusu...

Paris'le birlikte kiliseye girdiğin zaman kendini daha rahat kissedeceksin, merak etme.

Kara'yla beraber asansöre doğru ilerlerlerken Bliss bacaklarının titrediğini hissediyordu. Sabah kahvaltısı olarak bir fincan kahve içmiş ancak yarım kurabiyeden fazla bir şey yemeyi başaramamıştı. Kendisini bomboş ve buz gibi hissediyordu. İçinden, 'Umarım tam mihraptayken, herkesin önünde düşüp bayılmam,' diye geçirdi. Yoksa böylesine güç ve servet sahibi bir erkekle evlenirken bayıldığı için herkes onu budalanın biri sanırda

Ağabeysinin çaldığı parayla Bliss'i satın alıp Atina'ya getirmiş olan Paris, bu yaptıklarından gurur duyuyor muydu acaba?

Lobiye indiklerinde Kara'nın uzun boylu ve çarpıcı bir erkek olan kocasıyla tanıştı. Adam, güneş yanığı teninde yeşil ışıklar çakan bakışlarla onu süzdü. Kumral bir erkekti Lucan. Fazla yakışıklı sayılmazdı ama dikkatleri

çekebiliyordu. Her zaman nazik değildi belki, ama bir beyefendi olduğu da ilk bakışta anlaşılmaktaydı.

Lucan, Nihayet gelebildiniz, dedi gür sesiyle. Yukarıda dedikoduya dalıp bugün neler yapılacağını unuttuğunuzu sanmaya başlamıştım.

Kara, Resepsiyona gidip düğün çiçeğini otel soğutucusundan getirmelerini söyler misin sevgilim, dedi. Genç adamın kaşlarından birisi yukarıya doğru kalktı.

Öyle sanıyorum ki bu düğünde sadece senin buketin güzel olacak, değil mi?

Yanlarından uzaklaşırken Kara hafifçe güldü. Lucan daha çok alaylı bir espri anlayışına sahiptir. Paris'le bu nedenden ötürü gayet iyi anlaşırlar. Ama bu espri anlayışına,.,büyük ölçüde İrlanda mistisizmi de karışmıştır. Onu tüm kalbimle seviyorum. Ama aklından geçenleri hemen söyleyivermesine engel olmanın da hiçbir yolunu bulamadım şimdiye kadar. Söylesene... Paris için kalbinde bir yakınlık duyuyorsun, değil mi?

Lobide yalnızdılar. İkisi de dikkatle birbirlerini süzüyorlardı. Genç kızın karşılık vermediğini gören Kara üzüntüyle irkildi. Tahmin etmiştim zaten. Tıpkı ağabeyim Paul gibi Paris de kendi Helen'ini aradı ve onun için de özel bir, Truva savaşına girişti. Öyle değil mi?

Bliss, Korkarım haklısın, dedi usulca.

Konuşmaya devam edemeden, çevrelerindeki-lerin merak dolu bakışlarına aldırmaksızın elindeki buketi taşıyan Lucan yanlarına gelmişti. Bliss büyük bir özenle hazırlanmış olan buketi aldı ve hep birlikte sokağa çıktılar. Yağmur, sert bir rüzgârla savrularak yağıyordu. Aceleyle kendilerini St. Nikolaos Kilisesi'ne götürecek olan büyük arabaya bindiler.

Paris'in armağan ettiği vizon kürke sarınmış olmasına rağmen hâlâ üşüyen Bliss, 'Olanlar oldu,’ diye düşündü. Sonra buketi dikkatle kucağına yerleştirip ikiz oğullarıyla birlikte yaşadıkları adayı anlatmaya başlayan Lucan Savidge’in gür sesini dinlemeye başladı. Çocuklar, VVest In-dies’de, dadılarıyla kalmaktaydılar o sıra. Karı koca ise Paris’in düğününe katılmak için Atina’ ya gelmiş bulunuyorlardı.

Nasıl oldu da Paris'le tanıştınız? diye sordu Bliss.

Bundan birkaç yıl önce çiftliğim mahvolmak üzereydi. Bunu yeniden düzeltebilmek için birisinin beni desteklemesi gerekiyordu. Gerçi konuyu kayınpederime açabilirdim, ama sorunumu kendime saklamayı tercih ettim. Bu nedenle, Elias Mercantile'a, baş vurdum ve bu şekilde de Paris'le tanıştık. Beni olabildiğince destekledi. Oysa ihtiyacım olan parayı verirken, koşulların güçlüğünden ötürü, bunun tümünü yitirmesi de söz konusuydu. Ama işi başardık, o da bir kuruşunu bile yitirmedi. Şimdi, Dragon Bay çok verimli bir yer. Çocuklarımın geleceği de tümüyle güvence altına alınmış durumda. Çocukken cebinde bir kuruşu bile olmayan bu adama her zaman teşekkür borçluyum.

Genç kız, konuşurken Lucan'm o yeşil gözleriyle kendisini sürekli süzdüğünün farkındaydı. Acaba Paris tarafından satın alındığını o da biliyor muydu? Oyuncaksız geçen acı çocukluk anılarını ona unu Huracak bir oyuncak gibi...

Araba, yuvarlak vitray camlı, mavi kubbeli bembeyaz kiliseye yaklaşıyordu. Bliss, Kara'yia birlikte yaşadığınız mutluluk dolu hayat beni çok hoşnut etti. dedi. Ama içinde giderek çoğalan üzüntüyü yenemiyordu bir türlü.

Kalbi şiddetle çarpıyordu. Kısa bir süre sonra iyi ve kötü günler için tümüyle Paris Apollona-ris'e ait olacaktı.

Kilise çanlarının çalmaya başladıklarını duyduğu an, başını eğerek alın yazısını sessizce kabullendi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Kiliseye girdikleri zaman Paris'in yanındaki kadını gören Bliss, onun, genç adamın annesi olduğunu hemen anlamıştı. Uzunca boylu, yüzü ağır işten yıpranmış, gençliğinde çarpıcı bir güzelliğe sahip olduğu derhal sezilen bir kadındı... Bakışları ise genç kızın tahminlerinin aksine, içine işleyerek onu parçalamaya çalışmıyordu. Hüzünlü, hatta kederli denebilecek koyu renk gözleri vardı. Kürkünü arabada bırakarak kiliseye dantel gelinliğiyle giren Bliss'i uzun uzun süzdü.

Genç kız arabadan indikten sonra kilise görevlilerinden birinin açtığı şemsiye altında yürüdüğü için ıslanmamıştı. Kayınvaldesiyle karşı karşıya gelince ne yapması gerektiğini bilemedi birden. Gülümsemeli miydi? Olanlar, sanki bir rüyadaymışçasına garip ve gerçek dışı geliyordu ona. Paris'in sözleri bile bu duyguyu dağıtmaya yetmedi.

Genç adam, Seni annemle tanıştırayım, dedi. Daha az önce, 'Bir yabancıyla evlendiğine göre, umarım seçtiğin güzel bir kızdır,' diyordu.

Ciddi bir tavırla gülümsedi sonra. Az sonra akraba olacak iki kadının ortalarında duruyordu. Bliss'in beyaz gelinliğine karşı Paris'in annesi ciddi, siyah bir elbise giymişti. Saçlarına yer yer kır düştüğü görülüyordu. Dünyada böylesi-ne çelişki yaratan iki kadın daha olamazdı belki de. Genç adamın bir yanı güneş ışınlarıyla aydınlanırken öbür yanı ise tümüyle gölgede kalmıştı.

Sonra birdenbire hiç beklenmeyen bir çekingenlikle Bliss'e doğru ilerleyen Magda Apollonaris, genç kızın başını tutarak onu iki yanağından öptü. Ardından kırık dökük bir İngilizceyle, Oğlumu mutlu et, dedi.

Gayret... gayret edeceğim... diye karşılık verdi Bliss. 'Paris'e bakmaya cesaret edemiyordu. Zaten birkaç saniye sonra da, kol kola mihraba doğru ilerlemeye başlamışlardı. Gümüş ve altın ikonları aydınlatan mum ışıklarının altında, bir rüyada gibi konukların kendilerini izlediklerini hissediyordu. Mum kokusunun, erkeklerin yakalarına takmış oldukları çiçeklerin, yanlarından yürüyen kayınvaldesiyle arkalarından gelen sağdıcın belli belirsiz farkındaydı.

Az sonra mihrabın önüne gelmişlerdi. Papaz nikâh töreniyle ilgili konuşmasına başladı. Genç kız söylenenlerin tek bir sözcüğünü bile anlamıyordu tabii. Çünkü tümüyle Rumcaydı. Uçakla Atina'ya gelirlerken Paris, tören sırasında papazın, 'Kadın erkekten korkmalıdır,' diyeceğini, bunun üzerine kendisi de söyleneni onaylamak istercesine başmı sallarken Bliss'in, onun ayağına basmasını istediğini söylemişti. Konukların hoşuna gidecek bir şakaydı bu.

Paris başmı hafifçe sallayarak zamanın geldiğini belirtince Bliss, Paris'in ayağına bastı. Aynı anda bir kahkaha tufanı patladı kilisede. Herkes neşeyle gülüyordu.

Bu olay genç kızı biraz olsun rahatlattı. Ama alyanslar tam üç defa el değiştirdikten sonra sonunda, sağ ellerine takıldı. Eğer alın yazılarında varsa, ömürlerinin sonuna kadar orada duracaktı.

Yunan kilisesinin boşanma konusunda fazla sert olmayışı Bliss'i şaşırtmıştı. Bir Yunanlı erkek üç defa evlenebiliyordu. Her karı kocanın birbirlerini sevebilmeleri de beklenemezdi ya.

Ardından, deriden yapılmış küçük taşlar ortaya çıktı. Sağdıç, nikâhla ilgili son konuşmalar da yapılırken büyük bir ciddiyetle bunları başlarının üzerinde tuttu. Bunlar da, yüzükler gibi üç defa el değiştirdikten sonra gelinle damat mihrabın çevresini dolaştılar. Bu harekete, nikâh dansı, adı veriliyordu.

Âyin sırasında konuklar üzerlerine pirinç ve gül atmaya başladılar. İşte o zaman genç kız Paris'in, İngiliz düğünlerinin Yunanlılarınkinden neden daha ciddi olduğunu söylediğini anlamaya başladı.

Güller gelinliğine takılmış, pirinç taneleri de yakasından içine girmişti. Hafif de olsa bir sinir krizi eşiğinde bulunan Bliss papazın uzattığı kadehten nikâh şarabını yudumladı. Sonra kocasıyla birlikte öpmeleri için gümüş bir İncil uzatıldı kendilerine.

Evlenmişlerdi işte. Kol kola girerek kilisenin kapısına doğru yürüdüler. Orada konuklar çevrelerini sardı. Onları kucaklıyor, öpüyor, iyi niyet dileklerinde bulunuyor ve gülüyorlardı. Aralarında mutluluk gözyaşları dökenler de vardı. Sonunda onların ellerinden kurtulup yağmurun altında koşarak arabaya gittiler. Araba onları doğrudan Pire Limanı'nda bekleyen yata götürecekti.

Limana doğru yol alırlarken Paris, kürkünü Bliss'in omuzlarına yerleştirdi. Yeni bir sahip olma belirtisi gelmişti hareketlerine. Çok güzel görünüyorsun, diye mırıldandı.

Dostlarının gerektiği gibi etkilendiğini umarım, dedi genç kız. Sonra kürkün kocaman yakalarını kaldırarak iyice sarındı. Tam kiliseden çıkarlarken Paris'in taçları annesine verdiğini ve kadının da bunları, sanki kendisini huzura kavuşturuyormuşcasına sımsıkı göğsüne bastırdığını hatırlamıştı.

Annem senden hoşlandı.

Ben de... ben de onu sevdim, diye karşılık verdi Bliss. Kadının kıskanç ve aksi davranışlar yerine, yakınlık göstermesi, genç kızı hayli rahatlatmıştı. Paris alayla güldü.

Anneme duyduğun sevginin bir parçasını da benimle paylaşamaz mısın? Sonuçta o kadının oğluyum ben. Onun da nasıl bir insan olduğunu gördün.

Genç kız anlamsız gözlerle süzdü onu. Sağ elini avcuna almasına ses çıkartmamıştı. Paris, Ziyafet için konuklarımız yata geldiklerinde elinden geleni yap ve yas tutan bir insan yerine mutlu bir gelin izlenimi uyandırmaya çalış, dedi.

Gürültülü patırtılı bir ziyafet istemediğimi biliyorsun...

Hadi, hadi... Pasta ve şampanyamızı, bize iyi niyet dileklerinde bulunanlarla paylaşmamak haksızlık sayılır. Mantıklı bir çocuk ol.

İsteklerim her zaman çocukçadır tabii. Senin sözün ise yasadır.

Genç adam, Bliss'in parmaklarını sıktı. Onun suçlamasını inkâra gerek bile görmemişti. Genç kız, Yoksa konuklarının, baskı altında senin karın olduğumu anlamalarından mı korkuyorsun? diye sordu.

Sadece annemin hatırı için bile olsa onların, benim karım olmaktan mutluluk duyduğunu sanmalarını tercih ederim. Beni, istememene rağmen sana sahip olmuş bir insan sanmalarından hoşlanacak kadar anormal değilim.

Gerçekten seni incitebileceğimi mi söylemek istiyorsun? Bu düşünceyle gülümsedi. Oysa, zırhında herhangi bir çatlak olmadığını sanırdım.

Annem bahis konusu olduğu zamanlar zırhım çatlayabilir. Yüz ifadesi katılaşmıştı. Eğer onu herhangi bir şekilde incitirsen sonra çok pişman olursun. Bunu bir uyarı olarak kabul et.

Bliss başını önüne eğdi. Böylesine katılaştığında genç adamın kendisini fena halde korkutabilmesi, onu çok öfkelendiriyordu. Böyle zamanlarda Paris'in gözleri, annesiyle beraber bir komşularına karşı hissettikleri öfkeyi ve açlığı paylaşmaya alışmış insanlarınki gibi pırıldardı. O gururlu kadın gençliğinde oğlunun karnını doyurup sırtına bir şeyler giydirmeye çalışmıştı. Şimdi ise ona artık kesinlikle aç kalmayacağı güvencesini verme sırası Paris'e aitti.

Bliss kocasında, annesi söz konusu olduğu zamanlar müthiş bir koruma duygusunun şahlandığını seziyordu. Paris'e döndü.

Anneni incitmek bir an bile aklımdan geçemez. Bana bugün hiçbir şefkat göstermek zorunda değildi. Ama gösterdi. Ben onun oğluyla evlenen bir yabancıydım. Beni kabul... kabul... etmeyebilirdi.

Seni, benim için kabul etti. Onun tek sahip olduğu şey benim. Sen de artık benim bir par-çamsın. Kolum gibi, örneğin. Sesi çelik gibiy-
di. Çenesinden tutup yüzünü yukarıya kaldıran eli de öyle. Bir Yunanlı, kadının kendisinden korkmasını istemez. Ama karı koca olduktan sonra o kadının, sadece erkeğine ait olduğunu bilmesini ister. Sen bana aitsin Bliss.

Saçının her teli, teninin her santimi ve tek bir gözyaşı damlan bile... Bunu, para için söylemiyorum. Söylüyorum, çünkü bu, böyledir.

Yavaşça tuttuğu eli dudaklarına götürünce genç kız cildinde sıcak dudakların baskısını hissetti. Sahilde sayılamayacak kadar çakıl taşı bulunur, diye devam etti Paris. Bunlardan bir bölümü de gerçekten çekicidir. Bir erkek hayatının bir bölümünde dünyayı bir sahil, kadınları da, eğilip topladığı çakıl taşları olarak görür. Topladığı, bir süre oynayıp sonra da attığı çakıl taşları gibi... Sonra birdenbire bir türlü atmaya, ayrılmaya kıyamadığı bir taş geçer eline. Bunun üzerine onu sürekli olarak saklamaya karar verir. Sen benim sahip olduğumsun. Bir sürü kişinin söz verip ardından bunları tutmamalarını lanetlerim ben.

Sadece söz verip ardından da bunu tutmamak değil önemli olan. Bir de kırılan kalpler vardır.

Kalpler mi, yavrucuğum? Genç kızın elini sert yanağına bastırmasına rağmen alay ediyormuş gibi bir hali vardı. İhtirasların yuvasının kalp olduğuna gerçekten inanıyor musun mo-iya?

Genç adamın gözlerinde pırıldayan gülümseme, Bliss'in kızarmasına neden olmuştu. Ben... ben aşk... aşktan söz ediyordum... diye kekeledi.

Aşktan mı?.. Kaşlarından birisi alayla yukarıya doğru kalktı. İşte kışkırtıcı bir sözcük. Bununla ne demek istedin?

Ne demek istediğimi gayet iyi anladın.

Sonra başını hızla yukarıya kaldırdı. O zaman da genç adamın eli, daha duyarlı olan boynuna doğru kaydı. Bu ince ama güçlü parmakların okşamasına tümüyle açıktı buraları. Paris gülümsedi.

İlişkimizin, romantik bir hikâyeye konu olamayacağını ben de görüyorum. Sana verebileceğim tüm romantizm, yatla Dovima Adası'na kadar yapacağımız deniz yolculuğu olabilir. Yağmurun yağması çok kötü oldu. Ama bakarsın, öğleden sonra diner. O zaman adalar denizi denilen Ege'nin güzelliklerini görebilirsin. Bu öyle bir denizdir ki bazen açılanlar geri dönmezler. Güneş çıktığı zaman suyun altın olduğunu sanırsın. Çok duygulanacağından eminim moiya.

Ama tüm bu sözlere rağmen Bliss kocasının geniş ve kaslı göğsüyle bronz teninden ötürü giderek içine kapanıyordu. Genç adam nefes alan ve yaşayan bir tehlikeydi başlı başına Başka insanların aksine ortak bir arzuyla birleşmemişler-di. Paris onu para karşılığında almıştı. Genç kız bundan ötürü kendisini ucuz bir mal gibi görüyordu. Soğuk bir sesle, İlişkimiz, Private Eye adlı dedikodu dergisi için ilginç bir öykü oluşturabilir, dedi.

Sana elimden geleni verdim. Genç adamın burun delikleri öfkeyle açılıp kapanmaya başlamıştı. Kadınları tapınılacak birer azize düzeyine yükselten bir yaradılışa asla sahip olmadım.

Böyle bir şeyi hiçbir zaman düşünmemiştim zaten Paris.

Ama beklediğin bu, değil mi?

Gözleri öfkeyle yanıyordu. Yüzünün hatları kasılmış, derisi gerilmişti. Bliss omuzlarını silke-
rek, Pek değil, diye mırıldandı.

Tanrı cezasını versin... Öyleyse bir damat ve gelin olarak evliliğimizin daha ilk dakikalarında nelerden söz ediyoruz? Kendine bir bak. Vizonlar ve mücevherler içerisindesin. Kocan ise, Stephanous Deniz Yolları'nın sahibi olan Kara' nın ağabeysi gibi adamlar tarafından bile saygı duyulan, bir ada satın alabilecek insanlardan. Baldırı çıplak bir kişi değilim ben. Yani, benimle evlendiğin için sosyal düzeyinde bir alçalma olduğunu mu düşünüyorsun?

Hayır...

Paris genç kızın boynunu adeta onu boğmak istiyormuşcasına kavramıştı. Ama, Bliss hiç sesini çıkartmadan sessizce onu süzünce, genç kızı bırakarak bir yana itti.

Biz Yunanlılar gururlu kişilerizdir yavrum. Ama ödülü sen aldın. Ah, tamam... Yunanistan' da, 'Bekâret en büyük ödüldür,' derler. Başka bir şeyin olmasa bile bana en azından bunu vermek zorundasın.

Bundan çok emin görünüyorsun.

Hiçbir işkence genç kızın böyle konuşmasını engelleyemeyecekti. Az da olsa, kocasının içinde kuşku filizlerinin yeşermesini istiyordu. Ama genç adam mağrur bir tavırla, Çok eminim, diye homurdandı.

Ama ben bir İngilizim. Ve yirminci yüzyılın başından beri, erkekler akıllarına ne gelirse yaparlarken kendisini senin söylediğin gibi koruyan kızlara biz çağ dışı gözüyle bakıyoruz. Benim ülkemde senin düşüncen artık tümüyle değerini yitirmiş durumda.

Bu konuda haklı olduğunu biliyorum. Birçok İngiliz kızının söylediğin gibi bir hayat yaşadığından da eminim. Ama senin karakterini oku-
yabilmek için gaipten haber veren bir kâhin olmama hiç gerek yok. Sen çok romantik bir insansın yavrum. Sahip olduğun bu özellik, benimle evlenmeye zorladığım için benden nefret etmene neden oluyor. Sen pırıldayan gümüş zırhının içerisinde, bembeyaz atıyla kahramanlık destanları yaratan şövalyelere inanmak isteyen bir insansın.

Bu sözlerinle beni saf bir budala yerine koyuyorsun.

Hayır... Seni idealist bir kişi olarak görüyorum.

Bliss tartışmayı sürdürmeyi gereksiz buldu. Bir noktaya kadar haklıydı Paris. Çünkü genç adamın iddia ettiği gibi bekâreti konusunda o güne kadar gerçekten son derece titiz davranmıştı.

Elinde olmaksızın, 'Keşke Justin de onun gibi olsaydı,' diye düşündü. Özellikle iş konusunda böylesine başarılı, sert ve güvenilir...

O sırada Paris, Sen, hayatımda rastladığım en korunmasız kızsın, diye devam ediyordu konuşmasına. Tıpkı bir erkek ayağının hemen bozup

dağıtabileceği bir kar yığınına benziyorsun. Bakışları, Bliss'in gözlerinin derinliklerine işler gibiydi. Onun için burada benimle olman gerekti. .

Eğer hissettiğin suçluluk duygusunu azaltacaksa, bunu kendi kendine sürekli tekrarlayabilirsin.

Suçluluk duygusu mu?..

Elbette. Çünkü Yunanlısın ve philotimo'ya sahip olduğunu düşünmek hoşuna gidiyor.

Gözleri kısılıverdi Paris'in. Philotimo'dan söz ettiğin zaman çok dikkatli ol, diye uyardı onu. Tehlikeli bir zeminde yürüyorsun demektir.

Seninle tanıştığımdan bu yana sürekli tehlikeli bir zemin üzerinde yürüyorum zaten. Babamın borçlarını yüklenmek için Cathlamet'e geldiğimden beri bir bataklık üzerindeyim. Babam ölüp de, avukatı olanlardan söz edene kadar ne ben, ne de Justin durumu bilmiyorduk tabii. Jaguar'ınla oradan hızla uzaklaşırken senin şeytansı karanlığını anlamış ve bizi belli bir ölçüde tutsağın haline getireceğini sezmiştim. Buna hiç de şaşmamıştım doğrusu. Cathlamet'de tanıdığım hiç kimseye benzemiyordun. Ne mahmuzlu çizmeleriyle dolaşan binicilerdendin, ne de babamın birlikte içki içmekten hoşlandığı, Yorks-hirelılardan... Daha seni gördüğüm o ilk gün, o kapkara gölgenin hayatımı mahvedeceğini anlamalıydım.

Paris dişlerinin arasından, Tanrım bana sabır ver, diye homurdandı. Babanı ben mahvetmedim. O kendi kendisini mahvetti. Ben ne yaptım, biliyor musun? Baban tarafından kumar masalarına serpiştirilmiş olan o bölük pörçük hayatını toplayarak bir araya getirdim. Artık yeter! Bundan daha önce de söz etmiştik. Canımı sıkmaya başladı. Evliliğimizin ve halayımızın ilk.günü berbat ediyorsun.

Çok güzel. Bugün senden duyduğum, en güzel şey bu oldu.

Efharisto... Genç adam, olanca alaycılığıyla Rumca teşekkür ediyordu Bliss'e. Sana bir ders vermek gerek. Dovima'da yalnız kaldığımız zaman bu dersi alacaksın.

Ama nasıl olsa annen de orada...

İki haftalık halayımız süresince annem Atina'da kalacak. Bir dostunda.

Anlıyorum, diye mırıldandı Bliss. Paris'le adada yalnız olmanın ne anlamlara geldiğini anlaması, kalbinin yerinden çıkacak gibi atmasına neden olmuştu. O geniş göğsü ve omuzlarıyla ne kadar da büyük bir tehlike kaynağıydı. Güçlü ve kıpır kıpır ellerine bir göz attı onun. Sağ elinin yüzük parmağındaki altın alyans, kendisini bu ellerle okşamasına izin vereceğinin bir kanıtıydı adeta.

Gözlerini kocasının gözlerine dikti. Neler düşündüğünü, Paris'in sanki alnında yazılıymışçasına okuduğu belliydi. Evet, diye mırıldandı genç adam. Villayı yönetip bahçeyle ilgilenen birkaç kişinin dışında tümüyle yalnız olacağız. Hiç komşumuz yok. Birkaç keçiyle denizdeki yunus balığından başka. Kendini, olacaklara karşı hazırla sevgilim.

Ama bu sözleri soğuk bir tavırla değil de ihtirasla söylemişti. Genç kıza doğru eğildiğinde sanki Bliss'in vücuduyla saçlarından yayılan kokuyu koklamak istercesine burun delikleri kabarmıştı. Bir an için o kapkara gücün kendisini sarmaladığını hissetti genç kız. Ve Paris yanaklarını avuçları arasına alıp, gözlerinden öperken adeta, bir büyünün tutsağı oldu.

Geri çekildiği zaman Bliss bakışlarını kocasının gözlerine çevirdi. Genç adamın ihtirasla irileşmiş göz bebeklerinde, kendi soluk hayali yansıyordu.

Ama genç kızın duygularını körükleyemedi bu. Çünkü Paris, karısına karşı sadece fiziksel bir yakınlık duyuyordu. Kilisede yapılmış olan o pırıltılı törenin, genç kızm romantik hayalleriyle hiçbir ilgisi yoktu. Dudaklarından hafif bir inilti döküldü.

Aynı anda Paris'in gözleri kısıldı ve Bliss hayalini orada göremez oldu artık. Ne kadar şanslı olduğunu bir düşün, dedi genç adam. Çünkü çoğu Yunanlıda bulunmayan büyük bir sabır gücüne sahibim. Bu nereden kaynaklanıyor ancak şeytan bilir, ama müteşekkir ol. Çünkü yerimde bir başka erkek olsaydı, öptüğü zaman az önceki gibi bezden bir bebekmişçesine davrandığında kemiklerini kırmcaya kadar silkelerdi seni. Öpücükler, moiya, sadece ihtirasın bir başlangıcıdır.

İhtiras mı?.. Hakaret dolu bir tavırla konuşmaya başlamıştı Bliss. Senin için ben sadece bu duyguyu canlandırıyorum, değil mi? İhtirasın için bir eşya parçasıyım.

Doğru. Bu sözcüğü ısırır gibi söylemişti genç adam. Şu anda hakaretlerinle gayet cesur bir manzara sergiliyorsun. Ama benim ne kadar kindar bir erkek olduğumu ve intikama düşkünlüğümü sakın unutma.

Genç kız meydan okurcasına, Senin ne tür bir erkek olduğunu tam anlamıyla biliyorum, diye karşılık verdi. Sen de, kendi kendisini yoktan var etmiş başarılı erkeklerde olması gereken her şey var. Başa çıkılması güç duygular ve çelikten sinirler.

Ayrıca annemden aldığım doğululuk da dolaşıyor damarlarımda. Bir kadın bana asla hakaret edemez. Özellikle karım...

Bu sözler bir tokat gibi çarptı Bliss'in yüzüne. Öylesine hükmediciydi ki... Genç kıza, kilisede söylenmiş olan, 'Kadın, erkekten korkmalıdır,' cümlesini hatırlatmıştı birden.

Ama yine de inat etti. Aklımdan geçenleri söylememe engel olamazsm. Tabii dilimi kesmeye kalkışmazsan... Çok eskiden böyle şeylerin de yapıldığını işitmiştim.

Paris kısa kuru bir kahkaha attı. Kuşkusuz... Ne kadar da geniş ve yaratıcı bir hayalin varmış yavrum. Ağabeyin denilen o adamın, erdemlerin hakkında kötü amaçlarım olduğuna seni inandırmasına kesinlikle şaşmamalı.

Derin bir sessizlik' çökmüştü aralarına. Paris arkasına yaslanmıştı. Arabanın tepesini döven yağmur damlalarının sesinden başka bir şey işitilmiyordu. Az sonra genç adam, Salt senin yüzünden Madam

Apollonaris... diye söze başladı. Ağabeyini tutuklatmak gibi bir düşünceye asla sahip olmadım. Bu, seni üzüp incitmekten başka neye yarardı ki? Kaşlarından birisi alayla yukarıya doğru kalktı. Ama sen, onun anlattığı öyküye inanıp doğruca kulübe geldin. Ağabeyine bir şey yapmamam koşuluyla kendini öneriyordun. Beni, ona tuzak kurmakla suçladın. Oysa yaptığım, kendisine becerebildiği tek işi vermiş olmamdı. Ayrıca diğer kumarbazlar da Justin'in düzenli stilinden çok hoşlanmaktaydı-lar.

Benim sevgili, saf yavrum. Ağabeyinin yasanın pençesinden kurtulabilmesi için karşılığında seni istemek gibi bir niyetim kesinlikle yoktu. Ama o, durumun böyle olduğuna seni ikna etmeyi başardı. Her ikiniz için de herhangi bir tuzak kurmuş falan değilim. Sen tüm masumiyetinle bana kendini sundun. Ben de Tanrıların bu armağanmı reddedemeyecek kadar koyu bir dindardım. Çok güzel bir kızsın yavrum. Ben de yalnızlıktan hayli yorgun düşmüştüm. Beni sevmesen bile bana yeteceğine inanıyorum.

Sonra parmaklarını şaklattı. İşte aşk için bu kadar... Çünkü o, kendi başına bir muammadır.

Bliss inanmaz bakışlarla Paris'i süzüyordu. Yani hiçbir zorunluluk altında kalmadan o gün kulüpten, elimi kolumu sallayarak çıkıp gidebilir miydim? diye fısıldadı. Açıklamaya çalıştığın bu mu?

Genç adam başını yana eğdi. Bakışları son derece alaycıydı. Genç kız, Yani eve... eve gidip hiçbir şey... şeyden korkmaması içinjustine tele... telefon edebilir miydim?.. diye kekeledi.

Pek tabii.

Ama sen, benim bunların tam aksine inanmamı sağladın. Seninle evlenmediğim takdirde ağabeyimi tutuklatacağını ima ettin.

Evet.

Bunu hiç utanmadan itiraf etmişti Paris. Genç kız birdenbire rahatladığını hissetti. Alyansı çektiği gibi parmağından çıkartıp öfkeyle genç adama fırlatırken, Bununla... ne... ne yapacağına sen karar verir... verirsin artık, diye kekeledi. Seninle evlenmeyi kesinlikle istememiştim. Ve evli kal... kalmayı da asla istemiyorum.

Paris omzuna çarpıp kucağına düşen alyansı aldı. Sonra, Evli kalacaksın hayatım, diye homurdandı. Öldürücü bir ışık gelip yerleşmişti gözlerine. Eğer konuklarımın önünde beni aptal durumuna düşürmeye cesaret edersen ağabeyinin bulunduğu gemiye bir telgraf çektiğim gibi, kaptana yolcular arasında bir hırsız bulunduğunu ve onun hemen yakalanması gerektiğini bildiririm.

Bunu yapamazsın!

İstersen bir dene. Sesi de, yüz ifadesi kadar soğuklaşmıştı şimdi. Tekneden inip karaya çıktığın an, değerli ağabeyinin yakalanarak hapse atıldığını öğrenirsin. Bu defa söylediklerimi gerçekten yerine getiririm Bliss. Çünkü şu

anda artık oyun oynamıyoruz. Benimle evlendin. Ben ise karımın, ellerimin arasından akan bir su gibi kayıp gitmesine izin verecek erkeklerden değilim ne yazık ki. Ayrıca salt Justin'in hatırı için böyle bir davranışa kalkışmayacağından da kesinlikle eminim.

Blöf yapıyorsun!

Paris, hayır, anlamında başını salladı. Artık yapmıyorum, pedhi mou. Benimle buluşmak üzere, 'Cassandra Kulübüne, geldiğin zaman adın, Bliss St. Cyr'di. Ama şimdi, Madame Apollonaris... Eğer ağabeyinin canına biraz olsun değer veriyorsan, ki böyle olduğuna yerden göğe kadar eminim hayatım. Stella Maris'e benimle birlikte binecek ve konuşlarıma mutlu gelinler gibi gülümseyeceksin. Anlaşıldı mı?

Sözlerini bitirir bitirmez uzanıp alyansı sert bir hareketle yeniden genç kızın yüzük parmağına takmıştı. Bu yüzük şimdi Bliss'e, bir kelepçe gibi gelmeye başlamıştı. Buz kesilen elleri sinirle titriyor, tüm vücudu kalbinin atışlarıyla ürperiyordu.

Tanrının cezası şeytan...

Paris omuzlarını silkti. Cassandra Kulübünde bunu bekliyordun. Şimdi de salt bu nedenden ötürü buradasın.

Ne biçim bir durumdu bu? Daha o gün evlenmiş olmalarına rağmen gururları, neredeyse elle tutulabilecek bir somutlukla aralarına girmişti.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yata çıktıkları zaman konukların neredeyse tümü gelmişti. Bliss araba yolculuğunun neden bu kadar uzun sürdüğünü o zaman anladı. Şoföre, konukların, Stella Maris'e, gelebilmeleri için yeterli zamanı kazanmaları amacıyla, limana inen uzun yolu seçmesi söylemişti.

Bliss ziyafet boyunca, kendisinden istendiği gibi davrandı. Gülümseyen ve iç dünyasının ıstırabını gizleyen bir maske takmıştı yüzüne.

Kara Savidge giderken genç kızı sevgiyle kucaklamış ve, Bir gün adamıza gelip Lucan'la beni ziyaret etmelisin, demişti. Dönümler boyunca uzanan ağaçlar var. Sahil ise bir rüya gibidir... Ayrıca ikiz oğullarımız Terence ve Shaun' la tanışmanı da çok isterim. Ve eğer gelebilirsen, her şeyin daha bir yoluna gireceğine de inan.

Çevrelerine çöken derin sessizlik içerisinde tekne Dovima'ya doğru yelken açtığı sırada Bliss, Rara'nın davetini düşünüyordu. Eğer şu anda buradan millerce uzaktaki o adada olabilseydi. Stella Ivlaris'den ve bu çıkar evliliğinden millerce uzakta...

Yağmur dinmiş, bulutların ardından sıyrılan güneş denizi altın ışıklarıyla yıkamaya başlamıştı. Tekne süzülürken deniz altlarında oynayıp dans ediyordu adeta. Özel olarak yapıldığı için bu tipteki standart teknelerden daha uzundu, daha genişti ve boyası pırıl pırıl parlıyordu. Burnunda Deniz Yıldızı, anlamına gelen ismini simgeleyen bir yıldız göze çarpmaktaydı.

Teknenin iç bölümleri maunla kaplıydı. İçeriye, Victoria döneminin ve o güzel eski günlerin rahatı .hâkimdi. Bliss burasının, Cassandra Ku-lübü'yle, birbirlerine ne kadar benzediklerini düşündü.

Ellerini birleştirdi. Duyguları hareketleniyordu. O gece kulüpte olanların hiçbir ayrıntısını unutmasına olanak yoktu. Uzun, kadife perdelerin önünde ayakta duran Paris canlandı hayalinde. Adam, Justin'in işlediği suçun karşılığını genç kızdan, vücudunu kendisine vermesiyle ödemesini istiyordu...

Paris'in kendisini kandırdığını kabul etmek giderek güçleşiyordu. Bliss onun siyah saçlı olduğu kadar aynı zamanda da kapkara yürekli bir insan olduğuna inanmak istemiş, kendisini buna zorlamıştı. Genç kıza göre Paris kumarhane işleten üçkâğıtçı biriydi, o kadar. Ama şimdi suları yararak yol alan teknenin güvertesinde dikilirken, öğrendiği gerçek, kalbine saplanan bir bıçaktan farksız gibiydi.

Her .şey dönüyordu beyninde. Düğün töreninden bölük pörçük sahneler... Birden kendisini yitirir gibi oldu. Kontrolsüz kalmıştı... Suyun hızla kendisine doğru yükseldiğini görürken attığı çığlık sönüp gitti. Ve hızla sulara gömüldü.

Bu şok, bir anda nefesinin kesilmesine neden oldu. Bayılmıştı. Ayıldığı zaman yüzüne güneş vuruyordu. Yanında bir erkek durmaktaydı... Sular, saçlarından genç kızın zaten ıslak olan vücuduna damlıyordu. Güvertede yattığını fark etti. Güçlü eller kendisini tutuyordu. Öksürerek kustu.

Paris koyu bir küfür savurduktan sonra ciddi bir sesle, Mutsuzluğunun bu denli umutsuzluk olduğunu doğrusu anlayamamıştım, dedi.

Bliss gözlerini kırpıştırdı. Genç adam kendisini kucağına alırken onun kollarında, ölü bir ağırlık gibi sarkıyordu. Kendisini olduğu gibi bırakmıştı.

Paris onu ana kabine götürdü. Yatırırken genç kız bir kez daha bilincini yitirmişti. Yeniden ayıldığı zaman güçlü bir kolun, ona destek olarak doğrulmasına yardım ettiğini fark etti. Burnuna bir konyak kokusu geliyordu.

İçki, titreyen vücudunu ısıtırken, üzerindeki battaniyelerin altında çırılçıplak olduğunu fark etti. İfadesiz bir sesle. Elbiselerimi sen... sen mi çıkarttın?.. diye kekeledi.

Tayfalardan birisine çıkarttırdığımı sanmıyorsun herhalde? Gözleri kötülük saçıyordu genç adamın. Sessiz ama öldürücü bir öfkeye kapılmış olduğu belliydi. Seni gidi küçük budala seni. O kadar yüksekten suya düşmek bir kalp krizine neden olabilirdi.

Olaylar, genç kızın gözlerinin önünden ağır bir çekim gibi geçiyordu. Sonra birdenbire suya nasıl çarptığını olanca gerçekliliğiyle hatırlayarak şiddetle ürperdi. Bayılmış... bayılmış olmalıyım... diye fısıldadı belli belirsiz. Başımın döndüğünü hatırlıyorum.

Hayır. Paris başmı sallayınca çevreye su damlacıkları saçıldı. Sen kendini güverteden attın.
Bliss şiddetle başmı salladı. Olamaz. Ben böyle bir şey yapmam.
Yapmaz mısın? Bakışları genç kızın yüzünden ayrılmıyordu bir türlü. Dişlerini gıcırdattı. Neyseki çığlığını işittim de hemen ardından suya daldım. Kendi düğün günümde sevgili karımı kurtarmak için denize atlamak ne kadar hoşuma gitti bilemezsin. Tanrı aşkına, buna, ne sebep oldu?
Genç kız yorgun bir hareketle başını salladı. Sonra merakla, Çığlık mı attım? diye sordu. Ama aslında neler olduğunun tam anlamıyla farkında değildi. Başı' dönüyor, kendisini çeşitli düşünceler arasında yitiriyordu. Suda, Paris'in kendisini kurtarmak için kabaca yakaladığı omzunu ovdu.
Canın mı acıyor? diye atıldı genç adam uzanıp bakınca telaşlandı. Omzun fena halde çürümüş. Bunu, seni tekneye çekerken ben yapmış olmalıyım.
Benden, bir balıkmışım gibi söz ediyorsun. Yarı yarıya hıçkırığa benzeyen bir kahkaha attı Bliss. Çok... çok üzgünüm Paris. Belki de şampanyayı fazla kaçırdım. İçkiyle kilisedeki yorgunluk birbirine karışınca... Demek kaldıramayacağım kadar fazla geldi.
Fazla mı geldi hanımefendi? Parmaklarını Bliss'in ıslak saçları arasına soktu. Ya benim, kendimi nasıl hissetiğimi sanıyorsun? ' Yaptığın hareketi kesinlikle bağışlanmaz bir davranış olarak görüyorum.
Paris... Kasıtlı olarak kendimi suya attığımı hatırlamıyorum...
Ama ben, senin ne istediğini gayet iyi biliyorum. Sözcükler, sıkılı dişlerinin arasından ıslık gibi çıkıyordu. Evliliğimizden kaçmak istedin. Ama bunun, sandığın kadar kolay bir şey olduğunu sanma. Çünkü beynin vücuduna emret tiği halde vücudun bu komuta karşı geldi ve sen de yardım için haykırdım Ya seni bulama-saydım da denizin derinliklerinde kaybolup git-seydin?
Bliss, genç adamın son sözleri üzerine dehşetle ürperdi. Gerçi suya nasıl düştüğünü kocasına bir türlü açıklayamıyordu, ama denize isteyerek atlamadığını da gayet iyi biliyordu.
Paris döndü. Aynı anda Bliss genç adamın belli belirsiz titrediğini görerek, Sen... sen şırıl sıklamsın... diye atıldı. Gidip hemen üzerin-dekileri değiştirmen gerek. Her yanından sular damlıyor.
Soğuktan hastalanıp belki de ölürüm. Bu da sorunların için mükemmel bir çözüm olurdu, değil mi? Böylece, bir çırpıda son derece zengin bir dul oluverirdin.
Genç kız bu sözler karşısında büzülüp kalmıştı. Paris... diye mırıldandı. Oh... sen neler söylüyorsun? Sanki senin ölmeni istiyormuşum...
Genç adam hızla Bliss'e doğru döndü. Yani, bunu istemiyor musun?
Aynı anda çakan şimşeğin ışığıyla esmer yüzü aydınlanmıştı. Yeniden başlayan yağmur güneş ışıklarını perdelemiş, bu kez fırtına da çıkmıştı. Bir şimşek daha çaktı. Ardından kulakları sağır eden bir gök gürültüsü... Bliss

battaniyelere iyice sarındı. Islak saçlarının çerçevelediği yüzü çok solgundu. Farkına bile varmadan, Gelinliğimi ne yaptın? diye sordu.
Gelinliğini mi?.. Sesi ne kadar alaycı çıkmıştı Paris'in. Bununla neden ilgileniyorsun, anlayamadım doğrusu.
Genç kızın yüzü hafifçe kızardı. Güzel bir elbiseydi. Muhakkak mahvolmuştur.
Bir hayli... mahvoldu. Diğer şeyler gibi...
Kapıya doğru yürüdü. Şimdi biraz uyumaya çalış. Fırtına seni ürkütmesin. Stella Maris, böyle havalara alışıktır. Dovima'ya vardığımız zaman seni uyandırırım.
Paris...
Bir şey mi söyleyecektin?
Genç adam bunu sormasına rağmen arkasına dönmemişti. Arkasındaki sırılsıklam siyah elbiseyle bir gurur abidesi gibi dimdik duruyordu. Çok üzgünüm, diyebildi Bliss.
Uyu ve... unut.
Sonra çıkıp kabin kapısını sıkıca örterek gitti. Bliss uzandı. Saçlarının ıslaklığına aldırmıyordu. Olduğu yerde kıvrıldı ve ardarda çakan şimşekleri seyretmeye gökgürültülerini dinlemeye başladı. Tekne fırtınayla kabaran dalgalardan ötürü bir beşik gibi sallanıyordu artık. Sonunda genç kız uyuya kaldı.
Onu, söz verdiği gibi Paris uyandırdı. Kabinin lambası yanmıştı. Tekne de artık sallanmıyordu. Genç adam siyah, balıkçı yaka bir kazak ve koyu renk pantolon giymişti. Elinde, dumanı tüten bir fincan vardı. Doğrul da şunu iç, dedi. Sonra da giyin. Ada ufukta görünüyor. On beş dakika kadar sonra varmış oluruz.
Bliss doğrulup oturduktan sonra fincanı aldı. Boğazında berbat bir tat vardı. Tuzlu deniz suyunu yutmaktan olacaktı bu. Minnet duygusuyla sıcak, şekerli kahveyi içti.
Paris, Hazırlandığın zaman güverteye çık, dedi. Sonra da çekip gitti. Bir yabancı gibi davranmakta olduğunu anlatmaya çalışıyordu.
Kahve genç kızı az da olsa canlandırmıştı. Karyoladan kayıp ayağa kalkınca bacaklarının vücudunu eskisi gibi rahatça taşıyabildiğini gördü. Paris'le birlikte kilisedeyken bavulları otelden tekneye getirilmiş olduğu için iç çamaşırlarıyla bir bluz ve elbise buldu hemen. Sonra banyoya geçti. Saçlarına ve yüzüne bir çeki düzen vermek istiyordu. Ama o kadar aramasına rağmen gelinliğiyle denize düşmeden önce giymekte olduğu iç çamaşırlarını bir türlü bulamadı.
Saçlarını tararken Paris'in bunları öfkeyle denize attığını düşündü. Sonra aynada gözlerini inceledi. Hayır... Kendisini isteyerek tekneden atmamıştı.
Yan dönerek hâlâ acımakta olan sağ omzunu görmeye çalıştı. Aynada beliren çürük hem hayli büyüktü, hem de eni konu mordu. Aslında eti çabuk

ve gayet kötü bir şekilde çürürdü. Paris'in ise bunu, onu boğulmaktan kurtarmak için istemeden yapmış olduğuna emindi.

Orada öylece dururken hafifçe titredi. Belleğinin hatırlayamadığı bir şeyi yapabileceğini keşfetmek ürkütücü bir durumdu doğrusu. Bir gün Madame Lilian ona, insanların, ara sıra tam olarak hatırlayamadıkları içgüdülerin tutsağı olduklarını açıklamış ve o içgüdülerinin insafına sığınmak zorunda kaldıklarını söylemişti.

Saçlarını ensesinde toplayıp hafif bir makyaj yaptıktan sonra doğal haline kavuştuğunu gördü. Beş dakika sonra da, güverteye çıkan basamakları tırmanıyordu. VVestminister'daki, insanların geleceklerini okuyan Madame Lilian'ın evinden şimdi millerce uzaktaydı.

Az ötede uzun boylu ve esmer görüntüsüyle Bliss'in aim yazısı duruyordu. Tekne hızla Do-vima'ya doğru yol alırken genç kız ister istemez onun yanma doğru yürüdü. Fırtınadan sonra güneş, dramatik bir kızıllık içerisinde ağır ağır batıyordıı. Adanın tepeleri adeta tutuşmuş gibiydi. Bliss, bu güzellikle bir an için nefesinin kesildiğini sandı.

Paris karısını umursamaz bir bakışla süzerken, Bu adalar eskiden Venediklilerin ticaret pazarlarıymış, dedi. Aynı zamanda deniz kuvvetlerinin üslerinden biri olarak da kullanıyorlarmış. Gün ışığında Dovima, sudan yükselen iri bir ars-lana benzer. Beni de bu yalnızlığı çekti.

'Yalnızlık' sözcüğünü daha önce de bir kez kullanmıştı. Sosyal hayatı istediği gibi yaşayacak kadar zengin ve başarılı olmasına rağmen Bliss, bu sözcüğün ona ne kadar uyduğunu düşündü. Ege denizindeki bu ada Paris'e, Curzon Caddesi'ndeki kulüpten de, Yorkshire bozkırlarındaki malikâneden de daha yakındı.

Yat adanın koyunda demirledikten sonra kocasıyla birlikte kıyıya çıkabilmeleri için denize bir kayık indirildi. Az sonra kıyıya varmışlardı.

Adanın denize doğru uzanan bir burnu vardı. Burnun altından bir uçurum asansörüyle yukarıya çıktılar. Onları bekleyen Range Rover'ın direksiyonunda siyah, kıvırcık saçlı bir uşak vardı. Onları villaya götürecekti.

Araba engebeli yolda sarsılarak ilerlerken adam meraklı bakışlarla Bliss'i süzdü. Bu bakış, 'Demek efendinin İngiliz karısı bu,' anlamına geliyordu galiba. 'Sanki üşüyormuş gibi vizon kürküne sarınmış, bu solgun benizli kız.'

Neden gülümsemiyordu acaba? Hem kocasının yanma sokulacağı yerde neden bu kadar uzakta oturmayı tercih etmişti?

Bliss arabayı kullanan adamın kafasından bu soruların geçtiğini biliyordu. Çünkü teknedeyken de tayfalardan birinin kendisine aynı şe-
kilde baktığını görmüştü. Sanki bu adamlar, kendisini, kyria, olarak kesinlikle kabul etmiyor gibiydiler.

Genç kız onların bu duygularını anlıyordu aslında. Onlar ne kadar Yunanlıysalar kendisi de o kadar İngilizdi. Hiç kuşkusuz efendilerinin kendi

cinslerinden, siyah saçlı, esmer tenli, denizin ve çevrenin vahşiliğine alışık bir kızla evlenmesini tercih ederlerdi.

Ama bunları düşünürken bile kendisini bu şekilde yargılamalarından hoşnutsuzluk duyuyordu. Onu bir de gözleri heyecandan pırıl pırıl, saçları uçarak atını kırda dört nala sürerken görmeliydiler. Kendi çevresinde yaşarken Bliss de herhangi bir Yunanlı kız kadar hareketli ve canlıydı. O upuzun, tembellik veren yazlara bayılır, her sabah erkenden çıkıp tek bir saniyesini bile boşa harcamaktan hoşlanmaksızın dolaşır durur ve bir türlü eve dönmeyi istemezdi.

Paris elini tuttuğu an birdenbire şiddetle irkildi. Az sonra villayı çepeçevre saran eski, Venedik kalesinin duvarlarını göreceksin, dedi genç adam. Hâlâ öylesine sağlam ki, onu yıkmak bence bir cinayet olurdu. Pedhi mou... Elin ne kadar da soğuk. Umarım soğuk almamışsın-dır. Balayımızda ne kadar kötü bir aksilik olur bu.

Bir yandan da dikkatle onu süzüyordu. Bu ilginin sadece kendi beklediği zevklerle bağlantılı olduğunu bilen Bliss öfkeyle dişlerini gıcırdattı. Paris için ne anlam taşıdığını biliyor ve buna güçlükle tahammül edebiliyordu. Onun gözünde sahip olmayı istediği bir oyuncaktan başka bir şey değildi. Tıpkı bu ada ve üzerine yapılmış villa gibi...

Range Rover yüksek kapılardan geçtiği an genç adam, Geldik, dedi. Yuvamıza geldik.

Yuvasına varan Paris'di aslında. Bliss ise tanıdığı ve bildiği her yerden millerce uzakta bulunuyordu.

Genç adam sevinçle arabadan atlar atlamaz bir havlama duyuldu. Yaşlı aslanlar kadar tüylü ve neredeyse gerçekten onlar kadar iri bir köpek belirmişti birden. Sıçrayıp kocaman pençelerini Paris'in omuzlarına dayadı. Kuyruğunu sevinçle sallayıp duruyordu.

Ajax... sevgili dostum, diye bağırdı genç adam. Seni öyle özledim ki. Bembeyaz dişlerini gösteren bir gülümsemeyle genç kıza döndü. Ajax yaşlı ve nazik bir devdir. Ondan korkmana gerek yok.

Bliss, Dört ayaklı canlılardan hayatımda hiç korkmadım, dedi. Sonra gerçekten korkusuzca hayvanın başını okşayıp onun, vizon kürkünü koklamasına izin verdi. Ama hayvan iri burnunu birden hızla ileriye ittiği için bu hareket, genç kızı neredeyse yere deviriyordu.

Bliss'in omzuna kolunu atan genç adam, Terbiyeni takın yoksa seni paçavraya çeviririm, dedi. Sonra genç kıza döndü. Belki, Cathlamet kadar değil ama yine de güzel. Ne dersin?

Genç kız isteksizce gülümsedi. Bahçe lambaları bu büyük, Yunan stili evin duvarlarına esrarlı gölgeler düşürüyordu. Gecenin havası çam kokmaktaydı. Bliss bu havayı derin derin ciğerlerine çekti. Şimdi kendisini daha iyi hissediyordu.

Paris, Benim, kastello'm, dedi. Eski bir Venedik kalesinin harabeleri üzerine inşa edilmiş deniz şatom. Ama içersi gayet rahat ve moderndir.

Bliss'e, sanki bu iki sözcüğü üzerine basa basa söylemiş gibi geldi. Gözlerine kadar ulaşmayan alayıcı bir tavır takınmıştı yine galiba.

Büyük bir kapıdan villaya girdiler. Duvarları son derece kalındı yapının. Bu, Yunanlıların genellikle deprem için aldıkları bir önlemdi. İçeriye adımlarını atar atmaz karşılarına çıkan zemini taş kaplı antreye canlı renklerle dokunmuş kilimler atılmıştı.

Antre o kadar büyüktü ki öbür ucu, gölgeler arasında kalarak gözden yok olmuştu. Tam ortada dövme demirden süslemeleri olan, büyük bir çini soba duruyordu. Bu Türk sobaları beni büyülüyor, dedi Paris. Ayrıca yaydığı sıcaklığa da kışın çok ihtiyaç duyuyoruz.

Bliss iri iri açılmış gözlerle çevresini süzdü. Renkli camla yapılmış pencerelerle lambaların altında, üzerine kocaman bir post atılmış, neredeyse altı kişinin rahat rahat oturabileceği bir kanepe ilişti gözüne. Aslında bir barbarın tahtına benziyordu. Genç kızın kalbi hızlı hızlı çarpmaya başladı.

Yorkstome duvarlarının ardında, insana hüzün veren koyu renk lambriyle kaplı Cathlamet ne kadar da değişikti. Bliss, Dovima Adası'ndaki bu villada birtakım hatalar bulmaya çalıştı. Ama duyguları ona ihanet ediyorlardı nedense. Gümüş çerçeveli ikonlar, diğer büyük mobilyalar ve el işi eşyalar, genç kızı adeta büyülemişti.

Bavullarını taşıyan uşakların ardına düşerek yukarı kata çıktılar. Bliss avcunu dövme demir trabzanm üzerinde kaydırıyordu. Yukarıya çıktıkları zaman genç kız dönüp antreye bakarak burasının garipliğini bir kere daha belleğine kazıdı.

Çocukluğu Ispartalılar gibi güçlük içerisinde geçmiş olan Paris için adeta bir Bizans çağı güzelliği taşıyordu burası. Belli belirsiz alaylı bir sesle, Etiketlendin mi? diye sordu genç adam.

Eh, buraya şatom diyorsun, diye karşılık verdi Bliss. Tam kendine benzeyen bir yer. Kişiliğinin bir yansıması. Doğulular hâzinelerini her zaman kaim ve çıplak duvarlar ardında gizlermiş, öyle değil mi? ,

Demek artık bunu anlayabiliyorsun?

Genç kız kocasını süzdü. Şimdi geçmiş ve kültür bakımından aralarında yatan farklılıkları daha iyi görebiliyordu. Dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Bu duygu zayıflığı yüzünden de anlaşılıyor olmalı ki Paris onu kucağına aldığı gibi yüksek kapıların arasından geçirerek yatak odasına kadar taşıdı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Demek sonunda, balayılannı geçirecekleri villadaydılar. Balayı... Birbirlerine son derece düşkün yeni evliler için bile bazen zevk, bazen de hayal kırıklığı veren o romantik dönem...

Tuvalet masasının karşısına oturmuş olan Bliss bunun aynasından, arkasındaki kocaman karyolaya baktı. Sedef kakmalı ahşap, karyola, şeffaf bir perdeyle çevriliydi.

Bakışlarını hızla başka yana çevirdiği an Paris'in alaylı alaylı gülümseyen hayalini gördü.

Bir haremden çıkmış herhalde, diye mırıldandı Bliss.

Sonra elbisesini almak üzere askıya doğru yürüdü. Gümüş tellerle dikilmiş yeşil bir elbiseydi bu. Pırıl pırıl parlıyordu. Bunu giyip yan tarafındaki gizli fermuarı çekti.

O sırada oda hizmetçisi Aspasia, içeriye girmişti. Genç kızın istemiş olduğu çayı getiriyordu. Bavulunda bir paket İngiliz çayı vardı. On beş günlük bir zamanı, en sevdiği şeyden mahrum olarak geçirmeyi göze alamamıştı. Kahve de fena değildi aslında. Ama nedense Bliss'in duygularının her zaman susuz kalmasına neden olurdu. Çayı her şeye tercih ederdi genç kız. Dumanı tüten fincanı teşekkür ederek aldı.

Kırık dökük de olsa Aspasia'nın İngilizce konuşabildiğini çoktan keşfetmişti. Genç kadın ona asıl görevinin, kyrios'un annesine bakmak olduğunu anlatmıştı. Ama şimdi o burada olmadığı için Aspasia, bundan sonraki on beş gün içerisinde Bliss'le ilgilenecekti.

Bliss onu kandırmış ve çay istemişti. Bir Yunan evinde, çay demleyecek uygun bir çaydanlığın aşçı tarafından kolay kolay bulunamayacağını biliyordu. Şimdi çayını yudumlarken gizlice gülümsedi. Çünkü yıkanıp giyinmiş olmasına rağmen çay daha yeni getirilebilmişti odasına. Oysa genç kız çalışan bir kadın olarak her sabah otobüse yetişebilmek için aceleyle banyo yapıp giyinmeye çok alışıktı.

Aspasia'nın, diğer tüm giyecekleri gibi kendisine renk ve model olarak çok uyan, gümüş simli yeşil elbisesini süzdüğünü fark etti. Banyo odasından çok hoşlanmıştı. Paris'in bir de saunası vardı.

Aspasia, Çok güzel elbiseleriniz var kyria, dedi. Siyah gözleri, karşısındakini ölçüp tartmak istercesine kısılmıştı. Kyrios'un evleneceğinden kimsenin haberi yoktu. Özellikle de annesi buna çok şaştı.

Her sözcüğü, ayrı bir önem katmak için, üzerine basa basa söylüyordu. Bliss, Umarım Madame Apollonaris fazla sinirlenmemiştir, dedi.

Aspasia omuzlarını silkti. Kyrios, onun için her şey demektir. O akşam haber kendisine iletilince, ağladı.

Anlıyorum.

Bliss kaşığıyla fincanın dibine çökmüş olan çayları karıştırdı. Madame Lilian gibi bunların ne anlama geldiğini okuyarak Paris'in gerek annesine, gerekse kendisine zorlayarak kabul ettirdiği bu evliliğin mutluluk getirip getirmeyeceğini anlamayı ne kadar da isterdi. Aspasia'ya döndü:

Bu haberin onu alt üst etmesine gerçekten üzüldüm. Bunun beklenmedik bir olay olduğu anlaşılıyor. Ama Madame Apollonaris kilisede bana çok iyi davrandı. Onun çok iyi bir insan olduğunu sanmıştım.

Aspasia sözcüklerin üzerine basa basa, Madame Apollonaris Yunanlı bir hanımdır... dedi.

Yani, oğlunun Yunanlı birkızla evlenmesini tercih ederdi, demek istiyorsun. Madame Apollonaris'in neler hissettiğini gayet iyi anlıyorum. Bu haberin kendisini nasıl etkilediğinin bilincindeyim.

Tüm bu sözleri söylerken bir yandan da dış görünüşünün, alt üst olan iç dünyasına karşılık son derece sakin görünmesi için dualar ediyordu. Gün boyunca allak bullak hissetmişti kendisini. Artık, Cassandra Kulübü'ndeki konuşmaları sırasında Paris'i yanlış değerlendirdiğinin farkındaydı. Camları döven yağmurun sinirleri üzerinde yarattığı etkiden ötürü, borcunu ödemeye çalıştıkça daha beter borca battığını iddia eden Justin'in sözlerini tümüyle gerçek sanmıştı.

Justin, Paris Apollonaris'in kendisini tutuklatacağından o kadar emindi ki... Bu nedenle Paris'in hareketlerine engel olması için Bliss'den bir şeyler yapmasını istemişti.

Bliss, sağ elinin yüzük parmağında pırıl pırıl, adeta kendisini kanıtlamak istercesine pırıldayan altın alyansa bir göz attı. O sırada Aspasia, İngiltere'de, kişilerin uzun süreli bir nişanlılık dönemi geçirmeden evlendikleri biliniyor, dedi.

Evet, diye karşılık verdi genç kız. Ve oda hizmetçisinin ne demek istediğini birdenbire anladı. Son derece zengin bir erkekti Paris. Kendisini tanıyan birçok kadın da, sahip olacağı mücevherler bir yana, şu mükemmel hayatı yaşayabilmek için genç adamı hedef seçmişlerdi kuşkusuz.

Bu düşünceyle Bliss'in gözleri birer gri elmas gibi öfkeyle parlamaya başladı. Neredeyse ağır bir söz söylemek üzereydi ki yatak odasının o yüksek, kapıları açıldı ve Paris içeriye girdi. Uzun boyu, geniş omuzları ve üzerindeki smokiniyle son derece etkileyici bir görünüşü vardı. Bembeyaz gömleğiyle esmer teni, olağanüstü bir çelişki oluşturuyordu.

Seni yemeğe götürmek için geldim, dedi. Ah... Görüyorum ki zaten hazırlanmışsın.

Bir yandan da dikkatli bakışlarla Bliss'i tepeden tırnağa kadar süzüyordu. Çok güzel, diyerek elini genç kıza doğru uzattı. Tıpkı denizler ilahesi Aphrodite'e benzemişsin.

Bliss'in öfkesi giderek artıyordu. Kocasının yanma gitmek için yürürken kendisi de içinde bulunduğu ruh halinin tümüyle farkındaydı. Merdivenlerden inerlerken vücudu kadar bacaklarının da titrediğini hissediyordu.

Aspasia'nın Madame Apollonaris'e çok bağlı olduğu ve onunla çok içli dışlı bir duruma geldiği belliydi. Gerçi Bliss'in bu evdeki haklarına sahip çıkacak bir duruma gelmesine hiç gerek yoktu öte yandan Aspasia'yı kendisine

düşman etmek niyetinde de değildi. Ama ne var ki, bu kadının, bu evdeki yerini .tam olarak öğrenmesi de şarttı. Onun için, Bliss'in özel yardımcısı olarak beğenilmediğinin ona gösterilmesi gerekiyordu.

Kocasına dönerek, Paris... dedi. Bir oda hizmetçisine ihtiyacım yok. Neden Atina’ya gidebilmesi için Aspasia'ya izin vermiyorsun?

Ama bu anneme hakaret sayılır. Kadın alınır sonra. Şaşkın bakışlarla karısını uzun uzun süzdü. Aspasia, salt seninle gerektiği gibi ilgi-lenilmesi için burada bırakıldı. Şu anki görünüşüne bakılınca, görevini gayet iyi yerine getirmiş olduğu da anlaşılıyor.

Bliss ters bir sesle, Ben kendim giyindim, diye karşılık verdi. Bir hizmetçiye kesinlikle ihtiyacım yok. Hem ayrıca şunu da söyleyeyim ki...

Ama sözlerini bitiremeden susup dudaklarını ısırdı. Genç adamın alnı kırışmıştı. Aspasia, üzerine vazife olmayan bir şeyler mi söyledi yoksa? diye sordu.

Ben palavra atmaktan ve boşuna konuşmaktan hoşlanmam. Çenesini meydan okurcasına yukarıya doğru dikmişti Bliss. Madem öğrenmek istiyorsun, öyleyse hemen söyleyeyim. Yakınların, benim seninle salt parana sahip olmak amacıyla evlendiğimi düşünüyorlar.

Hepsi bu kadar mı? Alaycı bir hali vardı Paris'in. Ne harika bir şey bu. Oysa ben de çevremdekiler, salt zarif ve anlayışlı davranışlarımdan ötürü benimle evlendiğini düşünüyorlar sanıyordum.

Paris... Senin espri yapman için bu çok güzel bir zemin olabilir. Ama ben, para peşinde koşan bir insan olarak etiketlenmekten pek hoşlanmıyorum.

Ne tür bir etiket taşırsan taşı, sen değerini tümüyle hak eden bir kişisin, pedhaki mou. Elini avcunda sıkarak konuyu burada kesmesinin iyi olacağını belirtti. Hadi, gel. Yemeğini yedikten sonra insanların ikimiz için söylediklerine kesinlikle aldırış etmeyecek kadar sakinleşmiş ve huzura kavuşmuş olacaksın.

Aspasia bana, benimle, yani bir İngiliz kızıyla evleneceğini duyduğu zaman annenin fena halde sinirlendiğini söyledi.

Hiç kuşkusuz doğrudur. Genç kızı yemek odasına doğru çekti. Ama kilisede sana karşı gayet yakın davrandı, öyle değil mi? Annem Yunanlıdır, yani alın yazısına inanır. Böylece, olması gerekeni de kabul eder.

Gerekeni sen yarattın aslında. Burada emrindeyim ve sen de bunu gayet iyi biliyorsun.

Belki de öyledir. Masanın yanındaki iki iskemleden birini çekti. Bliss otururken Paris de eğilerek dudaklarıyla saçlarına dokunmuştu. Büyüleyici elmacık kemiklerin var, bunu biliyor muydun?

Sıcak nefesi ensesini yakmıştı adeta. Sakinliğini koruyabilmek için olağanüstü bir güç harcayarak bakışlarını masanın üzerindeki çiçeklere dikti.

Sana iltifat etmemden hoşlanmıyor musun?

Sonra Bliss'in tam karşısına oturdu. Masadaki çiçekler, birbirlerini görmelerini engellemeyecek bir şekilde yerleştirilmişti. Bliss, Kendini, iltifat etmeye zorunlu hissettiğini söyleyebilirim, dedi soğuk bir sesle. Bir genç kızın savunmasını yıkmada hayli usta olduğun belli.
Ah, böyle davrandığımı mı sanıyorsun? Oysa ben, balayım geçiren bir erkek gibi davrandığımı düşünüyordum. Neyse... Yarın sana adayı gezdireceğim. Venediklilerin izlerini Dovima'nın her yerinde görebilirsin. Bunların arasında haçlılar, servet peşinde koşan kaptanlar, tüccarlar ve fatihler, vardı. Saint Mark Aslanı'nın damgasını, bu Yunan denizindeki adalara basmasmdan bu yana neredeyse üç yüzyıl geçtiğini söyleyebilirsin. Düşünürsen, kim bilir kaç tane unutulmuş ırkın izleri vardır burada.
Yemek boyunca Paris konuştu, Bliss ise onu ilgiyle dinledi. Genç adamın son derece bilgili olduğunu ve öğrendiklerini mükemmel hazmettiğini anlamıştı. Genç adam York'un tarihini de öğrenmiş, o güzel, Minster'a, hatta Bliss'in de zaman zaman yaptığı gibi, Evensong'a, bile gitmişti.
Yemek sırasında koyu gül rengi bir şarap içmişlerdi. Bunun etkisiyle Bliss kendisini daha bir rahatlamış hissetmeye başladı. Paris'in hayal dünyasını ele geçirdiği inkâr kabul etmez bir gerçekti.
Tatlılarını da yedikten sonra kahvelerini içmek üzere, beyaz ve altın renkleriyle döşenmiş, büyük, Saİoni'ye, geçtiler. Bu büyük odaya hayran olmuştu Bliss. Taban, üzerine binlerce çiçek dokunmuş olan büyük bir halıyla kaplıydı. Tavandan, çiçek buketi biçiminde avizeler sarkıyordu. Mobilyalar uçuk altın rengi tahtadandı. Koyu bej ağır perdeler pencereleri örtüyordu. Tanıdık bir kokunun varlığını hisseden Bliss bunu derin derin içine çekti. Kendisini, Cathlamet' deymiş gibi hissediyordu. Orada, oturma odasının pencerelerinin hemen altında, kırmızı tütün çiçekleri vardı ve yumuşak akşam üzerleri pencereler açılınca, içeriye sarhoş edici kokusu dolardı bunların.
Bliss, Olur şey değil, diye fısıldadı. Tütün çiçeği Yunanistan'da da yetişiyor mu?
Artık yetişiyor. Bu bitkinin bir çiçeğini Cath-lamet'den söktürüp getirerek buraya diktirdim. Pencerelerin ötesindeki ağaçlar yeterli gölgeyi sağladığı için kuruyup gitmelerine olanak yok.
Becerebilmişim, değil mi ha?
Bliss hayretle genç adamı süzdü. Ne... ne kadar da şaşırtıcı bir... bir davranış.
Şaşırtıcı mı?.. Kaşlarından biri, alayla yukarıya doğru kalktı. Beni o kadar kaba ve yaratıcı hayalden yoksun mu sanıyordun yoksa?
Aslında böyle bir izlenim uyandırıyorsun.
Genç kız, Paris'e yarı yarıya arkası dönük bir şekilde oturuyordu. İngiltere'nin o vatan özlemi duyguları yaratan kokusu ciğerlerine dolmuştu.

Paris, değerli Acem halısının üzerinde bacaklarını uzatmıştı. Bu gece de mi aynı izlenimi uyandırıyorum? diye sordu.

Bliss, kocasına bakmamaya çalıştı. Ama onun bakışlarının, üzerinde olduğunu biliyordu. Bu, senin bir bölümün, bir parçan, diye karşılık verdi. Eğer kalbinin beynini yönetmesine izin verirsen, o zaman Paris Apollonaris olamazsın.

Demek sonunda benim de bir kalbim olduğunu kabul ediyorsun.

Herkesin yok mudur?

Genç kız, ağabeysinin erkek arkadaşlarını kendisinden uzak tutmaya yarayan o ilgisiz sesiyle konuşmuş, buz gibi bakire kız tavrını takınmayı başarmıştı yine. Onları, Cathlamet'de sık sık görmek mümkündü. Ama Bliss'in zerre kadar ilgisini uyandıramazlardı. Böyle zamanlarda genç kız en sevdiği atını eğerler ve saatlerce bozkırlarda dolaşırdı. Hayır... O delikanlılardan hiçbirinin Bliss'i rahatsız etmesine olanak yoktu. Bunlar kendisiyle mum ışığında parlayan ikonlarla süslü kilisede evlenen uzun boylu, esmer Yunanlıya hiç benzemiyorlardı doğrusu.

O egzotik düğün ayininin etkisinden çıkamamıştı hâlâ. Bu evin bahçesinde kök salmış tütün çiçeğinin o bildik kokusuna rağmen... Ayrıca, çevrelerinde çalışan birkaç kişinin varlığı bile genç kızın içindeki yalnızlık duygusunun yok olmasını sağlayamıyordu. Buradakilere oldukça garip ve yabancı geliyordu besbelli. Herhalde efendilerinin sıcak ve esmer kollan arasında eriyen bir buz parçası gibi görüyorlardı onu.

Birdenbire Paris'in artık az önceki koltuğunda oturmadığını fark etti. Şimdi gelmiş, genç kızıın koltuğunun arkasında duruyordu. Bir zamanlar dağlarda keçilerle koşup sıcaklıklarını paylaşmak için onlara sarılarak yattığı zamanlardan kalma hayvansı bir çevikliğe sahipti genç adam.

Parmakları boynuna değince Bliss birdenbire kasıldı. Bu gece giydiklerin beni çok hoşnut etti, dedi Paris. Nefesi, genç kızın saçlarını okşuyordu. Bana, bu sabah kilisedeki halini hatırlatıyor. Kendini evlenmiş gibi hissediyor musun, moiya?

Bu dokunuşun altında boynundaki damar daha hızlı atmaya başlamıştı Bliss'in. Çünkü bu, bir kocanın hükmedici dokunuşuydu. Korkusunu kontrol etmeyi başaramadan ayağa fırlayıp hızla geri çekildi. Sanki genç adam kendisini tehdit eden vahşi bir hayvandı... Gözbebekleri öylesine büyümüştü ki Paris'in ürkütücü gölgesi içlerine tam olarak sığabiliyordu.

Yanına yaklaşmamamı mı istiyorsun? diye sordu genç adam. Kandırıcı bir uysallıkla konuşuyordu. Hareketsizliği de kandırıcıydı. Bakışları, boynundaki inciler kadar beyazlaşmış olan Bliss'in yüzündeydi. Hadi yavrum, dedi sonunda. Bir kocadan biraz fazla şey istemek olmuyor mu bu?

Hak... hakkında neler hisset... hissettiğimi biliyorsun...

Aslında ne yalvarmak, ne de yerlerde sürün-

mek istiyordu. Bu yüzden aklına gelen en iyi şeyi yaptı ve bir hamlede salonun kapısından terasa çıktı. Taş zeminin üzerinde uzun elbisesinin eteklerini toplamış, elinden geldiğince hızlı koşarak bahçeye inen basamaklara doğru ilerliyordu. Kocasından tümüyle kurtulamayacağını biliyordu tabii. Ama hiç olmazsa onunla beraber olmak istemediğini gösterebilirdi. Ve eğer Paris1 in de azıcık gururu varsa, o zaman Bliss'i, kendisini kabul etmesi için zorlamazdı.

Ama bahçenin yabancısı olduğu için ne yana gideceğini bilemiyordu. Birdenbire kendisini kırık heykellerle süslü, çevresi ağaçlarla sarılı bir çeşit avluda buldu. Heykellerin beyaz renkleri, ay ışığı altında donuk donuk parlıyordu. Sanki hayaletlerle dolu bir bahçeydi burası. Başka zaman olsa Bliss, buraya hayran bile kalabilirdi.

Ama bu heykellerin arasında zaman yitirmesi, Paris'in kendisine yetişmesine neden olmuştu. Güçlü parmaklar omuzlarından kavrayıp onu gerisingeriye hızla döndürdüğünde kısık bir çığlık attı genç kız. Bir an heykel kesilmişçesine kala kaldı. Sanki genç adamın kocalık haklarının gerektirdiği şeyi hemen oracıkta, soğuk taşların üzerinde istemesini bekler gibi bir hali vardı.

Paris ise onun iri iri açılmış gözlerindeki korkuyu rahatça okuyabiliyordu. Benden bu kadar mı nefret ediyorsun? dedi. Ben bir Yunanlıyım. Ve evliliğimin ilk gecesini de bomboş bir yatakta geçirmeye hiç niyetim yok. Bir erkek evlenince, tek başına geçirdiği geceler artık sona ermiş demektir. Şurada, ay ışığının altında gözlerinin okuyabildiğim bir kitap. Dudakların ise suyundan kana kana içmek istediğim bir kuyu. Gel hadi, pedhaki mou. Kollarımın arasına gir ve benimle birleş. Geri kalan her şeyi unut ve sadece benim kadınım ol.

Unutmak... Paris'in tıpkı Cathlamet'e ya da bu adaya sahip olduğu gibi kendisine de sahip olduğunu nasıl unutabilirdi?

Paris, kendisini kucağına alıp bahçeden geçtikten sonra basamakları tırmanırken hafifçe inledi. Genç adam o heykeller gibi soğuk taştan yapılmış değildi. Aksine sıcak, ihtiraslı ve de kararlı bir insandı.

Onunla savaşmak için güçlü bir dürtü hissediyordu içinde. Ama Paris kendisinden o kadar kuvvetliydi ki en iyi savunmanın, tümüyle pasif kalma olduğuna karar verdi. Paris gibi bir erkek kollarında, duygularına karşılık veren bir eş isterdi kuşkusuz. Hiç umursamadan onu kabul eden bir kadını değil...

Yatak odasına geldikleri zaman genç adam Bliss'i yere bıraktı. Bir bakışta durumu gördü Bliss. Yatağın örtüleri çevrilmiş, başucundaki gece lambası yakılmıştı. Geceliğiyle sabahlığı da yatağın üzerinde duruyordu.

Kalbinin giderek daha hızlı çarpmaya başladığını hissetti. Buluğ çağına eriştiğinden bu yana ilk defa artık yatak odasındaki mahremiyete sahip olamayacağını anlıyordu. Paris canı istediği zaman gelip istemediğinde de

gitme hakkına sahipti. Arzu ederse soyunurken onu seyredebilir, yıkanırken banyoya girebilirdi. En yakını oydu artık. Paris'di o. Kısacası...

Düğün gününün heyecanından sonra ilk defa tümüyle yalnız olarak büyük bir sessizlik içerisinde birbirlerine bakıyorlardı. Bliss, gözlerinin karşısındakine yalvardığından habersizdi. Titreyen dudaklarında karşısındakinin merhametini dileyen konuşulmamış sözcükler vardı.

Genç adam alçak bir sesle, Benden utandığını biliyorum, dedi. Sonra o odayı, diğeriyle birleştiren kapıyı gösterdi. Kendini hazırlaman için bir süre seni yalnız bırakacağım. Ama uyuma. Yoksa seni uyandırmak zorunda kalırım.

Genç kız hiç kımıldamadan, kocasının öteki odanın kapısını açışını izledi. Aralıktan duvarları beyaz badanalı, üzerine siyahlı beyazlı bir battaniye atılmış alçak bir kanepe göründü. Çok sade döşenmiş bir odaydı burası.

Sonra kapı kapandı ve Bliss, Paris'in havada adeta asılı kalan sözleriyle yalnız başına kaldı. Dikkatli bakışlarla çevresini gözden geçirdi. Ondan kaçabileceği bir yol bulmaya çalışıyordu. Ama burası, Dovima Adası'ndaki bir evdi. Ve bu adayla ana yurdu arasında, binlerce mil vardı.

Evet... Yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bir gelindi Bliss. Ve bu gece de onların zifaf gecesiydi.

Bir tehlike duygusunun vücudunun sardığını hissetti. O güne kadar duygularını gizleyen bir kızdı. Bir kocayla baş başa kaldıklarında neler yapılabileceğini konuşan o kızlarla hiçbir ilgisi de olmamıştı.

Kalbi heyecanla çarpa çarpa yatmaya hazırlandı. Geceliğin önü yakasından etek ucuna kadar düğmeliydi. Bliss inatla bu düğmeleri tek tek ilikledi. Az sonra bu işlemeli dantel giyeceğin içerisinde tutsak olmuştu adeta. Sonra gidip hayalini büyük, boy aynasında süzdü. Dantellere bürünmüş bir yabancı...

İçinden, 'Bırak, öyle olsun,' diye geçirdi. Paris döndüğü zaman dimdik duruyordu. Siyah bir ropdöşambr giymişti genç adam. Kuşağını gevşekçe bağladığı için önü açılmıştı. Simsiyah, kıvırcık kıllarla örtülü, kaslı göğsü görünüyordu.

Gözlerini bir an bile genç kızın üzerinden ayırmadan Bliss'e yaklaşırken hareketlerinde yahşi bir zarafet vardı. Genç kız kocasının, kendi korku ve güvensizliğinin kesinlikle farkına varmadığını düşündü. Bliss'in neler yapılması gerektiği hakkında hiçbir şey bilmediğinden haberi olmadığı kesindi.

Paris, karısının karşısında durdu. Bir süre genç kızı süzdükten sonra, Ne kadar güzelsin, dedi.

Bir an için irildi Bliss. Acaba hafif bir şefkat mi vardı bu sözlerde?

Sonra kararlı ve istekli hareketlerle genç kızın geceliğinin düğmelerini teker teker açmaya başladı. Az sonra kalbinin üzerindeki düğmelere gelmişti sıra. Gecelik, sana adeta ikinci bir ten olmuş, diye mırıldandı. Ama ben senin

kendi tenine hayranlık duymak istiyorum. Sana dokunmak istiyorum Bliss... Sabah uyandığında benden nefret edecek olsan bile o ipek yumuşaklığını kollarımın arasına alıp seni eritmek istiyorum yavrum. Beni bir sevgiliden çok yırtıcı bir hayvan kabul etsen bile...

Daha aşağıdaki düğmelere geldiği zaman Bliss'i tuttuğu gibi yatağın üzerine yatırdı. Üzerine attığı bacağı, genç kızın kımıldamasına engel oluyordu. Bir hamlede geri kalan düğmeleri de çözdükten sonra aniden eğilip dudaklarını köprücük kemiklerinin altındaki ipeksi sıcaklığa dokundurdu. Sonra, Sana zorla mı sahip olmamı istiyorsun? diye soludu. İlk gecemizin böyle olmasını mı tercih edersin?

Genç kız bakışlarını, Paris'in gözlerine dikti ve çaresizlik içerisinde hiçbir şey duymamaya karar verdi. Birkaç saniye sonra genç adamın kendi ropdöşambrını çıkarttığını anlayarak dişlerini dudaklarına geçirdi. Sonra yeniden onun sıcak vücudunu, kendi vücudu üzerinde hissetti. Dudakları, göğüslerinin en duyarlı kısımlarında geziniyordu şimdi. Boğazı nabız gibi atmaya başladı. Az kalsın dudaklarından kaçacak olan zevk iniltisini olağanüstü bir çabayla önledi.

Vücudunun kendisine böyle ihanet edebileceği, dünyada aklına gelmezdi Bliss'in. O sıcak dudaklarla güçlü elleri böylesine arzu edebileceğini... Paris onu hafifçe, ama çıldırtacak gibi okşuyor, seviyordu...

Genç adamın kendisine yaptıklarından nefret etmeye çabalıyordu aslında. Kendini Paris'e teslim etme arzusundan kurtulmaya çalışıyordu...

Paris onu elleri ve bakışlarıyla uzun bir süre esir tuttu. Sonra dudaklarına kapandı. Sıcak ağzı, Bliss'in atmaya hazırlandığı çığlığı daha du-yulamadan boğmuştu. Genç kız, neyin gerçekleşmek üzere olduğunu o an anladı. Paris, onu teslim almak üzereydi. 'Bir daha asla kendime ait olamayacağım,' diye düşündü. 'Paris benim sahibim artık.'

Canı yanıyordu. Genç adamı itmeye çalıştı. Şışşt... Öyle yapma, diye soludu Paris. Sonra onu sımsıkı kavrayıp sevişmeye başladıklarından o âna kadar beklediği şeyi gerçekleştirerek Bliss'e bir hamlede sahip oldu.

Şimdi Paris'in kolları arasında yatıyordu. İnanılmaz erkeklik gücünü tatmaktaydı onun. Genç adamın ağzından Rumca ve İngilizce sözcükler dökülüyordu.

Kendini kaybeden Bliss, farkına bile varmadan parmaklarını kocasının siyah saçlarının arasına soktu. Dünyada, ikisinden başka canlı kalmamıştı adeta.

Gün ışıyana kadar Paris durup dinlenmek bilmedi. Ancak şafağın yumuşak ve serin ışınları camlara vurduğu sırada daldı.

Bliss hiç kımıldamadan yatıyor, genç adamın düzenli soluk alıp verişlerini dinliyordu. Ürkek bir tavırla elini uzatıp kendisini az önce defalarca zevkin doruklarına çıkartmış olan bu vahşi vücuda dokundu. Hissettiği zevk, genç adamın kendisine sahip olmasının yarattığı ıstıraptan çok daha fazlaydı.

Dikkatle elini genç adamın göğsüne uzatınca, gür kılların altındaki kalbin vuruşlarını hissetti. Duygularını harekete geçiren bir ihtiras dalgası tüm vücudunu sarstı. Bu kendi kendisinin görkemli efendisi, gece boyunca Bliss'in olmuştu işte. Şimdi kapalı olan göz kapakları daha önce o gözlerde yanıp tutuşmuş olan ateşleri gizliyordu. Genç adam insan vücudunun ihtirasının hiç de utanılacak bir şey olmadığını ona öğretmiş, Bliss de sonunda hiçbir utanma ya da yasak tanımadan, hatta evlilik nedenlerini bile hatırlamaksızın, tüm gücüyle genç adama sarılarak kendisini tümüyle ona teslim etmişti.

Kocasının kolları arasında uykuya dalarken hafifçe gülümsedi. Şimdi artık Paris Apollonaris'in, beynini ve bedenini kullanarak yoksulluk harabeleri üzerinde imparatorluğunu kurmuş olan, bu adamın malıydı.

Evet... Gümüşsü san saçlı, ince vücutlu ve nazik ağızlı Bliss, artık hayatta en fazla kaçınmak istediği erkeğe aitti. Genç adam sanki uyumak tehlikeli bir şeymiş gibi onu hâlâ sımsıkı tutuyor, adeta dalıp gittiğinde onun kendisinden kaçmasından korkuyordu.

ONUNCU BÖLÜM

Bliss uyandığı zaman Aspasia'nın, yatağın yanı başında olduğunu gördü. Elinde ,içi meyve dolu bir tepsi tutuyordu. Genç kadın uyandığı an göz göze geldiler.

Yüzüne dökülmüş olan saçlarını geriye doğru iterek doğrulan Bliss, Aspasia'nın bakışları altında kızardığını hissetti. Yunanlıların son derece değer verdikleri o eski geleneği gayet iyi biliyordu. Gerçi bunun herkes tarafından öğrenilmesine şiddetle karşıydı ama Paris'in annesi belki de Aspasia'ya, gelininin bakire olup olmadığını öğrenmesi görevini vermişti.

Kadın, Kyn'ö çok güzel uyudu? dedi. Bir sorudan çok, gerçeğin ifadesine benziyordu bu sözler.

Evet, diye karşılık verdi Bliss. Ama başucun-daki komodinin üzerinde duran saate bir göz atınca şiddetle sıçradı. Öğleden sonra üç olmuştu. Güneşin odayı yakıp kavurmasına kapalı olan panjurlarla ağır ağır dönen vantilatör engel olmaktaydı. Aman Tanrım... Saat gerçekten üç mü? diye sordu.

Evet. Aspasia konuşurken gülümsemiyordu. Kahvaltı zamanı çoktan geçtiği için kyria'ya öğle yemeği getirdim. Yatakta mı yiyeceksiniz madam?

Hayır. Hem önce gidip bir duş almalıyım.

Sonra üzerindeki çarşafları iterek kalktı. Ama geceliğinin saatler önce çıkartılmış olduğunu unutmuştu. Aspasia'nın simsiyah gözlerinin çıplak vücudunda dolaştığını hissettiği an kıpkırmızı kesildi.

Aceleyle yürüyerek banyoya girdi. Bir yandan da Aspasia'ya, yemeğini balkonda yiyeceğini söylüyordu.

Duşun altında .gecenin her bir anının yeniden tekrarlanmaya başladığını hissetti. Garip bir ihtirasla sabunlanmaya başladı. Vücudunun her noktasını Paris'in nasıl öptüğünü hatırlıyordu.
Bu ihtiras dolu düşünceler sonucu vücudunun karıncalandığını ve gözkapaklarının ağırlaştığını hissetti. O güçlü ve hükmedici kolların arasındayken ne kadar zevk aldığını inkâr etmenin olanağı yoktu. Tümüyle gerçek bir erkekti Paris. Ve onu .hayatı boyunca unutamayacağı bir zevk yolculuğuna çıkartmıştı.
Kurulanırken, ’Bu, yine olacak,' diye düşündü. Onun kollan arasında yatacak ve genç adam Bliss'le, yine sevişecekti. Bliss ise onun ihtirasını, sevişirlerken dudaklarından dökülen ateşli sözcükleri duymayı isteyecekti. Acaba kocası, kalbine girmeyi başarmış mıydı?
Bu, genç kadının bilemeyeceği bir şeydi. Hatta kocasını yeniden görünceye kadar bunu düşünmeye bile cesaret edemeyecekti herhalde. Aşk öylesine garip, karmaşık ve esrarlı bir duyguydu ki... Bu konuda okuduğu kitapların yazdıkları, belki de yanlıştı. Vücut, beyni yönetebilirdi.
Bir önceki gün kilisedeyken kendisini mihrapta bir yabancı gibi hissetmişti. Stella Maris'le, yolculuk ederlerken de bir ara kendisini öyle çaresiz görmüştü ki, bu onu fiziksel olarak fazlasıyla etkilemiş ve genç kadının denize düşmesine neden olmuştu.
Yavaşça dönünce, Paris'in, kendisini boğulmaktan kurtarmaya çalışırken omzunu nasıl çürüttüğünü yeniden gördü. Aksi halde çoktan boğulmuş olacaktı. Aslında genç kadın, Paris'i hiçbir zaman bir canavar olarak nitelendirmemiş, onu sadece, özgürlüğünü' tehdit eden bir güç olarak kabul etmişti. Ondan kurtulmak için intihar etmek gibi delice bir fikre kapılması olanaksızdı. Bu kadar ileri asla gitmezdi. Ama her şeye rağmen Ege'deki o olay bir gerçekti. Çılgınca bir korkunun girdabına kapıldığını ve soluk almak için deli gibi çırpındığını gayet iyi hatırlıyordu.
Unut, demişti kocası. Ve gece, genç kadın da beynini tüm bu tatsız olaylara karşı kapatmıştı.
Bliss büyük bir şaşkınlıkla, Paris'in kendisini mutlu ettiğini fark etti. O ateş hâlâ vücudunday-dı. Gözleri sevinç ve mutlulukla parlıyordu.
Sanki düne kadar geçen zaman hiç yaşanmamış, genç kadın sanki daha dün gece doğmuştu. Sabahlığının kuşağını bağlayarak yatak odasından geçip balkona çıktı. Oradaki masanın kenarına gölge yapması için büyük bir şemsiye yerleştirilmiş, yemek tepsisi de masanın üzerine konulmuştu.
Elle tutulamayacak kadar ısınmış olan demir trabzanın yanına giderek manzarayı seyretti. Böylesine güzel bir güneşi ömründe hiç görmemişti o güne kadar. Burası Dovima'ydı. Bildiği diğer hayatla tüm bağları kesilmişti. Her an son derece önemli, heyecan verici ve beklenmeyen bir şeylerin olmasını umuyordu.

Bugün her şeyin bir başka türlü farkındaydı genç kadın. Kendisini olağanüstü bir şekilde canlı hissediyor, kahvesinin her yudumunu ve yemeğin her lokmasını son derece lezzetli buluyordu.
Sonunda sıra meyveye geldi. Hangilerini yemeliydi acaba. Siyah üzümleri mi, kayısıları mı, tüysüz şeftalileri mi?
Tam bir karara varmak üzereyken, şeftalilerden birinin, belli belirsiz ortadan ikiye bölünüp yeniden yan yana konmuş olduğunu sezdi. Eline alınca parçalardan biri tabağa yuvarlandı ve tam ortasında, çekirdek yerinde duran şeyi gördüğünde bir an nefes alamadığını sandı Bliss. Ucundan altın zincir sarkan kalp şeklindeki yakut, güneş ışığında kan gibi parlıyordu.
Beğendiğini umarım?
Genç kadın hızla arkasına dönünce, Paris'in balkon kapısı önünde durduğunu gördü. Üzerindeki beyaz pantolon ve tişörtün altından esmer teni, tik ağacının rengi kadar koyu görünüyordu.
Bliss, Harika... diye söze başladı. Ama cümlesini bitiremedi. Yanma yaklaşan erkekten bir an bile gözünü ayıramıyordu. Büyülenmiş gibiydi adeta. Paris her zamanki aynı Paris'ti, kendisi de her zamanki Bliss... Ama önceki geceden beri her şey değişmişti. Özellikle de genç adamın gülen gözlerindeki tembel bakışlar...
Bir bebek gibi uyudun, değil mi?
Öpmek için üzerine doğru eğilince, istemeye istemeye dudaklarını kocasına doğru uzattı. Ama bununla yetinmeyen genç adam onu tutup ayağa kaldırırken, Kendini iyi hissediyor musun? diye sordu.
Paris'in ne demek istediğini gayet iyi anlamıştı tabii. Ve hâlâ kızarabiliyordu da. Genç adam, bundan hoşlanmış gibi parmak uçlarıyla onun yüzünü okşarken, Demek pandantifini beğendin? diye mırıldandı.
Bliss başını salladı. Her zamanki gibi, ne yapacağı asla kestirilemeyen bir adamsın Paris.
İçimden böyle geldiğini düşün. Pandantifi Bliss'in parmaklan arasından alıp boynuna taktı. Beyaz gerdanının üzerinde yakut olanca kırmızılığıyla yanmaya başlamıştı şimdi. Paris, gereğinden daha boğuk bir sesle, Senin her za man çok güzel olduğunu düşünmüştüm, dedi. Ama şimdi sana bakıyorum da, moiya, sende ben ısıtan ve aydınlatan bir pırıltı görüyorum. Zifaf gecemiz, her ikimiz için de gayet uyumluydu sanırım, öyle değil mi?
Boynundaki mücevherle oynayan Bliss, belli belirsiz bir utançla kocasını süzdü. Şu an kendisini Paris kadar hiçbir erkeğin anlayamayacağını öyle iyi biliyordu ki... Bir zamanlar Madame Lilian'a, kadınlarla erkekler, daha önceki hayatlarında bir arada yaşamış olabilir mi, diye sormuştu. Ama şimdi burada güneşin altında dururlarken genç kadın, sanki Paris'le çok önceden de aynı şekilde birlikte bulunduklarını hatırlar gibiydi. Çok garip, inanılmaz bir duyguydu bu. Sanki genç adamın cildinin hücreleri Bliss'e aitti. Kalbi, genç kadının göğsünde atıyordu adeta...

Dün birtakım korkular ve pişmanlıklar içe-risindeydin. Şimdi onları yendin mi? Ya da en azından bir bölümünü... diye mırıldandı genç adam.

Bliss kabul etti. Yaklaşık olarak tümünü yendim sayılır. Justin senden para çaldığı için içimde her zaman bir pişmanlık olacak. Bu konuda kendime bir türlü hâkim olamıyorum.

Sen genç, mağrur ve romantiksin. Ellerini iki yana doğru açtı. Anlaşılabilir bir şey bu. Şimdi sadece korkulardan söz edelim.

Ben... ben her zaman... korkacağım.

Korkacak mısın? .

Her seviştiğimizde, sana olan borcumu ödediğimi düşünmenden korkacağım.

Genç adam alçak sesle ağır bir küfür savurdu.

Sonra insanı ürküten bir güçle Bliss'i kollarına aldıktan sonra aceleyle yatak odalarına doğru yürümeye başladı. Az sonra yataktaydılar. Bir önceki gecenin tatlı hatıralarıyla yeniden sarıldılar birbirlerine. O istek ve ihtiyaç yeniden meydandaydı. Zevki tatmak ve ıstırabı unutabilmek için...

Az sonra çırıl çıplaktılar. Dudakları birleşti. Ayrıldıkları zaman Paris, Ah, gözlerindeki o tatlı ateş, diye inledi.

Genç kadın hülyalı bakışlarla süzüyordu kocasını. Dudakları istekle aralanmıştı. Ama buna rağmen sormaktan yine de kendisini alamadı.

Yapmamalıyız. Böyle güpegündüz...

Benim sevgili yobazım. Şimdi herkesin öğle uykusu zamanıdır. Hafifçe güldü. Bizler gibi hangi budala, Tanrının bahşettiği zamanı boşa harcar acaba?

Neden böyle söylüyorsun?

Çünkü, moiya, birlikte olabilmek için çok bekledik.

Seni ilk önceleri reddedişim yüzünden beni kolay kolay bağışlamayacaksın, öyle değil mi Paris?

Genç adam başını salladı. Bizim için çok değerli bir zamanı harcadın yavrum. Düşüncesiz ağabeyinin yaptığı hatadan ötürü bana koşa koşa gelinceye kadar... Uzanıp genç kadının bacağını okşadı. Şimdiki gibi geçirebileceğimiz birçok öğleden sonrasını bize kaçırttığın için seni gerçekten bağışlayamam.

Ya hizmetkârlardan biri gelirse? diye itiraz etti Bliss. Ama tüm direnmesine rağmen vücudu kontrolsüz bir şekilde genç adamın okşayışlarına karşılık vermeye başlamıştı. Paris'in gücü, genç kadını yeniden etkisi altına almaya başlıyordu. Artık Bliss'in içinde karşı koyma isteği de kalmamıştı.

Genç adam, Öylesine öpülesi bir ağzın var ki, diyerek dudaklarını ihtirasla onunkilere dokundurdu .Bir genç kızın vücuduna sahipsin. Ama her yanınla tam bir kadınsın Bliss. Sen be-nimsin. Ne olursa olsun, hatta benden nefret bile etsen, böyle kalacaksın.

Senden nefret etmek mi? Kollarını Paris'in boynuna dolayarak onu kendisine doğru çekti. Şimdi genç adamın sıcaklığını daha belirgin bir şekilde hissedebiliyordu. Böyle bir şeyi asla yapamam.

Öyle diyorsun ama, şenle ben bahis konusu olduğumuzda her şey mümkündür.

Aynı anda da genç kadına bir kez daha sahip oldu. Ve zaman, uzayın kenarından kayıp gitti. Artık sadece onlar vardı ve yeniden tek bir vücut. halindeydiler. Genç kadın sanki dünyanın en büyük gücünü kolları arasında tutuyor gibiydi.

Paylaştıkları zevk yavaş yavaş küllenmeye yüz tuttuğu sırada güneş de ağır ağır alçalmaya başlamıştı. Kendi beyaz teni yanında Paris'in esmer vücudu, bronz bir heykel gibi duruyordu. Güneş ışığı yatak odasını koyu kırmızıya boyamıştı. Yüzünü genç kadının dağılmış sarı saç-
lan arasına gömen Paris, Gün ışığı altında kalmış başak gibi kokuyorsun, dedi. Sen, benim Altın Sürprizler tarlamsın, pedhaki mou.

Hangi sürprizlerle seni şaşırtıyorum Paris?

Sen de herhangi bir Yunan kadını kadar ateşlisin yavrum.

Bu bir iltifat mı, yoksa itiraf mı? diye sordu genç kadın. Şakacı bir tavırla konuşuyordu ama aslında kocasının daha önce bu tür zevkleri paylaştığı kadınlan bayağı merak etmeye başlamıştı. Hayatına çok kadın girdi mi Paris?

Genç adam alay etti. Biliyorsun, ben her zaman evli bir erkek değildim. Ayrıca bir rahip olarak da doğmadım. Beğendiğim ve hayranlık duyduğum kadınlar oldu. Ama seni tanıdığım zaman, moiya, işte o zaman özgürlüğümden vazgeçmeye karar verdim.

Bliss, Çok garip, diye mırıldandı. Ama ben her zaman tek bir erkeğe bağlı kalmak fikrinden nefret etmişimdir. O bozkırlarda at sürdüğüm zamanlar, özgür ruhumu benden alacak hiçbir şeye ve hiç kimseye bağlanmamayı istiyordum. Hatta atım da kendisini benim kadar özgür hissetsin diye, zaman zaman ona eğersiz bindiğim bile olmuştur.

Daha önce de söylediğim gibi, pedhaki mou... Sana böylesine tümüyle sahip olabileceğim, daha önce hareketlerinden hiç belli olmuyordu. Kendini bana nasıl tam anlamıyla verdiğinin bilincinde misin?

Genç kadın gülümseyerek avcunu kocasının yanağına bastırdı. Seninle beraber olmak, bozkırlarda sereserpe ve çılgın gibi at sürmeye benziyor. Sende de onlar gibi ehlileşmemiş bir şeyler var Paris. İnsan ruhunu büyüleyen bir esrar. Paris... Cathlamet'e ne zaman gideceğiz?

Odaya birdenbire bir sessizlik çöktü. Sonra genç adam ayağa kalktı. Bliss bir an için kalbinin sıkışır gibi olduğunu hissetti.

Ne oldu Paris?

Sonra doğrulup dikkatle kocasını süzerek yüzündeki ifadeyi okumaya çalıştı. Ama genç adamın yüzü, batmakta olan güneşin meydana getirdiği gölgelerin arasında kalmıştı.

Paris...
Genç adam hüzünlü denebilecek bir tavırla, Biz burada, Dovima'da, halayımızın tadını çıkartmak için bulunuyoruz, dedi. Cathlamet'i, bir süre için bile unutamaz mısın?
Olur tabii. Ama tümüyle unutmamı istemezsen... Lütfen Cathlamet'i kalbimden söküp atmamı isteme benden. Umarım yuvamız orada olur.
Göreceğiz.
Bunu söyler söylemez döndü ve çıkartmış olduğu elbiselerini alarak yandaki odaya geçti. Kapı kapanır kapanmaz Bliss sabahlığını alıp yalın ayak balkona çıktı. Az önceki sıcaklığını kaybetmiş olan taşların üzerinde .trabzana yaslanarak denizin uzaklardan yansıyan sesini dinlemeye başladı. Yıldızlar, koyu lacivert gökyüzünde yüzüyordu...
Eğer Paris, vaktinin bir bölümünü o çok sevdiği Yunanistan'da geçirmesini isteyecek olsa Bliss buna dayanabilirdi. Annesi orada yaşıyordu. Genç adamın annesiyle birlikte olmayı istemesi gayet doğaldı.
Ama Bliss, Cathlamet'de hiçbir zaman yaşa-mamaya kesinlikle katlanamazdı işte. Orasının hayali kendisini biraz bile terk etmiyordu. Cath-lamet'in her yanını, en ince ayrıntısına kadar hatırlıyordu. Dalların üzerine konmuş kuş desenleriyle süslü duvar kâğıtlarını, Chippendale mar-
ka karyolayı, bunun üzerindeki, perdelerle birtakım oluşturan yatak örtüsünü unutması olanaksızdı.
Parkenin üzerinde iki Acem halısı vardı. Karyolasının yanındaki küçük dolapta kitapları dururdu. Bliss Cathlamet'i, Paris'in Yunanistan'ı sevdiği gibi seviyordu. Ama şimdi, içinde yepyeni bir korku vardı. Vücutlarının uyumunu kalplerinde bulamayacaklardı sanki. Kocasının Yunanlı, kendisinin ise bir İngiliz olması gerçeğini hiçbir şey değiştiremeyecekti galiba.
Bu düşüncelerin arasında kendisini yitirmişti. Deniz yönünden esen ılık rüzgâr saçlarını okşadı. Önce, Paris'i tatlılıkla kandırmaya çalışacaktı. Ama eğer genç adam inatçılık eder sürekli olarak Yunanistan'da yaşamak konusunda ayak diretirse, işte o zaman sinirlenebilirdi. Az önce kocası kendisini Yunan kadınlarına benzetmişti. Bliss, Yunanlı kadınların da erkekleri kadar sinirli olduklarından emindi. Ve eğer bu da işe yaramazsa, o zaman gözyaşlarına baş vuracaktı.
Genç kadın kendi kendine gülümsedi. Evliliğin kendine göre gülünç ve acıklı yanları vardı. Çünkü erkek ne kadar güçlü ve istekli olursa olsun, eninde sonunda kadının zayıflığının insafına terk ediliyordu. Kadınını kolları arasına alan her erkeğin bildiği, ama önüne geçemediği bir durumdu bu.
Bliss kendi kendine gülerek odaya dönüp yatak örtüleriyle yastıkları düzeltti. Bir süre sonra akşam giyeceği elbiseyi çıkartıp banyoyu hazırlamak üzere Aspasia gelirdi nasıl olsa.
Aspasia'da, Bliss'i ürküten bir şey vardı. Bu kadın onu sevmiyordu. Bliss ise, onun, Paris'le olan yakınlıklarının mahremiyetine girmesinden

hoşlanmıyordu. Bu, yatak odalarında bir casus bulunması gibiydi. Genç kadın, Aspasia' nın, onların her hareketini dikkatle gözleyip halaylarının en ince ayrıntısına kadar Madame Apollonaris'e bildirdiğinden emindi.

Ama kesin olan bir şey vardı. Yunanlı kadın, kayınvaldesine gelinin isteksiz bir kişi olduğunu söyleyemezdi. Oğlunun, İngiliz karısından çok iyi muamele gördüğü kesindi. Kadın oğlunu, herkesten daha iyi tanırdı kuşkusuz. Bu nedenle Paris'in o ateşli ihtirasına karşılık verebilen bir eş, hoşnutlulukla kabul edilirdi herhalde.

Karyolanın örtüsünü dikkatle yayarken birdenbire az önce kocasının güçlü kollan arasındayken ne kadar mutlu olduğunu, nasıl zevkin doruklarına yükseldiğini hatırladı.

Bacaklarının kendisini taşıyamadığını görerek yatağın üzerine oturup kollarıyla kendi vücudunu sardı. İçindeki zevk duyguları henüz onu terk etmemişti. Kalbi hızla çarparken Paris'le paylaştıkları mahrem sırları düşündü. Bu düşünce tüm vücudunun ürpermesine ve göğüs uçlarının sertleşmesine neden olmuştu. Öyle bir özlem duyuyordu ki... Bu duyguyla gözleri doldu. Paris uzakta olduğu halde yine de kendisine sahip olabiliyordu işte... Duyduğu mutlulukla ağlamaya başladı.

Kyria, üzgün mü?

Bliss şiddetle irkilerek başını kaldırınca Aspa-sia'nın dikkatli bakışlarıyla karşılaştı. Gözyaşları yanağından süzülürken, Yoo... Hayır, diye karşılık verdi.

Kyria, ağlıyor. Öyleyse kederli olmalı.

Kederli değilim.

Bunları söylerken ayağa kalktı. Aspasia'nın yatağı dikkatle süzdüğünü görmüştü. Kadının gözleri son derece keskindir herhalde. Kyria, yatağı düzeltmekle uğraşmamalıydı, dedi, Bu, benim görevimdir.

Bliss birdenbire kendisini daha fazla tutamayarak öfkelendi. Senin görevin, bu kadar küstah olmamaktır. Hemen banyoyu hazırla ve içine biraz da çam kristallerinden kat lütfen. Ayrıca bir şeyi öğrenmek istiyorum. Madame Apollonaris yaptığım her hareketin dikkatle gözlenerek kendisine bu konuda rapor verilmesini mi emretti?

Ancak Aspasia boş bakışlarla genç kadını süzmeye başlamıştı. Kyria, bu kadar hızlı İngilizce konuştuğu zaman ne dediğini anlayamıyorum.

Ne dediğimi yeterince anladığından eminim. Her neyse... Banyoyu hazırla.

Peki madame.

Aspasia banyoya geçtiği zaman Bliss de gardırobun kapağını açarak o akşam yemeğinde giyeceği elbiseyi seçti. Seçimi o Tanrının cezası kadına bırakmayacaktı.

Lame elbisenin kumaşı şifondu. Genç kadın bunlarla uyacak bir çift de lame iskarpin seçti. Önceki gece bu iskarpinlerle Paris'den kaçmıştı.

Ne kadar bir süre geçmişti bu olayın üzerinden. Oysa, öylesine eski bir hatıra gibi duruyordu ki... Paris'den o derece korkmuş muydu?

Aspasia'nın banyodan çıkmasını beklerken saçları ıslanmasın diye onları tepesine toplayarak tutturdu. Sonra yanma gelen kadma, kendisine çay gönderilmesini söyledi. Ama aşçıya açıkla, çayı yemek kaşığıyla değil, çay kaşığıyla koysun. İki kaşık yeter. Çaydanlığı da yarısına kadar doldursun. Anlaşıldı mı?

Evet madame.

Kadın, belirgin bir nezaketle odadan çıktı.

Ama Bliss ,onun isteksizliğini fark etmişti. Aspasia, hizmetini gördüğü hanımının sırlarını da paylaşmaktan hoşlanan kişilerdendi. Bliss tarafından kovalanmak ise hiç hoşuna gitmemiş olmalıydı kuşkusuz. Eğer gerçekten kendilerini gözetleyip casusluk yapıyorsa, bunu Paris'e söylemek en iyisiydi. Hem genç adam da karısı hakkında annesine kötü şeyler söylenmesinden herhalde hoşlanmazdı.

Çam kokulu suyla banyosunu yaptıktan sonra bornozuna sarınıp yatak odasına geçtiği zaman Aspasia'yı yine orada yakaladı. Kadın, Bliss'in çıkartmış olduğu şifon elbiseyi almış, kaldırmak üzere gardıroba doğru yürüyordu. Bliss, Ne yapıyorsun? diye homurdandı.

Aspasia dönüp hanımına baktı. Meydan okur gibi bir ifade vardı gözlerinde. Kyria'nın, efendi tarafından alınmış çok görkemli elbiseleri var, dedi. Onu hoşnut etmek için bunlardan birisini giymelisiniz. Bir kadın, sadece kocasını hoşnut etmek için yaşar.

Ne biçim saçmalık bunlar. Genç kadın hızla ilerleyerek şifon elbiseyi onun elinden aldı. Ben, buranın iklimine henüz alışamadım. Onun için bu elbiseyi giyeceğim. Daha fazla konuşursan, kyrios'u çağırtır ve seni derhal işten çıkartırım.

Kyrios, beni işten çıkartamaz. Çünkü ben onun değil, annesinin hizmetindeyim. Bliss'i tepeden tırnağa kadar şöyle bir süzdü. Bir İngiliz, Yunanlıların bağlılıklarını kesinlikle anlayamaz.

Kocamla annesinin arasındaki bağı gayet iyi anlıyorum, dedi genç kadın. Öfkeden, sinirleri adeta düğüm düğüm olmaya başlamıştı. Ama seni uyarıyorum. Onun annesinin isteklerini, be-

nimkilerdenöne alacağı yanılgısına kapılayım demeyesin sakın.

Sadece... sadece bundan ötürü mü?.. Aspasia parmağıyla geniş karyolayı gösteriyordu. Kvrios'un hayatındaki ilk kadın olduğunuzu mu sanıyorsunuz?

Hayır ama hayatındaki ilk eş, benim.

Sonra elbiseyi almak için elini uzattı. Ama tam tuttuğu sırada Aspasia bunu öylesine hızla geri çekmişti ki ince kumaş yırtılıverdi.

Aspasia bir an için korktu. Bu belliydi. Ama hemen ardından kendisini toparlayarak yırtılan elbiseyi meydan okurcasına ona uzatıp, Siz yaptınız

madame, dedi. Beni suçlayamazsınız. Öfkenize kapılarak elbiseyi elimden çekip almak istediniz.

Kadın odadan dışarı fırladığı sırada Bliss elinde elbiseyle orada öylece kalakalmıştı. Birkaç dakika bile geçmeden aralık kapı ardına kadar açıldı ve Paris girdi içeriye. Hizmetçiyi azarladın mı? diye sordu. Yanımdan koşarak geçti. Ağlıyordu. Onun yırttığını iddia ettiğin bir elbiseden söz... Ah... Yırtılan elbise bu mu?

Hızla adımlarla genç kadının yanına geldi. Bliss, Aspasia'nın bir anda kendisini suçlu duruma düşüren sözlerinden ötürü sessiz bir öfke içerisindeydi. Ama Paris'in araştırıcı ve hoşnut bakışlarını görünce, hemen onun bu ruh halini bozmamaya karar vererek, Annenin hizmetçisiyle pek iyi geçinemiyorum sanırım, dedi. Konuya umursamaz bir tavırla bakıyor gibi konuşmaya çalışmıştı. Benim o cafcaflı elbiselerden birini giymemi isteyince biraz tartıştık. Siz Yunanlıların ne kadar, dediğim dedik insanlar olduğunuzu yavaş yavaş daha iyi anlıyorum.

Annem, Aspasia'yı, istediği şekilde hareket
etme konusunda serbest bırakmıştır korkarım. Yırtılan elbiseyi alarak inceledi. Yazık... Güzel elbiseymiş. Neyse... Daha başka bir sürü elbisen var. Ayrıca adada bunu onaracak bir kadın da bulabiliriz herhalde.

Genç kadın, kocasının olayı fazla ciddiye almadığını sezmişti. Ortalığı karıştırıcı bir yabancı olarak görüldüğünü ve her hareketinin titizlikle izlendiğini açıklamanın henüz sırası olmadığını anlamıştı.

Bir başka elbise seçmek için gardıroba yöneldiği sırada Paris oradaki koltuklardan birisine yerleşti. Giyinirken kendisini seyretmek istediği belli oluyordu. Duman rengi satenden uzun bir elbise seçerken gizlice gülümsedi. Bornozunun altında çırılçıplaktı. Bunu sırtından çıkartıp sutyenini giyerken kocasının fazla acıkmış olup olmadığını düşündü.

Gece elbisesinin içerisinde ciddi ciddi oturan genç adam, karşısındaki manzarayı içercesine seyrediyordu. Utandığı için külotunu aceleyle giyen Bliss saçlarını açmak için aynaya doğru yürürken, Bu tek kişilik gösteriden hoşlanıyor musun? diye sordu.

Paris hafif bir kibirle, Bu, tümüyle bana ait bir imtiyaz, dedi. Saçının telinden parmaklarının ucuna kadar benimsin, öyle değil mi?

Öylesine hükmedici bir şeytansın ki Paris.

Bir klipsle saçlarını tutturup yandan bir omzuna döken genç kadın aceleyle hafif bir makyaj yaptı. Külotlu çoraplarını ve lame iskarpinlerini giyerken genç adam hâlâ o tembel bakışlarla kendisini seyrediyordu. Tam elbiseye uzanırken Paris doğrulup bir kaplan çevikliğiyle yürüyerek yanına geldi. Arkadan onu kavrayıp ensesini öpmeye başlamıştı. Kendisin bırakmaktan başka çaresi kalmamıştı genç kadının

Paris, Seni, tepeden tırnağa kadar kendimin, yaptım, diye soludu. Benden binlerce mil uzak-laşsan ya da dünyanın öbür ucuna gitsen bile yine de bana ait olduğunu bileceksin.
Senden neden ayrılayım? dedi Bliss. Ensesini öpen dudakların dokunuşu altında teni arzuyla ürpermeye başlamıştı. Burada olmaktan mutluyum.
Bazı sözcükleri kullanırken çok dikkatli ol Bliss. Çünkü biz Yunanlılar, mutluluğumuzu açık açık söyleyerek kadere ulu orta meydan okumamaya çalışırız. Ben, bir adamın sanki önünde tek bir günü kalmışcasına yaşamasını tercih ederim.
Genç kadın usulca, Kaderci, sen de, dedi. Bazı bakımlardan çok ilerisin ama belli konularda o kadar ilkelsin ki.
Benim içimdeki ilkelliği meydana çıkartıyor ve bundan hoşlanıyorsun, öyle mi?
Evet... Bliss'in kalbi delicesine çarpıyor, genç adama tüm varlığıyla karşılık veriyordu. Paris' in içindeki vahşilik öfkeye dönüştüğünde büyük bir tehlike arzediyordu. Bunun bilincindeydi Bliss, ama yine de inanılmaz bir heyecana kapılmaktan kendisini alamıyordu. Gülümsedi.
Şu anda korkunç denebilecek şekilde karnım aç. Bu nedenle, yemeğimizi bitirinceye kadar bu tür şeylerden uzak durmaya kararlıyım.
Genç adam bir kahkaha atıp bir öpücük daha kondurduktan sonra geri çekildi. Giyinmene ben yardım edeyim mi?
Bliss başını salladı. Gözlerinin rengindeki şifon' elbiseyi giydiren kocasının hareketlerinde belirli bir şefkat duygusu seziliyordu. Aynadan yansıyan görüntüsünü süzdüğünde, boynundaki yakutun pırıl pırıl parladığını gördü. Paris, genç kadının yüzünü avuçları arasına alarak mırıldandı:
Ne güzel gözlerin var. Tıpkı aydaki akarsular gibi.
Kocam... ilkel bir şair... Senin gerçekten Apollo olup olmadığını merak ediyorum.
Genç adam, hayır anlamında başını salladı. Gözleri kısılmıştı. Güneşin Apollo'su katıksız bir Yunanlıydı, dedi. Ama benim vücudumda Türk kanı da var. Sana' karşı olan davranışlarımda onun için zaman zaman savaşçı bir ruh belirginleşiyor. Bunun farkındasın, değil mi Bliss?
Evet. Kalbi sevinç ve korkuyla alabildiğine çarpıyordu. Bunu, seninle ilk karşılaştığımda sezinlemiş tim. Buna rağmen evlendim.
Paris gülümsedi. Zaten İngilizler her zaman cesur bir millettir.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Yemeklerini beyaz ve altın rengiyle döşeli o güzel salonda yediler. Yemek, tümüyle yerel yiyecekleriyle hazırlanmıştı, İlk getirilen, et dol-masıydı. Bununla birlikte hayli kuvvetli bir şarap içtiler.
Genç kadının yemek yiyişini izleyen Paris, Güzel mi? diye sordu. Mum ışıkları, amber rengi gözlerinde parlıyordu.

Hımm. . diye karşılık verdi Bliss. Öylesine açım ki anlatamam. Kuşkusuz adanın havasın-dandır.
Karşılarındaki açık pencerelerden çam kokusu dolu serin, bir hava geliyordu. Başka şeylerle birlikte havanın da etkisi vardır kuşkusuz, dedi genç adam. Şarap kadehini kaldırdığında gözleri şeytansı ışıklar saçıyordu. Yukarıdan bakıldığı zaman bu adaların, gümüş bir yüzüğü hatırlatan daire şeklinde kayalarla çevrili olduğunu biliyor muydun?
Adaları bu nedenden ötürü mü seviyorsun Paris? Yani bir bakıma kendi karakterini simgelediği için mi?..
Karakterimin derinliklerinde kayalar mı var, Bliss?
Evet, böyle olduğundan eminim. Seninle beraberken hiçbir şeyin sessiz ve sakin geçmeyeceği kesin. Eğer derinliği olmayan, düz ve yüzeysel bir insan olsaydın bu kadar büyüleyici olamazdın. Kayalıklarla dolu .karanlık derinliklerden yukarıya çıkıp servet sahibi bir insan hâline geldin, öyle değil mi?
Bu nedenlerden ötürü mü bana hayranlık duyuyorsun, pedhi mou?
Kadınların çoğu beceriklilikle beraber yürüyen güce, kudrete ve kişisel kontrole hayrandırlar. Şarap kadehini dudaklarının kenarından ayırmadan kocasına gülümsedi. Aynı zamanda çok da acımasızsın tabii. Ama bu konuda seni bağışlayacağım.
Ne kadar da yüksek ruhlusun yavrucuğum? Ama ya sana karşı acımasız davranırsam?
Ne bakımdan Paris?
Ama aynı anda da kalbinin hızla çarpmaya başladığını ve Cathlamet'in, aralarına elle tutulabilecek kadar somut bir şekilde dikildiğini hissetti. Yakında ,hem de pek yakında, Cathlamet' in, hayatlarındaki yerini tartışmaları şarttı. Ama konuyu hemen açarak bu güzel yemeğin tadını kaçırmasına gerek olmadığını biliyordu Bliss. Önlerinde yeteri kadar zaman vardı. Ve genç kadın bu konuyla balayılarının tadını kaçırmak niyetinde değildi.
O bunları düşünürken, Paris, En belirgin nedenlerden ötürü, moiya, dedi. Ben Yunanlıyım, sense İngilizsin. Konuları ters yönlere çekmek istememiz kaçınılamaz. Bazı konularda sana boyun eğeceğim. Çünkü fiziksel olarak beni öylesine etkiliyorsun ki başka türlü davranmam kesinlikle söz konusu olamaz.
Yani küçük zaferler kazanmama izin verile-
cek, ama büyüklerin tadını sen çıkartacaksın. Bunu mu söylemeye çalışıyorsun Paris?
Genç adam, Kendi evimin hâkimi olmayı isterim, diye kabul etti. Yoksa benim başka türlü olmamı mı isterdin? Tümüyle kendi koşullarını kabul ettiren bir kadının yönettiği zayıf erkeklerden olsaydım, karakterimin gücüne yine hayran olur muydun acaba?

Ben sana kesinlikle hükmedemem ki. Bunu düşünmek bile Bliss'in kendi kendine gülmesine neden olmuştu.

Kızarmış kuzu eti ve çeşitli sebzelerle devam etti yemekleri. Şimdi daha değişik bir şarap içiyorlardı. Yemeğin sonunda Bliss hafiften başının dönmeye başladığını hissetti. Kadehini ittiği zaman Paris'in kaşları hafifçe çatıldı.

Şarabı beğenmedin mi?

Yoo, hayır. Ama aslında bu konuda pek iyi sayılmam. Fazla şarap başımı döndürüyor.

Eğer kendini yukarı kata çıkacak gibi hissetmiyorsan seni ben taşıyabilirim. Hadi gel, kadehini al ve iç. İsrar ediyorum.

Paris... Beni sarhoş etmeye mi. çalışıyorsun yoksa?

Sadece senin rahatlamanı istiyorum, o kadar. Balayımızı yaşıyoruz. Bunun her saniyesinin tadına varmak gerek. Beraberliğimize bizi huzursuz edecek hiçbir gölge düşmemeli. Tıpkı şu şarabın, berraklığını lekeleyecek en küçük bir tortu bile taşımaması gibi...

Pekâlâ. Kadehinden bir yudum aldı. Bu ünlü Yunan sevimliliğine sahip olduğun zamanlar isteğini nasıl reddedebilirim ki?..

Bunun bir Yunan deyimi olduğunu biliyordun demek?

Bilmiyordum, ama sözlüğe bakıp öğrendim. Senin ayrıca başka, özelliklerin de var, öyle değil mi Paris?

Var mıdır dersin? Gülümsedi. Benim dilimi muhakkak öğrenmelisin Bliss. Çünkü kökleri, seninkilerle birleşiyor. Atina'da bana İngilizce öğretmiş olan çok ünlü bir öğretmen var. Ondan ders alman bence çok iyi olur. Onunla çalışmak ister misin?

Genç kadın büyük bir yudum aldı şarabından. Çünkü o andan itibaren artık cesarete ihtiyacı vardı. Paris... dedi. Dovima'dan ayrıldıktan sonra Atina'da yaşayacağımızı mı söylemek istiyorsun?

Orada gayet büyük bir dairem Var. Bu nedenle öyle olması bana çok doğal gibi geliyor. Bu planıma bir itirazın mı var?

İtirazım değil, umduğum... derin bir nefes aldı genç kadın. Umduğum bir şey var. Cath-lamet'i yuvamız haline getirmeyi hayal ediyordum. Hiç olmazsa yılın bir bölümü için... Bunu yapamaz mıyız?

Paris, sanki vereceği cevabı geciktirmek istercesine kendisini yemeğe vermişti. 'Lütfen, evet, de,' diye yalvarıyordu içinden Bliss. Gözlerini kocasına, daha birkaç saat öncesini kolları arasında geçirdiği, Cathlamet'de yaşamanın, olanaksız bir düş olduğunu söyleyecek kadar acımasız olmadığını umduğu erkeğe dikmişti.

Genç adam şöyle bir kımıldandı. Bu konuyu yemekten sonra kahvelerimizi, içerken konuşsak. Önce tatlılarımızın zevkine varabilmek istiyorum da.

Peki, ben Cathlamet hakkında vereceğin kararın zevkine varamayacak mıyım?

Sakin ve kendinden emin bir tavırla konuşmaya çalışmıştı-, ama sesi titriyordu. Kısa bir süre
içerisinde olacaklara katlanması çok güç olacaktı herhalde. Paris'in davranışları, konu Cath-lamet'e gelince birlikte yarattıkları o güzel uyumun birdenbire tuzla buz olacağını belirtir gibiydi. Eğer orasını satacağını söylerse genç kadın nasıl bir tepki gösterir, ne yapardı?

Masaya getirilen tatlı çok güzeldi. Ama Bliss' in iştahı kaçmıştı bir kere. Paris'in dikkatli bakışları altında sadece birkaç lokma alabildi tatlısından .

Ama genç adam ne onu zorladı, ne de kahvelerini içmek için öbür salona geçinceye kadar herhangi bir şey söyledi. Şimdi kahve fincanı elinde ayakta duruyordu. Bliss onun vücudundan yayılan kudretin farkındaydı tümüyle...

Duvarları beyaza boyalı bir odaydı burası. Koyu mavi tavandan büyük bir kristal avize sarkıyordu. Yuvarlak halı astragandı. Gecenin sessizliğinde, dışardan bir yerlerden odaya Yunan müziği yayılıyor, birbirinden ayrılmayan sevinç ve keder dolu nağmeler onlara kadar erişiyordu.

Kahve fincanını bir yana bırakıp titreyen parmaklarını saçlarının arasından geçirdi Bliss. Bu saçlar, bir peçe gibi yüzünün yarısını gizliyordu. Tartışmaya yol açmayacak uygun kelimeler bulmaya zorluyordu kendisini. Tam konuşmaya başlayacakken kocasının sesini duydu.

Saçlarını tanımlayabilmek için en uygun sözcükleri arıyordum, moiya. Şimdi buldum. Gümüşe benziyor. Uçan bir şahinin etrafa yaydığı pırıltılar gibi.

Pencerelerin dışındaki müzik, romantik hayallerle dolu bir kalp gibi çarpıyordu adeta. Çam ağaçları da müziğin nağmeleriyle canlanıyorlardı adeta. Genç kadın bacaklarını altına toplaya-
rak alçak kanepeye iyice yerleşti. Elbisesi vücudunu bir duman bulutu gibi sarıyordu. Ürkek bakışlarla çevresini süzdü. Sinirleri o kadar gerilmişti ki çakmağın sesini duyduğu ân şiddetle irkildi. Sigara dumanı rüzgârın önüne kattığı bir bulut gibi kendisine doğru sürüklenirken Paris, Neler düşündüğünü açıkla, diye emretti. Kahvelerimizi içtik. Cathlamet hakkındaki sorularını cevaplandıracağıma söz vermiştim.

Bliss, bakışlarını köşedeki gümüş ikondan ayırmadan ricasını bir kez daha tekrarladı. Her yılın hiç olmazsa bir bölümünü Cathlamet'de geçiremezler miydi?

Korkarım buna olanak yok.

Bu cevap bir tokat gibi şakladı genç kadının yüzünde. Bakışları, kocasının yüzünü aradı. Şaşkındı, incinmişti... Oysa Paris, onu bir bulut gibi çevreleyen sigara dumanının ortasında bronzdan oyulmuş bir heykel katılığıyla dikiliyordu. 'Kalbi de kendisi gibi taştan,' diye çılgınca bir düşünce geçti Bliss'in aklından.

Korkmuyorsun, değil mi? İnsanlar, hissedebilmek için birer kalbe muhtaçtırlar. Oysa sen tepeden tırnağa zırhlara bürünmüş olduğun için beni

bıçaklamaktan zerre kadar çekinmiyorsun. Tanımsız bir ıstırap içerisinde kanepeden dizleri üzerine yere kayıp ellerini açarak yalvardı. Hayatımızın, bir bölümünü de orada yaşamaya neden bu kadar karşısın? Cathlamet'i ne kadar sevdiğimi, ona nasıl değer verdiğimi gayet iyi biliyorsun. Babamın orasını elden çıkartmak zorunda kalışını öğrenmek kalbimi öylesine kırmıştı ki, Madem orada yaşamayı istemiyordun, neden alır almaz satmadın Paris? Onu, seninle evlenmemde bir koz olarak kullanmak amacıyla mı sakladın bunca zaman? Cathlamet'in, senin için tüm anlamı bu kadarcık mı?

Genç adam bir süre daha hiç konuşmadan sigarasını içmeye devam etti. Bakışlarını karısının gümüşsü sarı saçlarla çerçevelenmiş güzel yüzünden ayırmıyordu. Sonra birdenbire elini ceketinin iç cebine sokarak oradan çıkarttığı bir zarfı, iki adımda yanına geldiği Bliss'e uzattı.

Şuna bir göz atsan iyi olur yavrum.

Genç kadın zarfı alıp içine baktığı sırada elleri duygusuzlaşmış gibiydi. Bir teleks belgesi vardı burada. Yunanca yazılıydı. Anlayabildiği tek bir sözcük görebiliyordu. Bunu sesli olarak tekrarladı.

Cathlamet...

Sonra bakışları yeniden hızla kocasını buldu. Ne yazıyor burada Paris? Mesajın içeriği nedir?

Bunu sana açıklamadan önce biraz kanyak almanı öğütlerim.

Ardından sigarasını dudakları arasına sıkıştırarak yandaki sehpaya doğru ilerledi. Kadehlerin şıngırtısı, her ikisi için de içki hazırladığını belli ediyordu. Yapacağı tercümenin kendisini de rahatsız ettiği, içki içmek isteyişinden belliydi.

Bliss, kendisine uzatılan kanyak kadehini sol eliyle aldı. Çünkü teleks mesajı daha hâlâ sağ elindeydi. Anlatsana... diye soludu. Yüzü heyecanla gerilmiş, elmacık kemikleri iyiden iyiye belirginleşmişti.

Paris genç kadını uzun uzun süzdü. Elindeki belgeyi almak ister gibi bir hali yoktu. Yazılı-olanları ezbere biliyorum, dedi. O belgede, Cathlamet'in, yandığı yazılı, Bliss. Malikâne neredeyse tümüyle yok olmuş.

Bliss söylenenleri bir rüyadaymışçasına duymuştu. Ama duydukları hiç de mantıklı değildi .Cathlamet, doğduğu günden beri varlığının bir parçası olmuştu. Wychley Köyü'nün üst taraflarındaki bozkırlarda, yaz kış son derece güçlü ve yıkılmasına olanak bulunmayan bir kuvvetle dikilip duruyordu.

Köydeki evler hep yana dizilmişlerdi. Sadece çatı yükseklikleri farklıydı. Çok eskilerden kalma bir de meyhane vardı orada. Bazı evlerin cepheleri kaldırım taşlarıyla kaplanmıştı. İnanılmaz güzellikte bir çelişki oluşturuyordu bu durum. Siyah taştan yapılmış eski Norman Kili-sesi'nin kaldırım taşı kaplı duvarları içine birkaç tane de dükkân gömülmüştü. Meyhane ise beyaza boyalıydı.

Eski dokuma atölyesinin önünden geçerek bozkırlarda defalarca yürüyüşe çıkmış, bahçıvanın, Cathlamet bahçelerinde yetiştirmek istemediği kadife çiçeklerinden avuç avuç toplayıp malikâneye götürmüştü.

Kendisine söylenene bir türlü inanamıyordu. Başını sallarken, Hayır, diye söylendi. Cathlamet... Cathlamet, nasıl yanabilir?

Genç adam, Bliss'in yanına oturdu. Sigarasını söndürürken, Hadi, şu kanyaktan bir yudum iç,i dedi. Kendini daha iyi hissetmeni sağlayabilir.

Ama o an genç kadının düşünceleri Paris'den çok uzaklardaydı. Hayalinde, çocukluk yıllarını yaşadığı malikânede dolaşıyordu. O bal rengi ahşapla kaplı yapı nasıl yanabilirdi? O markütiri işlemeler, iskeletleri meşe ağacından yapılmış antika banklar nasıl yok olup gitmişti? Yüksek kapıların, pencerelerde asılı kadife perdelerin ve deri kaplı koltukların yandığına bir türlü ina-namıyordu...

Genç adama dönerek, Bu doğru olamaz, diye fısıldadı. Gözleri, Paris'in bu söylenenleri inkâr etmesini bekliyordu. Ama bunun yerine genç adam kendi kanyak kadehini Bliss'in dudaklarına dayadı. Bakışlarıyla içkiyi içmesini emrediyordu.

Genç kadm bu emre uydu. Sert kanyak öksürmesine neden olmuştu. Paris, Yapı tümüyle yanmış, dedi. Bildirildiğine göre sadece... birkaç duvarı kalmış ayakta. Dış duvarlar...

Bliss ürperdi. Taş... taştan anıtlar gibi...

Korkarım söylediğin doğru Bliss.

Bir defa daha içki içmesi için zorladı genç kadını. Bu defa kanyak, genç kadının boğazına tıkanan yumrunun yok olmasını sağlamıştı. Ne... ne zaman olmuş Paris? diye sordu. Nasıl... nasıl olmuş?

Genç adam açıkladı. Yağlı paçavralar ve boya maddeleri gibi malzemelerin durduğu odaya atılan bir sigara, neden olmuştu yangına. İçkisini bir yudumda bitirdikten sonra, Sigorta şirketi, zararın tam bedelini saptayacak, dedi.

Şok dalgası genç kadının vücuduna yavaş yavaş yayılırken, Bliss, sadece tok bir sözcüğünü anlayabildiği belgeye yeniden dikti gözlerini. Cathlamet... Bir boyacının dikkatsizliği, o görkemli yapıdan geriye sadece birkaç dış duvarın kalmasına neden olmuştu, öyle mi? Yangının neden olduğu duman belleğine yayılırken bir kez daha ürperdi.

Bunu... bu... ne zaman eline geçtî? Üzüntülü bir bakışla Paris'i süzdü. Yatla gelen postadan mı çıktı?

Genç adam tereddüt eder gibiydi. Sonra yüzü kasıldı birden.

Evlendiğimiz günün sabahı otele getirdiler.

Bliss önce bu sözcükleri, sonra anlamlarını içine sindirdi. Ardından, sanki bir kıvılcımla içi alev alev yanmaya başlamış gibi, Bana neden söylemedin öyleyse? diye haykırdı. Bu haberi benim de öğrenmeye hakkım vardı?

Düşündüm ki...

Neyi düşündün Paris? Bakışları genç adamın yüzünü delip geçiyordu adeta. Seninle evleneceğim yere, kaçacağımı mı düşündün?

Eh... Böyle bir olasılık da vardı tabii. Benimle evlenmenin nedenlerinden birinin de, Cathla-met olduğunun farkındaydım.

Bunun... bunun far... farkında olmana sevindim...

Şu anda maruz kaldığı kayıptan ötürü Bliss'in saldıracağı bir hedefe ihtiyacı vardı. Yüzyıllarca bozkırın ortasında görkemli bir anıt gibi duran malikânenin bugün bir harabe haline gelmiş olması, genç kadını mahvetmişti. Büyük bir üzüntü ve çaresizlik içine düşmüştü Bliss.

Bu üzüntüsünün, evin Paris'e geçmesiyle yakından uzaktan herhangi bir ilişkisi yoktu şimdi. O, kendisine artık herkesten daha yakın olan bu esmer yabancının, Cathlamet, faciasını onunla düğün sabahı paylaşmak istememesine sinirleniyordu. O Yunan kilisesindeki mihrapta, ayin süresince yanında durmuştu genç adam. Ve bu süre içinde de o mesaj, büyük bir olasılıkla ceketinin cebindeydi.

Paris'e dönerek, Evet, haklısın, diye homurdandı soğuk bir sesle. O zaman seninle evlenmem için hiçbir neden kalmayacaktı. Ağabeyim, ulaşamayacağın kadar uzaktaydı o sıra. Bana bu teleksi gösterdiğin takdirde, hiç kuşkusuz seninle evlenmezdim. Ama bunlar, senin tüm planlarını altüst ederdi, değil mi? Annen ve konukların, yüzlerce yıl eskiliğindeki bu malikânenin yok oluşunun benim üzerimdeki mahvedici etkisini kesinlikle anlayamazlardı herhalde.

Yeter artık Bliss.

Uzanıp genç kadının yanağını okşamak istedi. Ama Bliss büyük bir öfkeyle elini itti kocasının. Tek düşündüğün gururundu, diye haykırdı. Ve o çok değerli philotemo'n... Senin için önemli olanlar kendine saygı duyman, başını dik tutabilmen ve kendi onuruna hayranlık duyman, öyle değil mi?

Paris başını salladı. Bunlar gerçekten önemli. Ama o sırada, herkesin gününü rezil etmenin bir yaran olmayacağını düşündüm. O evin senin için ne kadar büyük değer taşıdığını biliyordum kuşkusuz. Ama artık benim karım olmanın ve benimkine paralel bir hayat yaşamanın zamanı gelmişti. Gerçi Cathlamet'in, alevler içerisinde yok olması gerçekten çok acı bir olay, ama garip bir duyguyla bunu alın yazılarımızın oluşturduğuna da inanıyorum.

Bliss dik dik baktı kocasına. Bu sözler, ateşin üzerine benzin dökülmesinden farklı değildi genç kadın için. Gözlerinden alevler saçarken, Umarım, Cathlamet'i isteyerek sen yaktırtmamışsın-dır, dedi.

Genç adam hızla içini çekti. Elindeki kadehi sıkmaktan parmaklarının eklem yerleri bembeyaz yesilmişti. Kadehin altı birdenbire ince bağlantı yerinden koptu ve içki yere döküldü. Kadehi öfkeyle yere çarpan Paris, Bana böyle bir şey söylemeye nasıl cesaret edersin? diye homurdandı.

Bir an için Bliss, genç adamın yüzünün aldığı ifadeden ürktü. Ama içinde bulunduğu ruh halinden ötürü artık alttan alması olanaksızdı.

Kendisini savunurcasına, Beni, böyle bir şey düşünmekle nasıl suçlayabilirsin? diye haykırdı. Beni burada, Yunanistan'da tutabilmenin bir yolu da buydu!

Cathlamet'i yok eden yangın kasıtlı değildi,-dedi Paris. Kaşları hâlâ çatık, yüz ifadesi alabora olmuş bir haldeydi. Orasını yeniden dekore ettiriyordum. Çünkü zamanımı İngiltere'de geçirecek fırsat bulduğumda orada kalabileceğimizi düşünmüştüm. İşlerimin çoğu burada olduğu için genellikle Yunanistan'da kalmam gerektiğini anlıyorsundur umarım, Bu nedenle sürekli olarak, Cathlamet'de yaşamamıza olanak yoktu. Ama orası bizim tatillerimizi geçireceğimiz bir yer olabilirdi. Gerçek bu işte!

Beyni, duyduklarının doğru olduğunu söylüyordu genç kadına. Ama bu, ne duygularını yatıştırıyor, ne de yangının kendisine haber verilmemesiyle yapılmış olan haksızlığın yarattığı öfkeyi dindirebiliyordu.

Kocasına dönerek, Bana bunu... bunu söylememe hak... hakkına sahip değildin... diye kekeledi. Sonra kanepenin üzerinde çok yakın oturdukları için kalkıp genç adamın vanından uzaklaştı. Ben orada doğdum Paris. Cathlamet'de büyüdüm. Her yanını severim orasının. Yangın köylüleri kim bilir ne kadar şaşırtıp korkutmuştur? Oh, Tanrım... Bunu düşünmeye bile dayanamıyorum.

Yüzünü avuçlarına gömdüğünü gören Paris, kalkıp karısının yanma yaklaştı. Ama ona elini sürmedi. Sana olanları anlatmamakla belki de hatalı davrandım. Ama tüm içtenliğimle söylüyorum ki benim de kendime göre nedenlerim vardı, Bliss. Atasözlerimizden biri, 'Öyle tehlikeli şeyler vardır ki, hiç sözü edilmemeleri gerekir der. Karı koca ilan edileceğimiz günün sabahı durumu aynen böyle yorumluyordum işte.

Durup derin bir nefes aldı. Suyun dibine dalacak yüzücüler gibi... O sabah bu haberi almam, kehânet gibi bir şeydi, diye devam etti sonra. Ama buna aldırmamam şarttı. O yangından söz edilmesi çok tehlikeliydi... Güven içinde sözü edilebilecek bir duruma kadar beklenmesi gerekiyordu.

Güven içinde mi? diye sordu Bliss. Ellerini yüzünden çekmiş, kocasına bakıyordu. Bununla, ne demek istiyorsun Paris. Sence, beni adana getirip yatağına aldıktan sonra mı, o durum gerçekleşecekti?

Ah, Bliss... Genç adamın sesi bir inilti gibi çıkmıştı. Bu konudan böyle söz edilmemesi gerekir.

Genç kadın, nuifc d'amour mu? diye alay etti. Zifaf gecemizde, Cathlamet'in yanışının bir an bile aklına geldiğini sanmıyorum. Amaçlarından birisine daha erişmiştin nasıl olsa. Hayatını böyle şeylere adamışsın sen, öyle değil mi? Ne olursa olsun, çocukluğunda başına gelenlerin int-kamını birkaç katıyla alacaktın. Paçavraların içinden gelip çok zengin olduğunu tüm dünyaya göstermek ve bir zamanlar iflasına yardım ettiğin adamın kızını kendine eş yaptığını herkese kanıtlamak istiyordun.

Lanet olsun, bu doğru değil! Gözleri birer kor parçası gibi yanmaya başlamıştı Paris'in. Baban yalnız kendini değil, bakmak zorunda olduklarını da perişanlığa sürükleyen, uslanmaz bir kumarbazdı. Bir ara Cassandra Kulübü'ne öylesine borçlandı ki artık kendisini desteklemekten vazgeçtim. Artık ona kumar oynaması için borç vermiyordum. O zaman bir başka kumarhaneye gitti. Ve Cathlamet'i, son tuğlasına kadar kumar masalarında yiyip bitirdi. Ben, bu borçlara karşı başkasına verilmiş olan senetleri satın aldım. Seninle Cathlamet'de ilk defa karşılaşmamız, önüne geçilmez alın yazısının bir tezahürüydü.

Susup elini uzatarak genç kadının saçlarını karıştırmaya başladı. Sonra, Evet, moiya, diye devam etti. İlk defa seni o gün gördüm. Ahırların yanında genç bir atı terbiye ediyordun. Simsiyah bir attı bu. Onun rengiyle senin sarışınlığın ne kadar da hoş bir çelişki oluşturuyordu, biliyor musun? İşine öylesine dalmıştın ki beni hemen fark etmedin.

Eve girdiğim zaman aklımda tek bir düşünce vardı. Borç senetlerini babana hemen iade edecektim. Ama bir de ne göreyim? Baban sürekli içiyordu. O zaman, borç senetlerini ona geri versem de Cathlamet'in kısa bir süre sonra bir başka kumarhane sahibinin eline geçeceğini anladım.

Ah, evet. Ben de bir kumarhane sahibiyim. Söyleyeceklerime inanmayabilirsin. Ama benim belli ilkelerim vardır. Cathlamet'in antresinde karşı karşıya geldiğimiz zaman malikânenin yeni sahibi artık bendim. Bu doğru. Ama bunu, düşmüş bir İngiliz beyefendisine bir tekme de benim atmamın vereceği zevkten ötürü yapmış değildim. Onun zayıf karakterli oluşu beni tiksindiriyordu. Ama mahvoluşunu seyretmek, bana hiç de zevk vermiyordu. İşte o an kararımı verdim. Senin hayatın, babanın davranışlarından ötürü kesinlikle perişan olmayacaktı.

Bu ne alicenap bir davranış, Paris?

Birbirlerini yeniden süzdüler. Aslında yine genç adamın hâkimi olduğu bir başka evde birlikte bulunuyorlardı. Bir yitirmişlik ve ıstırap dalgası kapladı Bliss'i. Genç kadına, 'Benim diyebileceği hiçbir şey kalmamıştı. Kendisine sadece, Paris'in satın aldığı eş unvanı verilebilirdi.

Paris'i süzdü. Yüzü ne kadar da yakındı. Tüm kasları çelikten yapılmış gibi görünüyordu. Bliss bu yüzde, Cathlamet'in yok oluşunun yarattığı herhangi bir üzüntü işareti hissedemedi. Şimdi yerinden hızla fırlayarak kocasını tokatlamak için büyük bir istek duyuyordu içinde.

Önemli olan bir şeyin yok oluşunu örtebilmek için, paranın her şeyi satın alabileceğini düşünüyorsun. Cathlamet, benim için çok önemliydi. Oysa sen orada durmuş, yanan benim evim değil de bir tezek parçasıymış gibi bakıyorsun.

Senin evin mi? diye haykırdı genç adam. Bana İngiltere'de, artık benim elime geçtiği için, Cathlamet'i hayatının bir parçası olarak görmediğini söylemiştin.

Ama bu... bu şeyden önceydi... şeyden...
Dudaklarını hırsla ısırdı. Öyle ki kanatacaktı neredeyse. Paris alaycı bakışlarını karısına dikerek, Benimle evlenmeden önceydi, değil mi? diye sordu. Ama karım olduktan sonra o ev, hayatının yine en önemli şeyi haline geliverdi. Tanrı aşkına... Nasıl da böyle çocuklaşabiliyorsun? Birlikte geçirdiğimiz saatler içerisinde hayat hakkında hiçbir şey öğrenmedin mi?
Haklısın. Kendisini savunur gibi konuşmaya başlamıştı Bliss. Senin gerçek isteğinin benim bedenim olduğunu öğrendim. Cathlamet'in başına gelenlerden ötürü ıstırap çekmem seni zerre kadar igilendirmiyor bile.
Izdırap çekmen beni gayet tabii ki ilgilendirir...
Malına bir zarar gelir korkusuyla mı? Bana
çok yüksek bir fiyat ödedin, değil mi Paris? Hiç kuşkusuz yatırımlarının değerlenmesini istersin. Eğer konuyu, para, olarak düşünürsek aslında Cathlamet'in yok oluşuna da için için yanıyor-sundur.
Evet, şu anda yanıyorum.
Gerilen dudaklarının arasından dişleri bembeyaz görünüyordu. Birdenbire genç kadına doğru bir adım attı. Bliss, kocasına söylediği bazı şeylerden ötürü şimdi korkmaya başlamıştı. Ama gerisin geriye çekilirken, 'Eh, ne yapalım, söylediklerimin tümünü de hak etmişti,' diye düşündü. Çünkü o güzel, eski malikânenin yerinde şimdi sadece birkaç duvarın kalmış olmasına karşı hiçbir üzüntü hissetmemişti...
içi yanıyordu. Bu öylesine dayanılmaz bir duyguydu ki... Kendisini izleyen bu taştan bir heykel katılığındaki adamdan herhangi bir teselli bulması da olanaksızdı. O eve karşı beslediği sevgi, kocasını sevindirmekten çok, öfkelendiriyordu sanki.
Eğer senin de benim gibi, içinde büyüdüğün bir evle ilgili tatlı hatıraların olsaydı belki daha anlayışlı davranırdın, dedi. Ama sen açık arazide yaşamışsın. Bu da büyük bir farklılıktır.
Bu sözcükleri derin bir sessizlik izledi. Öyle bir sessizlikti ki bu, Bliss daha fazla patavatsızlık yapmaması gerektiğini anladı. Ya daha başka çamlar devirecekti, ya da kaçacaktı. Genç kadın kaçmayı tercih etti.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Uzun eteklerini savurarak koşmaya başladı. Basamakları hızla tırmanırken kalbi yerinden fırlayacakmış gibi atıyordu. Odasına varıp kapıyı ardından kapatıncaya kadar kendisini boğan duygulara karşı durabilmişti. Ama artık kendisini daha fazla tutamadı ve karyolanın kenarına çökerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
Akan gözyaşlarıyla tüm kavga isteği de silinip gitmişti. Kendisini zorlayarak ayağa kalktığı zaman içini tümüyle kurumuş gibi hissediyordu. Büyük bir güçlükle elbisesini çıkarttıktan sonra yüzünü yıkamak için banyoya geçti. Sanki hayatının tüm. hüzünlü olayları için ağlamıştı. Şimdi

onlardan kurtulmuş hissediyordu kendini, özgürdü. Ertesi gün neler yapacağını gayet iyi biliyordu.

Yatak odasına döndüğü zaman oraya bir tepsinin bırakılmış olduğunu gördü. Bir çaydanlık, fincan, krema, şeker ve bisküiler duruyordu içerisinde.

Bornozunun içinde ürperiyordu genç kadın. Hemen fincana çay doldurup bol bol şeker koydu. Sıcak çay, geçirdiği şokun atlatılmasında yardımcı olacaktı kuşkusuz.

Sonra gidip pencerenin önündeki koltuğa yerleşti. Paris'in genellikle oturduğu koltuktan en uzakta olanı tercih etmişti. Genç adama tek zevk veren şey, Bliss'e sahip olma duygusuydu. Bliss sadece bunu ifade ediyordu ona. Göz zevkiyle ihtiraslarını doyuran, ipek ve kadifelere bürünmüş bir mal...

Gözlerinin yeniden yaşlarla yandığını hissedince ard arda yutkunarak bunu önlemeye çalıştı. Sonra giderek yükselmeye başlayan ıstırap dalgasını bastırmak amacıyla çayını içmeye koyuldu. Bu gece yeteri kadar ağlamıştı. Artık adadan kurtulabilmek için bir plan yapması gerekiyordu.

Paris'den uygar bir davranışla kendisini serbest bırakmasını istemek anlamsızdı. Çünkü hem buna izin vermez, hem de daha dikkatli hareket etmeye başlardı. Kendisine son derece bağlı olan personeli uyararak genç kadının adadan kaçmasını rahatça engelleyebilirdi.

Dovima'dan kaçmanın bir tek yolu vardı. Bir tekne bulması gerekiyordu. Ve bu konuda, elinde bir koz olduğunun da farkmdaydı. Aspasia' nın kendisinden hiç hoşlanmadığım biliyordu. Kayınvaldesinin hizmetçisinin kendilerini gözleyip casusluk ettiğini Paris'e söylememekle öyle büyük avantaj elde etmişti ki.

Çayını bitirdikten sonra kaçarken ihtiyaç duyacağı en gerekli şeyleri paket edecekti. Yanına para almayı da ihmal etmeyecekti kuşkusuz...

Kısa bir süre içerisinde de düşündüklerini yerine getirdi. Sonra oda kapısını usulca açıp koridora bir göz attı.

Görünürlerde kimsecikler yoktu. Rahat rahat ağlayabilmesi için Paris onu rahat bırakmıştı galiba. Hemen ana koridorun üst katında bulunan Aspasia'nın odasına seğirtti.

Kapıyı yavaşça ama kararlı bir şekilde vurdu. Az sonra hizmetkâr eşikte belirmişti. Sabahlığının kuşağını bağlıyordu. Siyah saçları omuzlarına dökülmüştü. Bliss, üzerindeki kırmızı sabahlığın Aspasia'yı insana daha yakın ve daha yumuşak kıldığını düşündü.

Ama hemen kendisini toparlayarak görünüşe aldanmaması gerektiği geldi aklına .O gün hizmetkârın nasıl numara yapabildiğine tanık olmuştu. Ancak Dovima'dan kaçmak için yaklaşmak zorunda olduğu tek kişi yine de bu kadındı.

Bir şey mi istiyordunuz madame?

Evet. İçeriye girebilir miyim? Görülmek istemiyorum.

Kadının gözleri bir an yuvalarında hızla döndü. Bliss girdikten sonra da kapıyı sıkıca kapatıp sırtını dayadı. Şimdi inceleyici ve meraklı bakışlarla genç kadını süzüyordu.

Bliss, Yarın sabah adadan ayrılmak istiyorum, dedi. Tepeden inme, denecek bir konuşma şekliydi bu. Sanki istediği son derece doğal bir şeydi. Beni götürecek herhangi birini bulabilir misin? Param var. Bu isteğimin karşılığını bol bol ödeyebilirim.

Genç kadının sözleri kendisini şaşırtmışsa da bunu belli etmedi Aspasia. Ayrıca hiç de üzülmüşe filan benzemiyordu. Efendisinin karısını tepeden tırnağa kadar şöyle bir süzdü. Sonra, Neden gitmek isteyesiniz ki, kyria? diye sordu. Kyrios'la evli olmak hoşunuza gitmiyor mu?

Bu, senin üzerine vazife değil, diye başladı Bliss. Ama Aspasia'dan hoşlanmadığını belli etmemesi gerektiğini bildiği için hemen anında kendisine hâkim oldu. Ne var ki Paris'den kaçabilmek için böyle bir insandan yardım istemek zorunda kalışı çok üzüyordu genç kadını. Madame Apollonaris ve sizler efendinizle kalmamı istemiyorsunuz, dedi. Bahis konusu kişi sen olunca ortada tehlike olmadığım biliyorum. Sen, Paris'in annesi için çalışıyorsun. Paris ise hiçbir zaman annesini kırmak istemez.

Aspasia sabahlığının cebinden çıkarttığı paketten bir sigara alıp bunu dudakları arasına sıkıştırarak yaktı. Dumanı Bliss'in yüzüne doğru üflerken keskin bakışları genç kadını bir saniye bile terk etmiyordu. Kyrios'un sizinle evlenmesi Madame Apollonaris'i fazlasıyla rahatsız etti, dedi. Demek, Kyrios'la şiddetli bir kavga çıktı aranızda, öyle mi?

Bliss karşılık vermeyince Aspasia'nm dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi. Kyrios'la, her şeyin kendi istediğiniz gibi olması için çocuk gibi tartışıyorsunuz. Size el kaldırmayıp bir kadının asıl görevinin erkeğini hoşnut etmek olduğunu öğretmediği için kendinizi şanslı kabul etmelisiniz. Ona kesinlikle lâyık değilsiniz siz!

Senin de tek yaptığın kapıları dinleyip insanları gözleyerek casusluk yapmak. Ben gidiyorum.

Aspasia sigarasından derin bir nefes çekti. Ama her şeye rağmen sizi bu adadan götürecek birini bulabilirim. Yarın, diyordunuz, değil mi?

Bu durumu erkenden ayarlayabilir misin? Kocamın haberi olmadan?..

Sözünü ettiğim kişi ben ne istersem hemen yerine getirir. Dovima'ya gelirken teknede onu görmediniz mi?

Tayfalardan birisi miydi?

Evet madame.

Ancak kadının gülümsemesinde ürkütücü,- insanın başına dert açacak bir şeyler vardı. İstememesine rağmen bir adım gerileyen Bliss, Anlıyorum, dedi. Demek, kyrios'un annesi benden bu kadar nefret ediyor...

Kyrios'un annesinin, sizinle ilgili olarak duygularından bana söz etmesine hiç gerek yoktu. Sigarasının uzayan külünü silkti. Duygularını gayet iyi

biliyorum. Çünkü onları ben de hissediyorum. Sizin gibi bembeyaz bir kadın, kyrios' un arzularını nasıl tatmin edebilirdi ki zaten? Bu, saçmalığın ta kendisiydi. O, olağanüstü bir erkektir. Zaten öyle olmasa bir hamlede suya dalıp bizi boğulmaktan kurtarabilir miydi? Hristos, çıktığınız zaman yarı boğulmuş bir kedi yavrusundan farklı olmadığınızı anlattı.
Sustu, sonra hiçbir neden yokken birdenbire gülmeye başladı. Bliss, Stella Maris'de, duygularını yitirdiği gibi bir korku, bir uyarı hissetti bedeninde. Evet... O gün yatta o düğün ayini ve içtiği şarabın etkisiyle sersem gibiydi. Ama şimdi her şeyi kristal berraklığıyla hatırlayabiliyordu. O gün kendisini kaybederek düşmemişti denize... Arkasından meçhul bir el itmişti onu. Bu ani hatırlama öylesine ciddi bir uyarıydı ki genç kadın bu odadan hemen çıkması gerektiğini anladı.
Çılgın gibi kapıya doğru atıldı. Ama daha tokmağı tutamadan Aspasia fırladığı gibi genç kadını saçlarından yakalamıştı bile-. Öylesine bir güçle çekti ki, Bliss can acısıyla haykırdı.
Bir daha bağırayım demeyesin sakın, diy homurdanan kadın sigarasının yanan ucunu Bliss'in yanağına yaklaştırdı. Ateş, genç kadının cildine değmek üzereydi. Senin bu güzel cildini mahvetmeyi ne kadar da isterdim, dedi Aspa-sia. Ama yanık yaraları, villanın altındaki kayalıklar üzerinde seni buldukları zaman kuşku uyandırır. Evet, kyria... Sözünü ettiğim kişi, Jcyrios'dan kaçabilmen için sana gerçekten yardım edecek. Hem de nasıl yardım?.. Hüzünlü bir cenaze töreni yapılacak. Ve bu törene katılanla-rın tümü de, halayındaki İngiliz gelinin kayalıklardan düşüp ölmesi ne kadar da acı, diyecekler birbirlerine.
Bir kahkaha daha attı. Saçları yolunacak gibi çekilen Bliss'in canı çok kötü yanıyordu. Kadın, Anlıyorsunuz, değil mi kyria, diye devam etti. Yatta yolculuk ederken de baş dönmesinden denize düşmüştünüz. Bu olaydan, kyrios bile kuşkulanamaz.
Bun... bundan ne kazan... kazancın olacak?.. diye kekeledi Bliss. Müthiş korkuyordu. Ama As-pasia'nın çıldırmış olabileceği aklına geldiği için, tek kurtuluş umudunun, kadını sürekli konuşturmak olduğunu seziyordu. Böyle kişiler kendilerinden söz etmekten hoşlanırlardı.
Kadın, Siz ölünce, kyrios, dul kalacak, dedi. Üzgün bir dul... Uğradığı kayıp için de avutulması gerekecek tabii. Bilmem haberiniz var mı?.. Madame Apollonaris bana pek düşkündür. Eğer gelini sizin yerinize ben olsaydım, kadıncağız müthiş sevinirdi. İyice küçülen sigaradan bir nefes daha çekti. Kyrios, çok zengin adamdır. Ama aslına bakarsanız toplumun aristokrat tabakasından sayılmaz, öyle değil mi? Annesinin de artık hiçbir şeye ihtiyacı yok. Ama bir zamanlar keçilere çobanlık ediyordu. Öyleyse ben de kyrios'SL mükemmel bir eş olabilirim.
Bliss dikkatle, Bu konuda haklı olduğundan eminim, dedi Ayrıca sanki İngilizceyi çok az biliyormuş gibi davranman da çok akıllıca bir

tutumdu. Oysa benim dilimi son derece güzel konuşabiliyorsun.
Bunun farkındayım. Bliss'in can acısıyla korkudan kasılmış olan yüzünü inceledi. Beni anlamakta fazla güçlük çekmediniz, değil mi?
Bliss, Paris'in bir an önce kendisini arayıp bulması için dua etmekten başka bir şey yapamıyordu. Artık kendisinin, genç adam tarafından satın alınmış bir eşya olmasına da aldırdığı falan yoktu. Aspasia devam etti.
Bir zamanlar İngilizceyi öğrenmek istemiştim. Kyrios'un annesi de bana ders aldırdı. Sigarasına bir göz attı. Bir yenisini yakmak istediği belliydi. Tutkulu bir insanım. Hem neden olmayacakmışım, söylesenize. Güzelim. Saçlarım da sizinki kadar hoş.
Ama saçlarını bana yaptığın gibi köklerinden kopartırcasına çekseydim pek hoşuna gitmezdi, değil mi? diye sordu Bliss.
Haklısınız, gitmezdi. Ama siz artık hiçbir önem taşımıyorsunuz. Artık işiniz bitecek.
Eğer arkadaşın beni adadan kurtarıp karaya çıkartırsa bir daha beni kesinlikle görmeyeceksiniz. Sana söz...
Sözünüze inanırım. Ama her şeye rağmen kyrios peşinize düşüp sizi arayacaktır.
Sonra iyice küçülen izmariti tablaya bastırıp bir yenisini yakmak için sağ elini, sigara tabakasının durduğu cebine soktu. Bliss o anda zerre kadar tereddüt etmedi. Bu son umuduydu artık. Saçlarındaki parmakların gevşediğini hisseder etmez elini yumruk yaparak tüm gücüyle Aspa-sia'nın burnuna indirdi.
Bu defa bağıran Yunanlı kadındı. Bliss hızla fırlayıp kapıyı açarak kendisini koridora attı.
Bir yandan avazı çıktığı kadar haykırıyor, bir yandan da koşuyordu.
Ev halkını ayaklandırmayı başarmıştı. Kapılar açılıp kapanıyor, çalışanlar birer ikişer koşa koşa geliyorlardı. Kısa bir süre sonra genç kadınla onu izleyen Aspasia'nın çevresinde bir çember oluşturdular. Aynı anda Paris de yetişmişti. Genç kadını evin kâhyasına teslim ettikten sonra Aspasia'yı bir yana çekti.
Bliss, kocasının kendisini sevip sevmemesiyle ilgili tüm korku ve endişelerini yenmişti bu defa. Artık gözlerinden boşananlar, rahat ve huzur gözyaşlarıydı. Ayrıca polisler villadan ayrıldıktan sonra genç adamın ortaya vurduğu öfkesini de anlamıştı. Paris, yatak odasında yaralı bir panter gibi bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, hiç durmadan Bliss'in neden kendisinden kaçmak istediğini öğrenmeye çalışıyordu. Bu kadar ileri gidebileceğin hiç aklıma gelmemişti, diye homurdandı.
Nedenmiş o? diye sordu genç kadın. Karyolanın üzerinde kıvrılarak uzanmış. Açık renk gözleri sevgiyle dolu dolu, kocasını süzüyordu. Sabah güneşi, uçuk sarı saçlarında parlamaktaydı.

Paris öfkeyle, Çünkü birbirimize ait olduğumuzu ve şimdi yanmış olan o taş yığınının bizi kesinlikle ayıramayacağını benim kadar sen de biliyordun, diye homurdandı. Koridorda bana doğru koşarken, benliğinin öteki yarısına koşuyordun aslında. Seni kollanma aldığım vakit, aynı zamanda kalbime de almıştım, moiya. Bunu gece de, gündüz de Tanrı bize ne kadar zaman verdiyse o kadar süre yapacağım.

Ama bugüne kadar böyle bir şeyi asla söylemedin, diye itiraz etti Bliss. Madame Lilian'ın yanın... yanında çalışmış olmama rağ... men yine de karşımdakinin aklından geçenleri okuyacak yeteneğe sahip değilim.

Senin gerçekten benim dilimi öğrenmen gerek. Yanına sokulup genç kadını küçük bir çocukmuş gibi tutup kaldırarak kucağına aldı. Seni kollarımda tutup aşkımdan söz ettiğim zamanlar Rumca konuşuyorum. Tabii düşünmeme de hiç gerek kalmıyor. Seni sevmek mi? Seni tabii seviyorum, ilk gördüğüm andan beri... Ağabeyine kulübümde neden iş verdim sanıyorsun. Benden para çalması için ona fırsat hazırlamak üzere değil, aramızda sürekli bir bağ olabilsin diye... Çünkü o senin ağabeyindi pedhaki mou. Onun şimdikinden daha iyi bir insan olacağına inanıyordum. Artık benim, sandığından çok daha iyi bir erkek olduğumu anlıyor musun?

Bliss yüzünü kocasının boynuna gömüp onu öperken, Paris... diye soludu. Cathlamet'in yandığını düğün sabahı bana haber verdiğin takdirde seni gerçekten terk edeceğimi mi düşündün?

Genç adam en sonunda itiraf etti. Doğrusunu istersen bu tehlikeyi göze alamazdım. Evleneceğim gün önümde hiçbir engel olmamalıydı. Dünyadaki hiçbir şey karşıma dikilmemeliydi.

Annenin bir İngiliz gelinini istememesi bile mi?

Annem eninde sonunda kesinlikle bu durumu kabullenecektir. Ayrıca sana kötülük yapması için Aspasia'ya cesaret verdiğini bir an bile aklına getirme sakın. Aralarındaki son gölgeleri de kovalamak istercesine dikkatle Bliss'in gözlerine baktı. Annem, Tanrı korkusu olan bir insandır. Eğer sana karşı gerçekten bir kini olsaydı, kilisede bizimle birlikte bulunmazdı.

Genç kadın ona inanıyordu. Hem de tüm kalbiyle artık... Paris onu öptüğü an sıcak bir zevk dalgası vücudunu kapladı. Artık içinde hiçbir isteksizlik duygusu taşımıyordu.

Paris, Seni seviyorum, dedi İngilizce. Ama yakında benim dilimi öğrenecek ve kalbimi sana açtığım zaman neler söylediğimi tam anlamıyla anlayabileceksin.

Bliss mutlulukla gülümsedi. Artık her zaman kocasının kollarına atılmasının hatırasıyla yaşayacaklardı. Bundan böyle Cathlamet'in yıkıntıları arasında hortlaklar arayacak kadar budalalık etmeyecekti.

Paris, genç kadının güçlü ve kalıcı limanıydı.